

Uradni list

Evropske unije

L 317

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

4. november 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU, Euratom) št. 1141/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o statutu in financiranju evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij 1
- ★ Uredba (EU, Euratom) št. 1142/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 glede financiranja evropskih političnih strank 28
- ★ Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst 35
- ★ Uredba (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 56

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU, EURATOM) št. 1141/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 22. oktobra 2014****o statutu in financiranju evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 224 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 106a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ⁽³⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 10(4) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členu 12(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) je navedeno, da politične stranke na evropski ravni prispevajo k oblikovanju evropske politične zavesti in k izražanju politične volje državljanov Unije.
- (2) V členih 11 in 12 Listine je navedeno, da sta pravica do združevanja na vseh ravneh, na primer na področju političnih in državljanskih zadev, in pravica do svobodnega izražanja, ki vključuje svobodo mnenja ter sprejemanja in širjenja vesti ali idej brez vmešavanja javnih organov in ne glede na državne meje, temeljni pravici vsakega državljana Unije.
- (3) Evropski državljani bi morali imeti možnost, da z uveljavljanjem teh pravic polno sodelujejo v demokratičnem življenju Unije.
- (4) Resnično nadnacionalne evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije so ključne za izražanje mnenja državljanov na evropski ravni, saj premoščajo vrzeli med politiko na nacionalni ravni in na ravni Unije.
- (5) Spodbujati in podpirati bi bilo treba prizadevanja evropskih političnih strank in z njimi povezanih evropskih političnih fundacij za zagotavljanje močnih vezi med evropsko civilno družbo in institucijami Unije, zlasti Evropskim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 133, 9.5.2013, str. 90.

⁽²⁾ UL C 62, 2.3.2013, str. 77.

⁽³⁾ UL C 67, 7.3.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 29. septembra 2014.

- (6) Izkušnje, ki so jih evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije pridobile pri uporabi Uredbe (ES) št. 2004/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, skupaj z resolucijo Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o uporabi Uredbe (ES) št. 2004/2003 ⁽²⁾, kažejo potrebo po izboljšanju pravnega in finančnega okvira za evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije, da bi lahko postale vidnejši in učinkovitejši akterji v večstopenjskem političnem sistemu Unije.
- (7) Da bi priznali naloge, ki so evropskim političnim strankam podeljene s PEU, in olajšali njihovo delo, bi bilo treba za evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije uvesti poseben evropski pravni status.
- (8) Za namene registracije, nadzora in sankcioniranja evropskih političnih strank in fundacij bi bilo treba ustanoviti Organ za evropske politične stranke in fundacije (v nadaljnjem besedilu: Organ). Registracija bi morala biti nujna za pridobitev evropskega pravnega statusa, ki obsega vrsto pravic in obveznosti. Organ bi moral biti neodvisen, da bi se izognili morebitnemu nasprotju interesov.
- (9) Določiti bi bilo treba postopke, v skladu s katerimi bi evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije pridobile evropski pravni status na podlagi te uredbe, pa tudi postopke in merila, ki bi se upoštevali pri odločanju o podelitvi takšnega evropskega pravnega statusa. Prav tako bi bilo treba določiti postopke za primere, v katerih se evropski politični stranki ali evropski politični fundaciji odvzame evropski pravni status, ga izgubi ali se mu odreče.
- (10) Da bi se olajšal nadzor nad pravnimi subjekti, za katere bo veljalo tako pravo Unije kot nacionalno pravo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da sprejme akte v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v zvezi z delovanjem registra za evropske politične stranke in fundacije (v nadaljnjem besedilu: register), ki ga bo upravljal Organ, zlasti v zvezi z informacijami in spremenimi dokazili, ki se hranijo v registru. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti Evropskemu parlamentu predloženi istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (11) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določbami o sistemu registracijskih števil ter standardnih izpiskih iz registra, ki jih Organ na zahtevo da na voljo tretjim osebam. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (12) Evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije, ki želijo biti kot take priznane na ravni Unije na podlagi evropskega pravnega statusa ter prejemati javna sredstva iz splošnega proračuna Evropske unije, bi morale spoštovati nekatera načela in izpolnjevati določene pogoje. Zlasti bi morale evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije spoštovati vrednote, na katerih temelji Unija, kakor so izražene v členu 2 PEU.
- (13) Odločitve o izbrisu evropske politične stranke ali evropske politične fundacije iz registra zaradi nespoštovanja vrednot, na katerih temelji Unija, kakor so izražene v členu 2 PEU, bi bilo treba sprejeti le v primeru očitne in hude kršitve teh vrednot. Pri sprejetju odločitve o izbrisu bi Organ moral v celoti spoštovati Listino.
- (14) Statuti evropskih političnih strank ali evropskih političnih fundacij bi morali vključevati vrsto osnovnih določb. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da za statute evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, postavijo dodatne zahteve, pod pogojem, da niso v neskladju s to uredbo.
- (15) Organ bi moral redno preverjati, ali so pogoji in zahteve v zvezi z registracijo evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij še vedno izpolnjeni. Odločitve glede spoštovanja vrednot, na katerih temelji Unija, kakor so izražene v členu 2 PEU, bi bilo treba sprejeti samo v skladu s postopkom, posebej predvidenim v ta namen, in po posvetovanju z odborom neodvisnih uglednih oseb.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 2004/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o predpisih, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravilih glede njihovega financiranja (UL L 297, 15.11.2003, str. 1).

⁽²⁾ UL C 296 E, 2.10.2012, str. 46.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (16) Organ je organ Unije v smislu člena 263 PDEU.
- (17) Zagotoviti bi bilo treba neodvisnost in preglednost delovanja odbora neodvisnih uglednih oseb.
- (18) Evropski pravni status, ki se podeli evropskim političnim strankam in z njimi povezanim fundacijam, bi jim moral zagotavljati pravno sposobnost in priznanje v vseh državah članicah. Zaradi takšne pravne sposobnosti in priznanja niso upravičeni do imenovanja kandidatov za nacionalne volitve ali volitve v Evropski parlament ali sodelovanja v referendumskih kampanjah. Takšna ali podobna upravičenja ostajajo v pristojnosti držav članic.
- (19) Dejavnosti evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij bi morala urejati ta uredba, vprašanja, ki jih ta uredba ne ureja, pa ustrezne določbe nacionalnega prava držav članic. Pravni status evropskih političnih strank ali evropskih političnih fundacij bi morale urejati ta uredba in ustrezne določbe nacionalnega prava države članice, v kateri ima sedež (v nadaljnjem besedilu: država članica sedeža). Država članica sedeža bi morala imeti možnost, da vnaprej določi veljavno pravo ali pa izbiro prepusti evropskim političnim strankam in evropskim političnim fundacijam. Država članica sedeža bi morala prav tako imeti možnost, da postavi drugačne ali dodatne zahteve glede na tiste, ki so določene v tej uredbi, vključno z določbami o registraciji in povezovanju evropskih političnih strank in fundacij v nacionalne upravne sisteme in sisteme nadzora ter o njihovi organizaciji in statutih, vključno z določbami o odgovornosti, pod pogojem, da take določbe niso v neskladju s to uredbo.
- (20) Evropske politične stranke in evropske politične fundacije bi morale imeti evropsko pravno osebnost, ki je ključna sestavina evropskega pravnega statusa. Pridobitev evropske pravne osebnosti bi morala biti pogojena z zahtevami in postopki za zaščito interesov države članice sedeža, vlagatelja vloge za evropski pravni status (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) in vseh zadevnih tretjih oseb. Zlasti bi bilo treba preoblikovati kakršno koli že obstoječo nacionalno pravno osebnost v evropsko pravno osebnost, vse posamezne pravice in obveznosti, ki izhajajo iz nekdanjega nacionalnega pravnega subjekta, pa bi bilo treba prenesti na novi evropski pravni subjekt. Poleg tega bi bilo za olajšanje stalnosti delovanja treba vzpostaviti zaščitne ukrepe, s katerimi bi se preprečilo, da zadevna država članica za tako preoblikovanje določi preostroke pogoje. Država članica sedeža bi morala imeti možnost, da natančneje določi vrste nacionalnih pravnih oseb, ki se lahko preoblikujejo v evropske pravne osebe, in pogojuje soglasje k preoblikovanju v evropsko pravno osebo v skladu s to uredbo s predložitvijo ustreznih jamstev, zlasti za zakonitost statutov vlagateljev v skladu z zakoni te države članice ali za zaščito upnikov ali imetnikov pravic v razmerju do že obstoječe nacionalne pravne osebnosti.
- (21) Prenehanje statusa evropske pravne osebnosti bi moralo biti pogojeno z zahtevami in postopki za zaščito interesov Unije, države članice sedeža, evropske politične stranke ali evropske politične fundacije in katerih koli zadevnih tretjih oseb. Zlasti če evropska politična stranka ali evropska politična fundacija pridobi pravno osebnost v skladu s pravom države članice sedeža, bi bilo to treba šteti za preoblikovanje evropske pravne osebnosti, vse posamezne pravice in obveznosti nekdanjega evropskega pravnega subjekta pa bi bilo treba prenesti na nacionalni pravni subjekt. Poleg tega bi bilo treba, za olajšanje neprekinjenega delovanja, vzpostaviti zaščitne ukrepe, s katerimi bi se preprečilo, da bi zadevna država članica za tako preoblikovanje določila preostroke pogoje. Če evropska politična stranka ali evropska politična fundacija ne pridobi pravne osebnosti v državi članici sedeža, bi morala prenehati v skladu s pravom te države članice in v skladu s pogojem, ki zahteva, da ne zasleduje pridobitnih ciljev. Organ in odredbodajalec Evropskega parlamenta se lahko z zadevno državo članico dogovorita o podrobnostih glede prenehanja evropske pravne osebnosti, zlasti da bi se zagotovila izterjava sredstev, prejetih iz splošnega proračuna Evropske unije, in morebitnih denarnih sankcij.
- (22) Če evropska politična stranka ali evropska politična fundacija hudo krši dolžnost spoštovanja ustreznega nacionalnega prava in če je zadeva povezana z dejavniki, ki vplivajo na spoštovanje vrednot, na katerih temelji Unija, kakor so izražene v členu 2 PEU, bi Organ na zahtevo zadevne države članice moral odločiti, da bo uporabil postopke iz te uredbe. Poleg tega bi Organ na zahtevo države članice sedeža moral odločiti, da se evropska politična stranka ali evropska politična fundacija, ki je hudo kršila dolžnost spoštovanja ustreznega nacionalnega prava glede katere koli druge zadeve, izbrši iz registra.
- (23) Upravičenost do financiranja iz splošnega proračuna Evropske unije bi morala biti omejena na evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije, ki so bile priznane kot take in ki so pridobile evropski pravni status. Bistveno je zagotoviti, da pogoji za pridobitev statusa evropske politične stranke niso prezahtevni, temveč jih lahko organizirane in resne transnacionalne zveze političnih strank ali fizičnih oseb ali obojih brez večjih težav izpolnijo, hkrati pa bi bilo treba določiti sorazmerna merila za dodeljevanje omejenih sredstev iz splošnega proračuna Evropske unije, ki objektivno izkazujejo evropsko ambicijo ter pristno podporo

evropske politične stranke med volivci. Za oblikovanje takšnih meril bi bilo najprimerneje uporabiti izid volitev v Evropski parlament, na katerih morajo evropske politične stranke ali njihovi člani sodelovati v skladu s to uredbo, saj je natančen pokazatelj ravni priznanja, ki ga posamezna evropska politična stranka uživa med volivci. Takšna merila bi morala upoštevati vlogo neposrednega zastopanja državljanov Unije, ki je Evropskemu parlamentu podeljena s členom 10(2) PEU, ter cilj evropskih političnih strank, da polno sodelujejo v demokratičnem življenju Unije in postanejo aktivni akterji v evropski predstavniki demokraciji, da bi tako lahko učinkovito izražali poglede, mnenja in politično voljo državljanov Unije. Upravičenost do financiranja iz splošnega proračuna Evropske unije bi morala biti zato omejena na evropske politične stranke, ki so v Evropskem parlamentu zastopane z vsaj enim svojim članom, in na evropske politične fundacije, ki za financiranje zaprosijo prek evropske politične stranke, ki je v Evropskem parlamentu zastopana z vsaj enim svojim članom.

- (24) Za večjo preglednost financiranja evropskih političnih strank ter preprečevanje morebitnih zlorab pravil o financiranju bi se moral za namene financiranja vsak poslanec Evropskega parlamenta šteti za člana samo ene evropske politične stranke, ki bi morala biti, če je to ustrezno, stranka, s katero je povezana njegova nacionalna ali regionalna politična stranka na zadnji dan roka za vložitev vloge za financiranje.
- (25) Določiti bi bilo treba postopke, v skladu s katerimi bi lahko evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije zaprosile za financiranje iz splošnega proračuna Evropske unije, pa tudi postopke, merila in pravila, ki bi se upoštevali pri odločanju o dodelitvi takšnega financiranja.
- (26) Da bi spodbudili neodvisnost in odgovornost evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij, bi bilo treba nekatere vrste donacij in prispevkov, ki se ne zagotovijo iz splošnega proračuna Evropske unije, prepovedati ali pa zanje uvesti omejitve. Vsaka omejitev prostega pretoka kapitala, ki je lahko posledica take omejitve, je upravičena na podlagi javnega reda in nujno potrebna za doseganje teh ciljev.
- (27) Evropske politične stranke bi morale biti sposobne financirati kampanje, ki jih izvajajo v okviru volitev v Evropski parlament, financiranje in omejitve izdatkov za volitve za stranke in kandidate na takih volitvah pa bi morali urejati predpisi, veljavni v posamezni državi članici.
- (28) Evropske politične stranke ne bi smele neposredno ali posredno financirati drugih političnih strank ter zlasti nacionalnih strank ali kandidatov. Evropske politične fundacije ne bi smele neposredno ali posredno financirati evropskih ali nacionalnih političnih strank ali kandidatov. Poleg tega evropske politične stranke in z njimi povezane evropske politične fundacije ne bi smele financirati referendumskih kampanj. Ta načela upoštevajo Izjavo št. 11 o členu 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je priložena sklepni listini Pogodbe iz Nice.
- (29) Določiti bi bilo treba posebna pravila in postopke za razdelitev odobritev, ki so vsako leto na voljo v splošnem proračunu Evropske unije, pri čemer bi bilo treba upoštevati število upravičencev na eni strani ter delež izvoljenih poslancev v Evropski parlament iz vsake upravičene evropske politične stranke in z njo povezane evropske politične fundacije na drugi strani. Navedena pravila bi morala vsebovati stroge zahteve glede preglednosti, računovodstva, revizije in finančnega nadzora nad evropskimi političnimi strankami in z njimi povezanimi evropskimi političnimi fundacijami, pa tudi sorazmerne sankcije, med drugim za primere, ko bi evropska politična stranka ali evropska politična fundacija kršila vrednote, na katerih temelji Unija, kakor so izražene v členu 2 PEU.
- (30) Da bi se zagotovilo izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe v zvezi s financiranjem in odhodki evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij ter v zvezi z drugimi vprašanji, je treba vzpostaviti učinkovite nadzorne mehanizme. V ta namen bi morali Organ, odredbodajalec Evropskega parlamenta in države članice sodelovati ter si izmenjati vse potrebne informacije. Treba bi bilo spodbujati tudi vzajemno sodelovanje med organi držav članic, da bi se zagotovil učinkovit in uspešen nadzor obveznosti, ki izhajajo iz veljavnega nacionalnega prava.
- (31) Treba je predvideti jasen, trden in odvračilen sistem sankcij, da bi se zagotovilo učinkovito, sorazmerno in enotno izpolnjevanje obveznosti v zvezi z dejavnostmi evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij. Tak sistem bi moral spoštovati tudi načelo *ne bis in idem*, v skladu s katerim se za isto kršitev sankcij ne more izreči dvakrat. Treba je tudi opredeliti vlogi Organa in odredbodajalca Evropskega parlamenta pri nadzoru in preverjanju skladnosti ravnanja s to uredbo, pa tudi pri mehanizmi za sodelovanje med njima in organi držav članic.

- (32) Da bi prispevali k povečanju osveščenosti državljanov o evropskih političnih vprašanjih in spodbujali preglednost evropskega volilnega procesa, lahko evropske politične stranke med volitvami v Evropski parlament državljane obveščajo o vezeh, ki jih imajo z nacionalnimi političnimi strankami, s katerimi so povezane, in njihovimi kandidati.
- (33) Zaradi preglednosti ter za krepitev nadzora nad evropskimi političnimi strankami in evropskimi političnimi fundacijami ter njihove demokratične odgovornosti bi bilo treba objaviti informacije, za katere se šteje, da so v znatnem javnem interesu, zlasti v zvezi z njihovimi statuti, članstvom, računovodskimi izkazi, donatorji in donacijami, prispevki ter nepovratnimi sredstvi iz splošnega proračuna Evropske unije, pa tudi informacije v zvezi z odločitvami Organa in odredbodajalca Evropskega parlamenta glede registracije, financiranja in sankcij. Uvedba regulativnega okvira za zagotovitev, da so te informacije na voljo javnosti, je najučinkovitejši način spodbujanja enakih pogojev in poštene konkurence med političnimi silami ter zagotavljanja odprtih, preglednih in demokratičnih zakonodajnih in volilnih postopkov, s čimer se krepi zaupanje državljanov in volivcev v evropsko predstavniško demokracijo, širše pa se preprečujeta korupcija in zloraba moči.
- (34) V skladu z načelom sorazmernosti obveznost objave identitete donatorjev, ki so fizične osebe, ne bi smela veljati za donacije v znesku, ki je enak ali manjši od 1 500 EUR na leto in na donatorja. Poleg tega taka obveznost ne bi smela veljati za donacije, katerih letna vrednost presega 1 500 in je manjša od ali enaka 3 000 EUR, razen če donator predhodno pisno privoli v objavo. Ti mejni zneski predstavljajo ustrezno ravnovesje med temeljno pravico do varstva osebnih podatkov na eni strani in legitimnim javnim interesom do preglednosti glede financiranja evropskih političnih strank in fundacij na drugi, kakor so izraženi v mednarodnih priporočilih za preprečevanje korupcije v zvezi s financiranjem političnih strank in fundacij. Razkritje donacij, ki presegajo 3 000 EUR na leto in na donatorja, bi moralo omogočiti učinkovit javni nadzor in pregled odnosov med donatorji in evropskimi političnimi strankami. Prav tako bi bilo treba v skladu z načelom sorazmernosti letno objavljati informacije o donacijah, razen za donacije med kampanjami pred volitvami v Evropski parlament ali za donacije, ki presegajo 12 000 EUR, ki bi jih bilo treba objaviti čim prej.
- (35) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine, zlasti členov 7 in 8 Listine, v katerih je navedeno, da ima vsakdo pravico do spoštovanja svojega zasebnega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanj nanašajo, pri njenem izvajanju pa je treba te pravice in načela v celoti spoštovati.
- (36) Organ, Evropski parlament in odbor neodvisnih uglednih oseb pri uporabi te uredbe obdelujejo osebne podatke v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (37) Za obdelavo osebnih podatkov pri uporabi te uredbe se uporablja Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (38) Zaradi pravne varnosti je primerno pojasniti, da so upravljavci podatkov v smislu Uredbe (ES) št. 45/2001 ali Direktive 95/46/ES Organ, Evropski parlament, evropske politične stranke in evropske politične fundacije, nacionalni organi, pristojni za izvajanje nadzora nad vidiki financiranja evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij, ter druge relevantne tretje osebe, ki so navedene ali določene v tej uredbi. Prav tako je treba podrobno določiti najdaljše obdobje dovoljene hrambe osebnih podatkov, ki so bili zbrani za zagotavljanje zakonitosti, pravilnosti in preglednosti financiranja evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij ter članstva evropskih političnih strank. Kot upravljavci podatkov morajo Organ, Evropski parlament, evropske politične stranke in evropske politične fundacije, pristojni nacionalni organi ter relevantne tretje osebe sprejeti vse primerne ukrepe, da bi izpolnjevali obveznosti iz Uredbe (ES) št. 45/2001 in Direktive 95/46/ES, zlasti glede zakonitosti obdelave, varnosti postopkov obdelave in zagotavljanja informacij, pa tudi pravic oseb, na katere se podatki nanašajo, da dostopajo do svojih osebnih podatkov ter zahtevajo njihov popravek in izbris.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

- (39) V zvezi z obdelavo podatkov pri uporabi te uredbe se uporablja poglavje III Direktive 95/46/ES o pravnih sredstvih, odgovornosti in sankcijah. Pristojni nacionalni organi ali relevantne tretje osebe bi morali biti za vsakršno škodo, ki jo povzročijo, odgovorni v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti, da se za pristojne nacionalne organe ali relevantne tretje osebe uporabljajo primerne sankcije za kršitve te uredbe.
- (40) Evropski parlament bi moral tehnično podporo evropskim političnim strankam zagotavljati po načelu enakega obravnavanja, na podlagi računa in za plačilo ter o njej redno pripravljati javna poročila.
- (41) Ključni vidiki o uporabi te uredbe bi morali biti javno dostopni na temu namenjenemu spletnem mestu.
- (42) Sodni nadzor Sodišča Evropske unije bo prispeval k zagotavljanju pravilne uporabe te uredbe. Vključiti bi bilo treba tudi določbe, s katerimi bi se evropskim političnim strankam ali evropskim političnim fundacijam omogočilo, da izrazijo svoje mnenje in sprejmejo popravljalne ukrepe, preden se jim izrečejo sankcije.
- (43) Države članice bi morale zagotoviti, da so sprejeti nacionalni predpisi, ki prispevajo k učinkovitemu izvrševanju te uredbe.
- (44) Državam članicam bi bilo treba dati dovolj časa, da sprejmejo predpise, s katerimi bi se zagotovila nemotena in učinkovita uporaba te uredbe. Določiti bi bilo torej treba prehodno obdobje med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe te uredbe.
- (45) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je sprejel mnenje ⁽¹⁾.
- (46) Glede na potrebo po znatnih spremembah in dopolnitvah predpisov in postopkov, ki se trenutno uporabljajo za politične stranke in politične fundacije na ravni Unije, bi bilo treba Uredbo (ES) št. 2004/2003 razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pogoje, ki urejajo statut ter financiranje političnih strank na evropski ravni (v nadaljnjem besedilu: evropske politične stranke) in političnih fundacij na evropski ravni (v nadaljnjem besedilu: evropske politične fundacije).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „politična stranka“ pomeni združenje državljanov:
  - ki uresničuje politične cilje in
  - ki je priznana ali ustanovljena v skladu s pravnim redom vsaj ene države članice;
2. „politična zveza“ pomeni organizirano sodelovanje med političnimi strankami in/ali državljani;
3. „evropska politična stranka“ pomeni politično zvezo, ki zasleduje politične cilje in je registrirana pri Organu za evropske politične stranke in fundacije, ustanovljenem v členu 6, v skladu s pogoji in postopki iz te uredbe;
4. „evropska politična fundacija“ pomeni subjekt, ki je formalno povezan z evropsko politično stranko, ki je registriran pri Organu v skladu s pogoji in postopki iz te uredbe ter ki s svojimi dejavnostmi podpira in dopolnjuje cilje evropske politične stranke v okviru ciljev in temeljnih vrednot Unije, pri čemer opravlja eno ali več od naslednjih nalog:
  - (a) opazovanje in analiziranje razprave o vprašanih evropske javne politike in procesa evropskega povezovanja in prispevanje k njima;

⁽¹⁾ UL C 253, 3.9.2013, str. 12.

- (b) razvijanje dejavnosti, povezanih z vprašanji evropske javne politike, na primer organiziranje in podpiranje seminarjev, izobraževanj, konferenc in študij o teh vprašanjih med ustreznimi zainteresiranimi stranmi, vključno z mladinskimi organizacijami in drugimi predstavniki civilne družbe;
  - (c) razvijanje sodelovanja za spodbujanje demokracije, vključno s tretjimi državami;
  - (d) zagotavljanje okvira za nacionalne politične fundacije, akademike in druge ustrezne akterje za skupno udeleževanje na evropski ravni;
5. „regionalni parlament“ ali „regionalna skupščina“ pomeni organ, katerega člani so nosilci voljene funkcije v organih regionalne skupnosti ali so politično odgovorni izvoljeni skupščini;
  6. „financiranje iz splošnega proračuna Evropske unije“ pomeni nepovratna sredstva, ki se dodelijo v skladu z naslovom VI prvega dela, ali prispevek, ki se dodeli v skladu z naslovom VIII drugega dela Uredbe (ES, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba);
  7. „donacija“ pomeni kateri koli prispevek v denarju, kateri koli prispevek v naravi, zagotavljanje katerega koli blaga, storitev (vključno s posojili) ali del po ceni, ki je nižja od tržne, in/ali katero koli drugo transakcijo, ki za zadevno evropsko politično stranko ali evropsko politično fundacijo pomeni ekonomsko korist, razen prispevkov članov in običajnih političnih dejavnosti, ki jih posamezniki opravljajo prostovoljno;
  8. „prispevek članov“ pomeni katera koli plačila v denarju, vključno s članarino, ali kateri koli prispevek v naravi, zagotavljanje katerega koli blaga, storitev (vključno s posojili) ali del po ceni, ki je nižja od tržne, in/ali katero koli drugo transakcijo, ki za zadevno evropsko politično stranko ali evropsko politično fundacijo pomeni ekonomsko korist, če jih navedeni evropski politični stranki ali evropski politični fundaciji zagotovi eden izmed njenih članov, razen običajnih političnih dejavnosti, ki jih posamezni člani opravljajo prostovoljno;
  9. „letni proračun“ za namene členov 20 in 27 pomeni skupni znesek odhodkov v določenem letu, kakor je vpisan v letnih računovodskih izkazih zadevne evropske politične stranke ali evropske politične fundacije;
  10. „nacionalna kontaktna točka“ pomeni eno izmed točk, določenih za stike v zvezi z vprašanji glede centralne baze podatkov o izključitvah iz člena 108 finančne uredbe in člena 144 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽²⁾, ali vsako drugo osebo, ki jo imenujejo pristojni organi držav članic z namenom izmenjave informacij pri uporabi te uredbe;
  11. „sedež“ pomeni kraj, kjer ima evropska politična stranka ali evropska politična fundacija svojo osrednjo upravo;
  12. „kršitve v steku“ pomeni dve ali več kršitev, storjenih v okviru istega protipravnega dejanja;
  13. „ponovna kršitev“ pomeni kršitev, ki je bila storjena v petih letih od takrat, ko je bila storilcu izrečena sankcija za istovrstno kršitev.

POGLAVJE II

STATUT EVROPSKE POLITIČNE STRANKE IN EVROPSKE POLITIČNE FUNDACIJE

Člen 3

Pogoji za registracijo

1. Politična zveza lahko zahteva registracijo kot evropska politična stranka, če izpolnjuje naslednje pogoje:
  - (a) sedež ima v državi članici, kakor je določeno v njenem statutu;
  - (b) stranka ali njeni člani so poslanci Evropskega parlamenta, nacionalnih parlamentov, regionalnih parlamentov ali regionalnih skupščin v vsaj eni četrtini držav članic oziroma ti poslanci stranko ali njene člane zastopajo alistranka ali njeni člani so v vsaj četrtini držav članic prejeli vsaj tri odstotke oddanih glasov v vsaki od teh držav članic na zadnjih volitvah v Evropski parlament;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

- (c) zlasti v svojem programu in dejavnostih spoštuje vrednote, na katerih temelji Unija, kakor so izražene v členu 2 PEU, in sicer so to človekovo dostojanstvo, svoboda, demokracija, enakost, načelo pravne države ter človekove pravice, vključno s pravicami pripadnikov manjšin;
  - (d) stranka ali njeni člani so sodelovali na volitvah v Evropski parlament ali so javno naznanili namero, da bodo sodelovali na naslednjih volitvah v Evropski parlament, in
  - (e) ne zasleduje pridobitnih ciljev.
2. Vlagatelj lahko zahteva registracijo kot evropska politična fundacija, če izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) povezan je z evropsko politično stranko, ki je registrirana v skladu s pogoji in postopki iz te uredbe;
  - (b) sedež ima v državi članici, kakor je določeno v njegovem statutu;
  - (c) zlasti v svojem programu in dejavnostih spoštuje vrednote, na katerih temelji Unija, kakor so izražene v členu 2 PEU, in sicer so to človekovo dostojanstvo, svoboda, demokracija, enakost, načelo pravne države ter človekove pravice, vključno s pravicami pripadnikov manjšin;
  - (d) njegovi cilji dopolnjujejo cilje evropske politične stranke, s katero je formalno povezan;
  - (e) njegov organ upravljanja sestavljajo člani iz vsaj ene četrtnine držav članic, in
  - (f) ne zasleduje pridobitnih ciljev.
3. Evropska politična stranka je lahko formalno povezana samo z eno evropsko politično fundacijo. Vsaka evropska politična stranka in z njo povezana evropska politična fundacija zagotavljata ločevanje med tekočim poslovanjem, strukturo upravljanja ter finančnimi računi.

Člen 4

Upravljanje evropskih političnih strank

1. Statut evropske politične stranke mora biti v skladu z veljavnim pravom države članice, v kateri ima sedež, in vključuje določbe, ki zajemajo najmanj naslednje:
- (a) ime evropske politične stranke in logotip, ki se jasno razlikujeta od imena in logotipa katere koli druge obstoječe evropske politične stranke ali evropske politične fundacije;
  - (b) naslov sedeža evropske politične stranke;
  - (c) politični program, v katerem so določeni namen in cilji evropske politične stranke;
  - (d) izjavo, da ne zasleduje pridobitnih ciljev, v skladu s točko (e) člena 3(1);
  - (e) če je to ustrezno, ime politične fundacije, ki je z njo povezana, in opis formalnega razmerja med njima;
  - (f) upravno in finančno organizacijo stranke ter postopke, z natančnim opisom zlasti organov in funkcij, ki so pristojni za upravno, finančno in pravno zastopanje, ter pravila o sestavi, odobritvi in preverjanju letnih izkazov ter
  - (g) notranji postopek, ki ga je treba izpeljati v primeru prostovoljnega prenehanja stranke kot evropske politične stranke.
2. Statut evropske politične stranke vključuje določbe o notranji strankarski organizaciji, ki zajemajo najmanj naslednje:
- (a) podrobno ureditev pristopa, izstopa in izključitve članov stranke ter seznam strank članic, ki je priložen statutu;
  - (b) pravice in dolžnosti, povezane z vsemi oblikami članstva, in ustrezne pravice glasovanja;
  - (c) pristojnosti, odgovornosti in sestavo organov upravljanja stranke z natančnim opisom meril za izbiro kandidatov za vsak organ ter podrobno ureditev imenovanja in razrešitve;
  - (d) postopke notranjega odločanja stranke, zlasti postopke glasovanja in zahteve glede sklepčnosti;
  - (e) pristop stranke glede preglednosti, zlasti v zvezi z evidencami, računi in donacijami ter varstvom zasebnosti in osebnih podatkov, ter
  - (f) notranji postopek za spremembo statuta stranke.

3. Država članica sedeža lahko postavi dodatne zahteve glede statuta, pod pogojem, da te dodatne zahteve niso v neskladju s to uredbo.

Člen 5

Upravljanje evropskih političnih fundacij

1. Statut evropske politične fundacije mora biti v skladu z veljavnim pravom države članice, v kateri ima sedež, in vključuje določbe, ki zajemajo najmanj naslednje:

- (a) ime evropske politične fundacije in logotip, ki se jasno razlikujeta od imena in logotipa katere koli druge obstoječe evropske politične stranke ali evropske politične fundacije;
- (b) naslov sedeža evropske politične fundacije;
- (c) opis namena in ciljev evropske politične fundacije, ki morajo biti združljivi z nalogami iz točke 4 člena 2;
- (d) izjavo, da ne zasleduje pridobitnih ciljev, v skladu s točko (f) člena 3(2);
- (e) ime evropske politične stranke, s katero je neposredno povezana, in opis formalnega razmerja med njima;
- (f) seznam organov evropske politične fundacije, pri čemer so za vsakega od njih podrobno navedene pristojnosti, odgovornosti in sestava, vključno z načinom imenovanja in razrešitve članov in vodstvenih delavcev teh organov;
- (g) upravno in finančno organizacijo evropske politične fundacije in postopke, z natančnim opisom zlasti organov in funkcij, ki so pristojni za upravno, finančno in pravno zastopanje, ter pravila o sestavi, odobritvi in preverjanju letnih izkazov;
- (h) notranji postopek za spremembo statuta evropske politične fundacije in
- (i) notranji postopek, ki ga je treba izpeljati v primeru prostovoljnega prenehanja fundacije kot evropske politične fundacije.

2. Država članica sedeža lahko postavi dodatne zahteve glede statuta, pod pogojem, da te dodatne zahteve niso v neskladju s to uredbo.

Člen 6

Organ za evropske politične stranke in evropske politične fundacije

1. Organ za evropske politične stranke in evropske politične fundacije (v nadaljnjem besedilu: Organ) se ustanovi za namene registracije, nadzora in sankcioniranja evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij v skladu s to uredbo.

2. Organ je pravna oseba. Je neodvisen in svoje naloge opravlja popolnoma v skladu s to uredbo.

Organ odloča o registraciji evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij in njihovem izbrisu iz registra v skladu s postopki in pogoji, določenimi v tej uredbi. Poleg tega Organ redno preverja, ali registrirane evropske politične stranke in evropske politične fundacije še naprej spoštujejo pogoje za registracijo iz člena 3 in predpise o upravljanju, določene v skladu s točkami (a), (b) in (d) do (f) člena 4(1) ter točk (a) do (e) in (g) člena 5(1).

V svojih odločitvah Organ v celoti upošteva temeljno pravico do svobode združevanja in potrebo po zagotavljanju pluralizma političnih strank v Evropi.

Organ predstavlja njegov direktor, ki vse odločitve Organa sprejme v imenu Organa.

3. Evropski parlament, Svet in Komisija (v nadaljnjem besedilu skupaj imenovani: organ za imenovanje) soglasno imenujejo direktorja Organa za petletni mandat brez možnosti ponovnega imenovanja, na podlagi predlogov, ki jih pripravi izbirna komisija, sestavljena iz generalnih sekretarjev navedenih institucij, po objavi javnega razpisa za predložitev kandidatur.

Direktor Organa se izbere na podlagi svojih osebnih in poklicnih odlik. Ne sme biti poslanec Evropskega parlamenta, voljeni nosilec katere koli funkcije ali zdajšnji oziroma nekdanji uslužbenec evropske politične stranke ali evropske politične fundacije. Izbrani direktor ne sme biti v nasprotju interesov med svojo funkcijo direktorja Organa in katerimi koli drugimi uradnimi funkcijami, zlasti v zvezi z uporabo določb te uredbe.

Če se položaj sprosti zaradi odstopa, upokojitve, razrešitve ali smrti, se zapolni v skladu z enakim postopkom.

Direktor v primeru redne zamenjave ali prostovoljnega odstopa nadaljuje z opravljanjem svojih nalog, dokler njegov naslednik ne nastopi položaja.

Če direktor Organa ne izpolnjuje več pogojev, ki so potrebni za opravljanje njegovih nalog, se lahko razreši na podlagi soglasja vsaj dveh od treh institucij iz prvega pododstavka, na podlagi poročila, ki ga izbirna komisija iz prvega pododstavka pripravi na lastno pobudo ali na zahtevo katere koli od treh institucij.

Direktor Organa je pri opravljanju svojih nalog neodvisen. Ko deluje v imenu Organa, direktor ne sme zahtevati niti sprejemati nobenih navodil od nobene institucije ali vlade ali drugega organa, urada ali agencije. Direktor Organa se vzdrži vsakega dejanja, ki je nezdružljivo z naravo njegovih nalog.

Evropski parlament, Svet in Komisija v zvezi z direktorjem skupaj izvajajo pooblastila, podeljena organu za imenovanja s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropske unije (in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije), določenimi v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ⁽¹⁾. Brez poseganja v odločitve o imenovanju in razrešitvi lahko tri institucije izvajanje vseh ali nekaterih preostalih pooblastil, podeljenih organu za imenovanje, soglasno zaupajo kateri koli od njih.

Organ za imenovanje lahko direktorju dodeli druge naloge, če so te naloge v skladu z delovno obremenitvijo, ki izhaja iz nalog direktorja Organa, in če ne morejo privedi do nasprotja interesov ali ogroziti popolne neodvisnosti direktorja.

4. Organ ima prostore v Evropskem parlamentu, ki Organu nudi ustrezne pisarne in upravne podporne zmogljivosti.
5. Direktorju Organa pomaga osebje iz ene ali več institucij Unije. Pri delu za Organ to osebje deluje zgolj po navodilih direktorja Organa.

Izbor osebja ne sme privedi do nasprotja interesov med njihovimi nalogami v Organu in vsemi drugimi uradnimi nalogami, osebje pa se vzdrži vsakega dejanja, ki je nezdružljivo z naravo njihovih nalog.

6. Organ sklene sporazume z Evropskim parlamentom, po potrebi pa tudi z drugimi institucijami, o vseh upravnih dogovorih, potrebnih za opravljanje svojih nalog, zlasti sporazume v zvezi z osebjem, storitvami in podporo iz odstavkov 4, 5 in 8.

7. Odobritve za odhodke Organa se zagotovijo pod ločenim naslovom oddelka za Evropski parlament v splošnem proračunu Evropske unije. Odobritve zadostujejo za zagotovitev popolnega in neodvisnega delovanja Organa. Direktor Evropskemu parlamentu predloži osnutek proračunskega načrta za Organ, ki se objavi. Evropski parlament na direktorja Organa prenese pristojnosti odredbodajalca v zvezi s temi odobritvami.

8. Za Organ se uporablja Uredba Sveta št. 1 ⁽²⁾.

Prevajalske storitve, potrebne za delovanje Organa in registra, zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije.

9. Organ in odredbodajalec Evropskega parlamenta si delita vse informacije, potrebne za izvajanje svojih dolžnosti v skladu s to uredbo.

10. Direktor vsako leto Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o dejavnostih Organa.

11. Sodišče Evropske unije nadzira zakonitost odločitev Organa v skladu s členom 263 PDEU in je v skladu s členoma 268 in 340 PDEU pristojno za spore v zvezi z nadomestilom škode, ki jo povzroči Organ. Kadar Organ ne sprejme odločitve, ki bi jo moral na podlagi te uredbe, se lahko pred Sodiščem Evropske unije v skladu s členom 265 PDEU sproži postopek zaradi opustitve ukrepanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, ter uvedbi posebnih ukrepov, začasno veljavnih za uradnike Komisije (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385/58).

Člen 7

Register evropskih političnih strank in fundacij

1. Organ vzpostavi register evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij ter ga upravlja. Podatki iz registra so dostopni na spletu v skladu s členom 32.
2. Da se zagotovi pravilno delovanje registra, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36 in v okviru ustreznih določb te uredbe v zvezi z:
  - (a) informacijami in podpornimi dokumenti, ki jih ima Organ in za katere je register pristojno odložišče ter ki vključujejo statute evropskih političnih strank ali evropskih političnih fundacij, vse druge dokumente, predložene kot del vloge za registracijo v skladu s členom 8(2), vse dokumente držav članic sedeža iz člena 15(2) in informacij o identiteti oseb, ki so člani organov ali ki so nosilci funkcij s pristojnostmi upravnega, finančnega in pravnega zastopanja, kot je določeno v točki (f) člena 4(1) in točke (g) 5(1);
  - (b) materialom iz registra iz točke (a) tega odstavka, v zvezi s katerim bo register pristojen za preverjanje zakonitosti, kot določi Organ na podlagi svojih pristojnosti, določenih v tej uredbi. Organ ni pristojen za preverjanje, ali evropska politična stranka oziroma evropska politična fundacija spoštuje obveznosti ali zahteve, ki ji jih nalaga država članica sedeža v skladu s členoma 4 in 5 ter členom 14(2) in ki so dodane obveznostim in zahtevam, ki jih določa ta uredba.
3. Komisija z izvedbenimi akti podrobneje opredeli sistem registracijskih števil, ki ga uporablja register, in standardne izpiske iz registra, ki se jih na zahtevo da na voljo tretjim osebam, vključno z vsebino pisem in dokumentov. Ti izpiski ne vsebujejo osebnih podatkov, razen identitete oseb, ki so člani organov ali nosilci funkcij s pristojnostmi upravnega, finančnega in pravnega zastopanja, kot je določeno v točki (f) člena 4(1) in točki (g) člena 5(1). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 37.

Člen 8

Vloga za registracijo

1. Vloga za registracijo se vloži pri Organu. Vloga za registracijo kot evropska politična fundacija se vloži le prek evropske politične stranke, s katero je vlagatelj formalno povezan.
2. Vlogi se priložijo:
  - (a) dokumenti, ki dokazujejo, da vlagatelj izpolnjuje pogoje iz člena 3, vključno s standardno formalno izjavo v obliki, določeni v Prilogi;
  - (b) statut stranke ali fundacije, ki vsebuje določbe, ki jih zahtevata člena 4 in 5, vključno z ustreznimi prilogami in po potrebi izjavo države članice sedeža iz člena 15(2).
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36 in v okviru ustreznih določb te uredbe za:
  - (a) ugotavljanje kakršnih koli dopolnilnih informacij ali podpornih dokumentov v zvezi z odstavkom 2, potrebnim za to, da se Organu omogoči polno izvajanje njegovih nalog v skladu s to uredbo v zvezi z delovanjem registra;
  - (b) prilagoditev standardne formalne izjave iz Priloge v zvezi s podrobnostmi, ki jih izpolni vlagatelj, kadar je to potrebno za zagotovitev, da je na voljo dovolj informacij v zvezi s podpisnikom, njegovim mandatom in evropsko politično stranko ali evropsko politično fundacijo, katere mandat za zastopanje je prejel za namene izjave.
4. Dokumentacija, ki jo Organ prejme kot del vloge, se takoj objavi na spletnem mestu iz člena 32.

Člen 9

Obravnava vloge in odločitev Organa

1. Organ obravnava vlogo, da bi ugotovil, ali vlagatelj izpolnjuje pogoje za registracijo iz člena 3 in ali statut vsebuje določbe, zahtevane v členih 4 in 5.
2. Organ sprejme odločitev o registraciji vlagatelja, razen če ugotovi, da ta ne izpolnjuje pogojev za registracijo iz člena 3 oziroma da statut ne vsebuje določb, ki jih zahtevata člena 4 in 5.

Organ objavi svojo odločitev o registraciji vlagatelja v enem mesecu po prejemu vloge za registracijo, če se uporabljajo postopki iz člena 15(4), pa v štirih mesecih po prejemu vloge za registracijo.

Če je vloga nepopolna, Organ od vlagatelja takoj zahteva predložitev vseh potrebnih dodatnih informacij. Rok iz drugega pododstavka začne teči šele, ko Organ prejme popolno vlogo.

3. Standardna formalna izjava iz točke (a) člena 8(2) šteje kot zadostna, da Organ ugotovi, da vlagatelj izpolnjuje pogoje iz točke (c) člena 3(1) ali točke (c) člena 3(2), odvisno od primera.

4. Odločitev Organa o registraciji vlagatelja se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, skupaj s statutom zadevne stranke ali fundacije. Odločitev Organa, da ne registrira vlagatelja, se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, skupaj s podrobnimi razlogi za zavrnitev.

5. O morebitnih spremembah dokumentov ali statuta, ki so bili predloženi v okviru vloge za registracijo v skladu s členom 8(2), se uradno obvesti Organ, ki posodobi registracijo, in sicer smiselno v skladu s postopki iz člena 15(2) in (4).

6. Posodobljeni seznam strank članic evropske politične stranke, ki je priložen statutu stranke v skladu s členom 4(2), se posreduje Organu vsako leto. Vse spremembe, zaradi katerih evropska politična stranka morda ne izpolnjuje več pogoja iz točke (b) člena 3(1), se sporočijo Organu v štirih tednih po takšni spremembi.

Člen 10

Preverjanje izpolnjevanja pogojev in zahtev za registracijo

1. Brez poseganja v postopek iz odstavka 3 Organ redno preverja, ali registrirane evropske politične stranke in evropske politične fundacije še naprej izpolnjujejo pogoje za registracijo iz člena 3 in predpise o upravljanju iz točk (a), (b) in (d) do (f) člena 4(1) ter točk (a) do (e) in (g) člena 5(1).

2. Če organ ugotovi, da evropska politična stranka ali fundacija ne izpolnjuje več katerega od pogojev za registracijo ali predpisov o upravljanju iz odstavka 1, razen pogojev iz točke (c) člena 3(1) in točke (c) člena 3(2), to stranko ali fundacijo o tem uradno obvesti.

3. Evropski parlament, Svet ali Komisija lahko pri Organu vložijo zahtevo za preverjanje, ali določena evropska politična stranka ali evropska politična fundacija izpolnjuje pogoje iz točke (c) člena 3(1) in točke (c) člena 3(2). V teh primerih in v primerih, omenjenih v točki (a) člena 16(3), Organ za mnenje o zadevi zaprosi odbor neodvisnih uglednih oseb, ustanovljen s členom 11. Odbor poda svoje mnenje v roku dveh mesecev.

Če se Organ seznanj z dejstvi, ki lahko vzbudijo dvome o tem, ali določena evropska politična stranka ali evropska politična fundacija izpolnjuje pogoje iz točke (c) člena 3(1) in točke (c) člena 3(2), obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo, da bi jim omogočil vložitev zahteve za preverjanje iz prvega pododstavka. Brez poseganja v prvi pododstavek Evropski parlament, Svet in Komisija svoje namere izrazijo v dveh mesecih po prejetju teh informacij.

Postopki, določeni v prvem in drugem pododstavku, se ne začnejo v obdobju dveh mesecev pred volitvami v Evropski parlament.

Organ pri odločanju o izbrisu zadevne evropske politične stranke ali evropske politične fundacije iz registra upošteva mnenje odbora. Organ svojo odločitev ustrezno obrazloži.

Organ lahko odločitev o izbrisu iz registra zaradi neizpolnjevanja pogojev iz točke (c) člena 3(1) in točke (c) člena 3(2) sprejme le v primeru očitne in resne kršitve teh pogojev. Za sprejetje te odločitve se uporablja postopek iz odstavka 4.

4. Organ o odločitvi o izbrisu evropske politične stranke ali fundacije iz registra zaradi očitne in resne kršitve, ki zadeva izpolnjevanje pogojev iz točke (c) člena 3(1) in točke (c) člena 3(2), obvesti Evropski parlament in Svet. Odločitev začne veljati le, če Evropski parlament in Svet ne nasprotujeta odločitvi v roku treh mesecev od uradnega

obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tej odločitvi ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila organ, da ji ne bosta nasprotovala. Če Evropski parlament in Svet izrazita nasprotovanje, evropska politična stranka ali fundacija ostane registrirana.

Evropski parlament in Svet lahko nasprotujeta odločitvi le iz razlogov, povezanih z oceno izpolnjevanja pogojev za registracijo iz točke (c) člena 3(1) in točke (c) člena 3(2).

Zadevna evropska politična stranka ali evropska politična fundacija se uradno obvesti o tem, da je bilo glede odločitve Organa o izbrisu iz registra izraženo nasprotovanje.

Evropski parlament in Svet sprejmeta stališče v skladu z njunimi pravili o sprejemanju odločitev, določenimi v skladu s Pogodbama. Vsakršno nasprotovanje se ustrezno obrazloži in se javno objavi.

5. Če zoper odločitev Organa o izbrisu evropske politične stranke ali evropske politične fundacije iz registra ni bilo izraženo nasprotovanje v skladu s postopkom iz odstavka 4, se ta odločitev objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, skupaj s podrobnimi razlogi za izbris iz registra, in začne veljati tri mesece po objavi.

6. Evropski politični fundaciji se samodejno odvzame njen status kot tak, če je evropska politična stranka, s katero je povezana, izbrisana iz registra.

Člen 11

Odbor neodvisnih uglednih oseb

1. Ustanovi se odbor neodvisnih uglednih oseb. Odbor sestavlja šest članov, pri čemer Evropski parlament, Svet in Komisija imenujejo vsak po dva člana. Člani odbora se izberejo na podlagi svojih osebnih in poklicnih odlik. Člani odbora ne smejo biti poslanci Evropskega parlamenta oziroma člani Sveta ali Komisije, voljeni nosilci katerih koli funkcij ali uradniki oziroma uslužbenci Evropske unije ali aktualni oziroma nekdanji uslužbenci evropske politične stranke ali evropske politične fundacije.

Člani odbora so pri opravljanju svojih nalog neodvisni. Člani ne smejo zahtevati niti sprejemati nobenih navodil od nobene institucije ali vlade ali drugega organa, urada ali agencije ter se vzdržijo vsakega dejanja, ki je nezdržljivo z naravo njihovih nalog.

Novi člani se imenujejo v odbor v šestih mesecih po zaključku prvega zasedanja Evropskega parlamenta po volitvah v Evropski parlament. Članov ni mogoče ponovno imenovati.

2. Odbor sprejme svoj poslovnik. Člani odbora iz svojih vrst izvolijo predsednika odbora v skladu s svojim poslovnikom. Sekretariat in financiranje za odbor zagotovi Evropski parlament. Sekretariat odbora deluje zgolj po navodilih odbora.

3. Odbor na zahtevo Organa poda svoje mnenje o kakršni koli morebitni očitni in resni kršitvi vrednot, na katerih temelji Unija, iz točke (c) člena 3(1) in točke (c) člena 3(2), s strani evropske politične stranke ali evropske politične fundacije. V ta namen lahko odbor od Organa, Evropskega parlamenta, zadevne evropske politične stranke ali evropske politične fundacije, drugih političnih strank, političnih fundacij ali drugih zainteresiranih strani zahteva kateri koli zadevni dokument in dokazilo ter povabi na zaslišanje njihove predstavnike.

V svojih mnenjih odbor v celoti upošteva temeljno pravico do svobode združevanja in potrebo po zagotavljanju pluralizma političnih strank v Evropi.

Mnenja odbora se takoj javno objavijo.

POGLAVJE III

PRAVNI STATUS EVROPSKIH POLITIČNIH STRANK IN EVROPSKIH POLITIČNIH FUNDACIJ

Člen 12

Pravna osebnost

Evropske politične stranke in evropske politične fundacije imajo evropsko pravno osebnost.

Člen 13

Pravno priznanje in pravna sposobnost

Evropske politične stranke in evropske politične fundacije uživajo pravno priznanje in pravno sposobnost v vseh državah članicah.

Člen 14

Veljavno pravo

1. Delovanje evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij ureja ta uredba.
2. Pri vprašanih, ki jih ta uredba ne ureja, ali, če jih ureja le delno, pri tistih vidikih, ki niso zajeti v tej uredbi, evropske politične stranke in evropske politične fundacije urejajo veljavne določbe nacionalnega prava države članice, v kateri imajo sedež.

Dejavnosti, ki jih evropske politične stranke in evropske politične fundacije izvajajo v drugih državah članicah, urejajo ustrezni nacionalni zakoni teh držav članic.

3. Pri vprašanih, ki jih ta uredba oziroma veljavne določbe iz odstavka 2 ne urejajo, ali, če jih urejajo le delno, pri tistih vidikih, ki v njih niso zajeti, evropske politične stranke in evropske politične fundacije urejajo določbe njihovih statotov.

Člen 15

Pridobitev evropske pravne osebnosti

1. Evropska politična stranka oziroma evropska politična fundacija pridobi evropsko pravno osebnost na dan, ko je v *Uradnem listu Evropske unije* objavljena odločitev Organa o njeni registraciji v skladu s členom 9.
2. Če tako zahteva država članica, v kateri ima vlagatelj vloge za registracijo evropske politične stranke ali evropske politične fundacije svoj sedež, se vlogi, vloženi v skladu s členom 8, priloži izjava te države članice, ki potrjuje, da vlagatelj izpolnjuje vse nacionalne zahteve za vlogo in da je njegov statut v skladu z veljavnim pravom iz prvega pododstavka člena 14(2).
3. Kadar ima vlagatelj pravno osebnost v skladu s pravom države članice, ta država članica pridobitev evropske pravne osebnosti šteje kot preoblikovanje nacionalne pravne osebnosti v evropsko pravno osebnost kot njeno naslednico. Slednja v celoti ohrani vse prej veljavne pravice in obveznosti nekdanjega nacionalnega pravnega subjekta, ki kot tak preneha obstajati. Zadevne države članice glede takšnega preoblikovanja ne določijo prestrogih pogojev. Vlagatelj ohrani svoj sedež v zadevni državi članici, dokler ni objavljena odločitev v skladu s členom 9.
4. Če tako zahteva država članica, v kateri ima vlagatelj sedež, Organ določi datum objave iz odstavka 1 šele po tem, ko se posvetuje s to državo članico.

Člen 16

Prenehanje evropske pravne osebnosti

1. Evropska politična stranka oziroma evropska politična fundacija izgubi evropsko pravno osebnost na dan začetka veljavnosti odločitve Organa o njenem izbrisu iz registra, kot je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*. Odločitev začne veljati tri mesece po objavi, razen če evropska politična stranka ali evropska politična fundacija zahteva krajše obdobje.
2. Evropska politična stranka ali evropska politična fundacija se izbriše iz registra z odločitvijo Organa:
  - (a) kot posledico odločitve, sprejete v skladu s členom 10(2) do (5);
  - (b) v okoliščinah, navedenih v členu 10(6);
  - (c) na zahtevo zadevne evropske politične stranke ali evropske politične fundacije ali
  - (d) v primerih iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 3 tega člena.
3. Če je evropska politična stranka ali evropska politična fundacija hudo kršila ustrezne obveznosti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom glede na prvi pododstavek člena 14(2), lahko država članica sedeža na Organ naslovi obrazloženo zahtevo za izbris iz registra, v katerem mora natančno in izčrpno opredeliti nezakonita dejanja in točno določiti nacionalne zahteve, ki niso bile izpolnjene. V takšnih primerih Organ:

- (a) v zadevah, ki so izključno ali pretežno povezane z elementi, ki vplivajo na spoštovanje vrednot, na katerih temelji Unija, kot so izražene v členu 2 PEU, začne postopek preverjanja v skladu s členom 10(3). Uporablja se tudi člen 10(4), (5) in (6);
- (b) v drugih zadevah in če obrazložena zahteva zadevne države članice potrdi, da so bila izčrpana vsa nacionalna pravna sredstva, odloči, da bo zadevno evropsko politično stranko ali evropsko politično fundacijo izbrisal iz registra.

Če je evropska politična stranka ali evropska politična fundacija hudo kršila ustrezne obveznosti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom glede na drugi pododstavek člena 14(2) in če se zadeva izključno ali pretežno nanaša na elemente, ki vplivajo na spoštovanje vrednot, na katerih temelji Unija, kot so izražene v členu 2 PEU, lahko zadevna država članica na Organ naslovi zahtevo v skladu z določbami prvega pododstavka tega odstavka. Organ postopa v skladu s točko (a) prvega pododstavka tega odstavka.

V vseh primerih Organ deluje brez nepotrebnega odlašanja. Organ obvesti zadevno državo članico in zadevno evropsko politično stranko ali evropsko politično fundacijo o nadaljnjih ukrepih v zvezi z obrazloženo zahtevo za izbris iz registra.

4. Organ določi datum objave iz odstavka 1 po tem, ko se posvetuje z državo članico, kjer ima evropska politična stranka ali evropska politična fundacija svoj sedež.

5. Če zadevna evropska politična stranka ali evropska politična fundacija pridobi pravno osebnost v skladu s pravom države članice, v kateri ima sedež, ta država članica to pridobitev obravnava kot preoblikovanje evropske pravne osebnosti v nacionalno pravno osebnost, ki v celoti ohrani že obstoječe pravice in obveznosti nekdanjega evropskega pravnega subjekta. Zadevna država članica v primeru takšnega preoblikovanja ne določi prestrogih pogojev.

6. Če evropska politična stranka ali evropska politična fundacija ne pridobi pravne osebnosti v skladu s pravom države članice, v kateri ima sedež, preneha v skladu z veljavnim pravom te države članice. Zadevna država članica lahko zahteva, da mora stranka ali fundacija pred prenehanjem pridobiti nacionalno pravno osebnost v skladu z odstavkom 5.

7. Država članica v vseh primerih, navedenih v odstavkih 5 in 6, zagotovi popolno izpolnjevanje pogoja o nepridobitnosti iz člena 3. Organ in odredbodajalec Evropskega parlamenta se lahko z zadevno državo članico dogovorita o podrobnostih prenehanja evropske pravne osebnosti, zlasti za zagotovitev izterjave katerih koli sredstev, prejetih iz splošnega proračuna Evropske unije, in plačila katerih koli finančnih sankcij, izrečenih v skladu s členom 27.

POGLAVJE IV

DOLOČBE O FINANCIRANJU

Člen 17

Pogoji za financiranje

1. Evropska politična stranka, registrirana v skladu s pogoji in postopki iz te uredbe, ki je v Evropskem parlamentu zastopana z vsaj enim svojim članom in ki ni v kateri od situacij, ki narekujejo izključitev, določeno v členu 106(1) finančne uredbe, lahko zaprosi za financiranje iz splošnega proračuna Evropske unije v skladu s pogoji, ki jih je objavil odredbodajalec Evropskega parlamenta v razpisu za prispevke.
2. Evropska politična fundacija, ki je povezana z evropsko politično stranko, upravičeno do vložitve vloge za financiranje iz odstavka 1, ter je registrirana v skladu s pogoji in postopki iz te uredbe in ni v kateri od situacij, ki narekujejo izključitev, določeno v členu 106(1) finančne uredbe, lahko zaprosi za financiranje iz splošnega proračuna Evropske unije v skladu s pogoji, ki jih je objavil odredbodajalec Evropskega parlamenta v razpisu za oddajo predlogov.
3. Za namene ugotavljanja upravičenosti do financiranja iz splošnega proračuna Evropske unije v skladu z odstavkom 1 tega člena in točke (b) člena 3(1) ter za izvajanje člena 19(1) se poslanec Evropskega parlamenta šteje za člana samo ene evropske politične stranke, ki je, če je to ustrezno, stranka, s katero je na zadnji dan roka za vložitev vlog za financiranje povezana njegova nacionalna ali regionalna politična stranka.
4. Finančni prispevki ali nepovratna sredstva iz splošnega proračuna Evropske unije ne smejo preseči 85 % letnih povračljivih odhodkov, navedenih v proračunu evropske politične stranke, in 85 % upravičenih stroškov, ki jih je imela evropska politična fundacija. Evropska politična stranka lahko porabi neporabljeni del prispevka Unije za kritje povračljivih odhodkov v proračunskem letu po njegovi dodelitvi. Zneski, ki po izteku navedenega proračunskega leta niso porabljeni, se izterjajo v skladu s finančno uredbo.

5. Odhodki, ki so povračljivi s finančnimi prispevki, v okviru omejitev iz členov 21 in 22 zajemajo administrativne odhodke in odhodke za tehnično pomoč, sestanke, raziskave, čezmejne dejavnosti, študije, informiranje in objave ter odhodke v zvezi s kampanjami.

Člen 18

Vloga za financiranje

1. Evropska politična stranka ali evropska politična fundacija, ki izpolnjuje pogoje iz člena 17(1) ali (2), za pridobitev financiranja iz splošnega proračuna Evropske unije vloži vlogo pri Evropskem parlamentu po objavi razpisa za prispevke ali za oddajo predlogov.
2. Evropska politična stranka ali evropska politična fundacija mora v času vložitve vloge izpolnjevati obveznosti iz člena 23 ter mora biti od datuma vložitve vloge do konca proračunskega leta ali dejavnosti, za katero je dodeljen prispevek ali donacija, vpisana v registru in ji ne sme biti izrečena sankcija iz člena 27(1) in točk (v) in (vi) točke (a) člena 27(2).
3. Evropska politična fundacija v vlogo za financiranje vključi svoj letni delovni program ali akcijski načrt.
4. Odredbodajalec Evropskega parlamenta sprejme odločitev v treh mesecih po zaključku razpisa za prispevke ali razpisa za zbiranje predlogov ter odobri in upravlja ustrezne odobritve v skladu s finančno uredbo.
5. Evropska politična fundacija lahko zaprosi za financiranje iz splošnega proračuna Evropske unije le prek evropske politične stranke, s katero je povezana.

Člen 19

Merila za dodelitev in razdelitev sredstev

1. Razpoložljive odobritve za evropske politične stranke in evropske politične fundacije, ki v skladu s členom 18 prejmejo prispevek ali nepovratna sredstva, se vsako leto porazdelijo na podlagi naslednjega razdelitvenega ključa:
  - 15 % odobritev se med upravičene evropske politične stranke razdeli v enakih delih,
  - 85 % odobritev se med upravičene evropske politične stranke razdeli sorazmerno z njihovim številom poslancev, ki so izvoljeni v Evropski parlament.

Enak razdelitveni ključ se uporablja za evropske politične fundacije na podlagi njihove povezanosti s posamezno evropsko politično stranko.

2. Razdelitev iz odstavka 1 temelji na številu izvoljenih poslancev v Evropski parlament, ki so na zadnji dan roka za vložitev vlog za financiranje člani evropske politične stranke vlagateljice ob upoštevanju člena 17(3).

Spremembe števila izvoljenih poslancev po tem datumu ne vplivajo na zadevne deleže financiranja med evropskimi političnimi strankami in evropskimi političnimi fundacijami. Ta določba ne posega v zahteve iz člena 17(1), v skladu s katerim mora biti evropska politična stranka v Evropskem parlamentu zastopana z vsaj enim svojim poslancem.

Člen 20

Donacije in prispevki

1. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije lahko sprejmejo donacije fizičnih ali pravnih oseb v vrednosti do 18 000 EUR na leto in na donatorja.
2. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije ob predložitvi svojih letnih računovodskih izkazov v skladu s členom 23 posredujejo tudi seznam vseh donatorjev in njihovih donacij, pri čemer navedejo vrsto in vrednost posamezne donacije. Ta odstavek se uporablja tudi za prispevke strank članic evropskih političnih strank in organizacij članic evropskih političnih fundacij.

Za donacije fizičnih oseb, katerih vrednost presega 1 500 EUR in je manjša od ali enaka 3 000 EUR, zadevna evropska politična stranka ali evropska politična fundacija navede, ali so ustrezni donatorji predhodno pisno privolili v objavo v skladu s točko (e) člena 32(1).

3. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije v šestih mesecih pred volitvami v Evropski parlament pisno in v skladu z odstavkom 2 vsak teden obvestijo Organ o donacijah, ki jih prejmejo.

4. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije pisno in v skladu z odstavkom 2 takoj obvestijo Organ o sprejetih posamičnih donacijah, katerih vrednost presega 12 000 EUR.
5. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije ne smejo sprejeti:
- anonimnih donacij ali prispevkov;
  - donacij iz proračunov političnih skupin v Evropskem parlamentu;
  - donacij katerega koli javnega organa iz države članice ali tretje države ali katerega koli podjetja, v katerem ima lahko tak javni organ posredno ali neposredno prevladujoč vpliv zaradi lastništva tega podjetja, svoje finančne udeležbe ali predpisov, ki jih urejajo, ali
  - donacij katerega koli zasebnega subjekta s sedežem v tretji državi ali posameznikov iz tretje države, ki niso upravičeni do glasovanja na volitvah v Evropski parlament.
6. Vse donacije, ki niso dovoljene v skladu s to uredbo, se v 30 dneh od datuma, ko jih evropska politična stranka ali evropska politična fundacija prejme:
- vrnejo donatorju ali kateri koli osebi, ki deluje v imenu donatorja, ali
  - kadar donacije ni mogoče vrniti, se o njej poroča Organu in Evropskemu parlamentu. Odredbodajalec Evropskega parlamenta pripravi in odobri izterjavo v skladu z določbami iz členov 78 in 79 finančne uredbe. Zadevna sredstva se vpišejo kot splošni prihodki v oddelku splošnega proračuna Evropske unije, ki se nanaša na Evropski parlament.
7. Prispevki, ki jih evropska politična stranka prejme od svojih članov, so dopustni. Vrednost takšnih prispevkov ne presega 40 % letnega proračuna zadevne evropske politične stranke.
8. Prispevki, ki jih evropska politična fundacija prejme od svojih članov in od evropske politične stranke, s katero je povezana, so dopustni. Vrednost teh prispevkov ne presega 40 % letnega proračuna zadevne evropske politične fundacije in ti prispevki ne smejo izvirati iz sredstev, ki jih je evropska politična stranka prejela iz splošnega proračuna Evropske unije v skladu s to uredbo.
- Dokazno breme nosi evropska politična stranka, ki v svojih računovodskih izkazih jasno navede izvor sredstev, ki jih porabi za financiranje evropske politične fundacije, s katero je povezana.
9. Brez poseganja v odstavka 7 in 8 lahko evropske politične stranke in evropske politične fundacije sprejmejo prispevke od državljanov, ki so njihovi člani, do vrednosti 18 000 EUR na leto in na člana, če ti člani znesek prispevajo v svojem imenu.
- Prag iz prvega pododstavka se ne uporablja, če je zadevni član tudi izvoljeni poslanec Evropskega parlamenta, nacionalnega parlamenta ali regionalnega parlamenta oziroma regionalne skupščine.
10. Vsi prispevki, ki niso dovoljeni v skladu s to uredbo, se vrnejo v skladu z odstavkom 6.

Člen 21

Financiranje kampanj v okviru volitev v Evropski parlament

1. Ob upoštevanju drugega pododstavka se sredstva, ki jih evropske politične stranke prejmejo iz splošnega proračuna Evropske unije ali iz katerega koli drugega vira, lahko porabijo za financiranje kampanj, ki jih evropske politične stranke izvajajo v okviru volitev v Evropski parlament, na katerih je njihovo sodelovanje obvezno v skladu s točko (d) člena 3(1).

V skladu s členom 8 Akta o volitvah članov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami⁽¹⁾ vsaka država članica z nacionalnimi predpisi ureja financiranje in morebitno omejevanje volilnih stroškov za vse politične stranke, kandidate in tretje osebe na volitvah v Evropski parlament, poleg urejanja njihovega sodelovanja na teh volitvah.

2. Evropske politične stranke v svojih letnih računovodskih izkazih jasno opredelijo odhodke v zvezi s kampanjami iz odstavka 1.

Člen 22

Prepoved financiranja

1. Ne glede na člen 21(1) se financiranje evropskih političnih strank iz splošnega proračuna Evropske unije ali iz katerega koli drugega vira ne sme porabiti za neposredno ali posredno financiranje drugih političnih strank ter zlasti nacionalnih strank ali kandidatov. Za te nacionalne politične stranke in kandidate še naprej veljajo nacionalni predpisi.

⁽¹⁾ UL L 278, 8.10.1976, str. 5.

2. Financiranje evropskih političnih fundacij iz splošnega proračuna Evropske unije ali iz katerega koli drugega vira se lahko porabi samo za financiranje njihovih nalog, kakor so navedene v točki 4 člena 2, in za kritje odhodkov, ki so neposredno povezani s cilji, navedenimi v njihovih statutih v skladu s členom 5. V nobenem primeru se ne sme porabiti za neposredno ali posredno financiranje volitev, političnih strank ali kandidatov ali drugih fundacij.

3. Financiranje evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij iz splošnega proračuna Evropske unije ali iz katerega koli drugega vira se ne sme porabiti za financiranje referendumskih kampanj.

POGLAVJE V

NADZOR IN SANKCIJE

Člen 23

Obveznosti v zvezi z računovodskimi izkazi in revizijo ter obveznosti poročanja

1. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije najpozneje v šestih mesecih po koncu proračunskega leta predložijo Organu, kopijo pa odredbodajalcu Evropskega parlamenta in pristojni nacionalni kontaktni točki v državi članici njihovega sedeža,:

- (a) svoje letne računovodske izkaze in spremna pojasnila, v katerih so zajeti prihodki in odhodki ter sredstva in obveznosti na začetku in na koncu proračunskega leta, v skladu z veljavnim pravom v državi članici, v kateri imajo sedež, in letne računovodske izkaze, in sicer na podlagi mednarodnih računovodskih standardov, kakor so opredeljeni v členu 2 Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (b) poročilo o zunanji reviziji letnih računovodskih izkazov, ki zajema njihovo zanesljivost ter zakonitost in pravilnost prihodkov in odhodkov in ki jo je opravil neodvisen organ ali neodvisen strokovnjak, in
- (c) seznam donatorjev in dajalcev prispevkov ter njihovih donacij oziroma prispevkov, o katerih se poroča v skladu s členom 20(2), (3) in (4).

2. Kadar evropske politične stranke ali evropske politične fundacije izvršujejo odhodke skupaj z nacionalnimi političnimi strankami oziroma nacionalnimi političnimi fundacijami ali z drugimi organizacijami, v letne računovodske izkaze iz odstavka 1 vključijo dokazila o odhodkih, ki so evropski politični stranki ali evropski politični fundaciji nastali neposredno ali prek zadevnih tretjih oseb.

3. Neodvisne zunanje organe ali strokovnjake iz točke (b) odstavka 1 izbere, pooblasti in plača Evropski parlament. Ustrezno se jih pooblasti za revidiranje računovodskih izkazov v skladu z veljavnim pravom v državi članici, v kateri imajo sedež.

4. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije neodvisnim organom ali strokovnjakom zagotovijo vse informacije, ki jih ti zahtevajo za namene revizije.

5. Neodvisni organi ali strokovnjaki Organ in odredbodajalca Evropskega parlamenta obvestijo o sumu nezakonitega ravnanja, goljufije ali korupcije, ki bi lahko škodovali finančnim interesom Unije. O tem Organ in odredbodajalec Evropskega parlamenta obvestita zadevne nacionalne kontaktne točke.

Člen 24

Splošna pravila o nadzoru

1. Nadzor skladnosti evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij z obveznostmi iz te uredbe se izvaja v sodelovanju z Organom, odredbodajalcem Evropskega parlamenta in pristojnimi državami članicami.

2. Organ nadzoruje skladnost evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij z obveznostmi iz te uredbe, zlasti v povezavi s členom 3, točkami (a), (b) in (d) do (f) člena 4(1), točkami (a) do (e) in (g) člena 5(1), členom 9(5) in (6) ter členi 20, 21 in 22.

Odredbodajalec Evropskega parlamenta nadzoruje skladnost evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij z obveznostmi, povezanimi s financiranjem Unije, iz te uredbe v skladu s finančno uredbo. Evropski parlament pri izvajanju tega nadzora sprejme potrebne ukrepe za preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije, in boj proti njim.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

3. Nadzor Organa in odredbodajalca Evropskega parlamenta iz odstavka 2 se ne izvaja glede skladnosti evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij z njihovimi obveznostmi iz veljavnega nacionalnega prava iz člena 14.
4. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije Organu, odredbodajalcu Evropskega parlamenta, Računskemu sodišču, Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF) ali državam članicam zagotovijo vse zahtevane informacije, potrebne za izvajanje kontrol, za katere so v skladu s to uredbo odgovorni.

Evropske politične stranke in evropske politične fundacije na zahtevo Organa in za namene nadzora skladnosti s členom 20 Organu zagotovijo vse informacije o prispevkih posameznih članov in o identiteti teh članov. Poleg tega lahko Organ od evropskih političnih strank po potrebi zahteva, da posredujejo podpisana potrdila članov, ki so nosilci voljene funkcije, da bi se preverila skladnost s pogoji iz prvega pododstavka točke (b) člena 3(1).

Člen 25

Izvrševanje in nadzor v zvezi s financiranjem Unije

1. Odobritve za financiranje evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij se določijo v okviru letnega proračunskega postopka in se izvršujejo v skladu s to uredbo in finančno uredbo.

Odredbodajalec Evropskega parlamenta določi pogoje za prispevke in nepovratna sredstva v razpisu za prispevke in razpisu za zbiranje predlogov.

2. Nadzor nad financiranjem iz splošnega proračuna Evropske unije in njegovo uporabo se izvaja v skladu s finančno uredbo.

Nadzor se izvaja tudi na podlagi letne potrditve, ki jo opravi zunanji neodvisni revizor, kakor je določeno v členu 23(1).

3. Računsko sodišče izvaja svoje revizijske pristojnosti v skladu s členom 287 PDEU.
4. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije, ki so financirane v skladu s to uredbo, Računskemu sodišču na njegovo zahtevo posredujejo vse dokumente ali informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog.
5. V sklepu ali sporazumu o prispevku ali dodelitvi nepovratnih sredstev se izrecno določi, da Evropski parlament in Računsko sodišče opravita revizijo na podlagi računovodskih dokumentov in na kraju samem pri evropski politični stranki, ki je prejela prispevek iz splošnega proračuna Evropske unije, ali pri evropski politični fundaciji, ki je prejela nepovratna sredstva iz splošnega proračuna Evropske unije.
6. Računsko sodišče in odredbodajalec Evropskega parlamenta ali kateri koli drug zunanji organ, ki ga pooblasti odredbodajalec Evropskega parlamenta, lahko izvedejo potrebne preglede in preverjanja na kraju samem, da bi preverili zakonitost odhodkov in pravilno izvajanje določb sklepa ali sporazuma o prispevku ali dodelitvi nepovratnih sredstev ter, v primeru evropskih političnih fundacij, primerno izvajanje delovnega programa ali akcije. Zadevna evropska politična stranka ali evropska politična fundacija predloži vse dokumente ali informacije, potrebne za izvajanje te naloge.
7. OLAF lahko na podlagi določb in postopkov iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾ opravi preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi v zvezi s prispevki ali nepovratnimi sredstvi v okviru te uredbe ugotovil morebitne primere goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih ravnanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. Odredbodajalec Evropskega parlamenta lahko na podlagi ugotovitev odredi izterjavo.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Člen 26

Tehnična podpora

Vsa tehnična podpora, ki jo Evropski parlament zagotavlja evropskim političnim strankam, temelji na načelu enakega obravnavanja. Odobri se pod pogoji, ki niso manj ugodni od pogojev, pod katerimi se zagotavlja drugim zunanjim organizacijam in združenjem, ki se jim lahko odobrijo podobne ugodnosti, ter se zagotovi na podlagi računa in za plačilo.

Člen 27

Sankcije

1. V naslednjih primerih se Organ v skladu s členom 16 odloči za sankcijo izbrisa evropske politične stranke ali evropske politične fundacije iz registra:

- (a) kadar je bilo s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je stranka ali fundacija izvrševala nezakonite dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, kakor so določene v členu 106(1) finančne uredbe;
- (b) če se v skladu s postopki iz člena 10(2) do (5) ugotovi, da ne izpolnjuje več enega ali več pogojev, določenih v točkah (a), (c) in (e) člena 3(1) ali členu 3(2), ali
- (c) če država članica zahteva izbris iz registra zaradi hude kršitve obveznosti iz nacionalnega prava in je zahtevek skladen z zahtevami iz točke (b) člena 16(3).

2. Organ izreče finančne sankcije v naslednjih primerih:

(a) količinsko neopredeljive kršitve:

- (i) če niso izpolnjene zahteve iz člena 9(5) ali (6);
- (ii) če niso izpolnjene prevzete obveznosti in če ni skladnosti z informacijami, ki jih zagotovi evropska politična stranka ali evropska politična fundacija v skladu s točkami (a), (b) in (d) do (f) člena 4(1) ter točkami (a), (b), (d) in (e) člena 5(1);
- (iii) če ni izpolnjena obveznost posredovanja seznama donatorjev in njihovih donacij v skladu s členom 20(2) ali poročanja o donacijah v skladu s členom 20(3) in (4);
- (iv) kadar je evropska politična stranka ali evropska politična fundacija kršila obveznosti iz člena 23(1) ali člena 24(4);
- (v) če je bilo s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je evropska politična stranka ali evropska politična fundacija izvrševala nezakonite dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, kakor so določene v členu 106(1) finančne uredbe;
- (vi) če je zadevna evropska politična stranka ali evropska politična fundacija kadar koli namenoma opustila dolžnost zagotavljanja informacij ali je naklepno predložila netočne ali zavajajoče informacije ali če organi, ki so po tej uredbi pristojni za revizijo ali opravljanje pregledov pri upravičencih do financiranja iz splošnega proračuna Evropske unije, odkrijejo nepravilnosti v svojih letnih računovodskih izkazih, ki štejejo za bistvene opustitve ali napačne navedbe postavk v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, opredeljenimi v členu 2 Uredbe (ES) št. 1606/2002;

(b) količinsko opredeljive kršitve:

- (i) če je evropska politična stranka ali evropska politična fundacija sprejela donacije in prispevke, ki v skladu s členom 20(1) ali (5) niso dovoljeni, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 20(6);
- (ii) če niso izpolnjene zahteve iz členov 21 in 22.

3. Odredbodajalec Evropskega parlamenta lahko evropsko politično stranko ali evropsko politično fundacijo izloči iz prihodnjega financiranja Unije za do pet let, ali do deset let v primerih ponovne kršitve v petletnem obdobju, če je bila spoznana za krivo katere koli kršitve iz točk (v) in (vi) točke (a) odstavka 2. To ne posega v pooblastila odredbodajalca Evropskega parlamenta, določena v členu 204n finančne uredbe.

4. Za namene odstavkov 2 in 3 se evropskim političnim strankam ali evropskim političnim fundacijam izrečejo naslednje finančne sankcije:

- (a) v primeru količinsko neopredeljivih kršitev določen odstotek letnega proračuna zadevne evropske politične stranke ali evropske politične fundacije;

- 5 % ali
  - 7,5 % v primeru kršitev v stežu ali
  - 20 % v primeru, da je zadevna kršitev ponovna kršitev, ali
  - tretjina zgoraj navedenih odstotkov, če zadevna evropska politična stranka ali evropska politična fundacija prostovoljno prizna kršitev, preden Organ uradno začne preiskavo, tudi v primeru kršitev v stežu ali ponovne kršitve, in če zadevna stranka ali fundacija sprejme ustrezne popravljalne ukrepe,
  - 50 % letnega proračuna zadevne evropske politične stranke ali evropske politične fundacije za predhodno leto, kadar je bilo s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je izvrševala nezakonite dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, kakor so določene v členu 106(1) finančne uredbe;
- (b) v primeru količinsko opredeljivih kršitev določen odstotek prejetega ali neprijavljenega nepravilnega zneska v skladu z naslednjo lestvico, do največ 10 % letnega proračuna zadevne evropske politične stranke ali evropske politične fundacije:
- 100 % prejetega ali neprijavljenega nepravilnega zneska, če ne presega 50 000 EUR, ali
  - 150 % prejetega ali neprijavljenega nepravilnega zneska, če presega 50 000 EUR, vendar ne presega 100 000 EUR, ali
  - 200 % prejetega ali neprijavljenega nepravilnega zneska, če presega 100 000 EUR, vendar ne presega 150 000 EUR, ali
  - 250 % prejetega ali neprijavljenega nepravilnega zneska, če presega 150 000 EUR, vendar ne presega 200 000 EUR, ali
  - 300 % prejetega ali neprijavljenega nepravilnega zneska, če presega 200 000 EUR, ali
  - tretjina zgoraj navedenih odstotkov, če zadevna evropska politična stranka ali evropska politična fundacija prostovoljno prizna kršitev, preden Organ in/ali odredbodajalec Evropskega parlamenta uradno začne preiskavo, in če zadevna stranka ali fundacija sprejme ustrezne popravljalne ukrepe.

Pri uporabi zgoraj navedenih odstotkov se vsaka donacija ali prispevek obravnava ločeno.

5. Če evropska politična stranka ali evropska politična fundacija stori več kršitev te uredbe v stežu, se ji izreče zgolj sankcija, določena za najhujšo kršitev, razen če ni v točki (a) odstavka 4 določeno drugače.

6. Za sankcije, določene s to uredbo, velja zastaralni rok pet let od datuma, ko je bila kršitev storjena, ali, v primeru nadaljevanja ali ponovne kršitve, od datuma, ko kršitev preneha.

Člen 28

Sodelovanje med Organom, odredbodajalcem Evropskega parlamenta in državami članicami

1. Organ, odredbodajalec Evropskega parlamenta in države članice si prek nacionalnih kontaktnih točk izmenjujejo informacije in se redno medsebojno obveščajo o zadevah, povezanih z določbami o financiranju, kontrolami in sankcijami.
2. Prav tako se dogovorijo o praktični ureditvi izmenjave takšnih informacij, vključno s pravili o razkritju zaupnih informacij ali dokazov in sodelovanju med državami članicami.
3. Odredbodajalec Evropskega parlamenta obvesti Organ o vseh ugotovitvah, ki bi bile lahko povod za izrek sankcij iz člena 27(2) do (4), da se mu omogoči sprejetje ustreznih ukrepov.
4. Organ obvesti odredbodajalca Evropskega parlamenta o vseh sprejetih odločitvah glede sankcij, da bi odredbodajalec lahko ustrezno ukrepal v skladu s finančno uredbo.

Člen 29

Popravljalni ukrepi in načela dobrega upravljanja

1. Preden Organ ali odredbodajalec Evropskega parlamenta sprejme končno odločitev v zvezi s sankcijami iz člena 27, zadevni evropski politični stranki ali evropski politični fundaciji omogoči, da sprejme potrebne ukrepe za odpravo kršitve v razumnem roku, ki praviloma ni daljši od enega meseca. Organ ali odredbodajalec Evropskega parlamenta zlasti omogoči, da se popravijo administrativne in računске napake, da se po potrebi zagotovijo dodatni dokumenti ali informacije ali se popravijo manjše napake.
2. Če evropska politična stranka ali evropska politična fundacija ne sprejme popravljalnih ukrepov v roku iz odstavka 1, se sprejme odločitev glede izreka ustreznih sankcij iz člena 27.
3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata v zvezi s pogoji, določenimi v točkah (b) do (d) člena 3(1) in točki (c) člena 3(2).

Člen 30

Izterjava

1. Na podlagi odločitve organa o izbrisu evropske politične stranke ali evropske politične fundacije iz registra odredbodajalec Evropskega parlamenta razveljavi veljavne odločitve o financiranju s strani Unije oziroma odpove sporazume o takem financiranju, razen v primeru iz točke (c) člena 16(2) in točk (b) in (d) člena 3(1). Odredbodajalec tudi izterja kakršno koli financiranje s strani Unije, vključno z neporabljenimi sredstvi iz preteklih let.
2. Evropska politična stranka ali evropska politična fundacija, ki ji je bila izrečena sankcija zaradi katere koli kršitve iz člena 27(1) in točk (v) in (vi) točke (a) člena 27(2), iz tega razloga ne izpolnjuje več pogojev iz člena 18(2). Zato odredbodajalec Evropskega parlamenta odpove sporazum o prispevku oziroma nepovratnih sredstvih ali razveljavi odločitev o financiranju s strani Unije, ki se dodeli v skladu s to uredbo, in izterja neupravičeno plačane zneske na podlagi sporazuma ali sklepa o prispevku ali nepovratnih sredstvih ter tudi vsa neporabljena sredstva Unije iz preteklih let.

V primeru take odpovedi oziroma razveljavitve se plačila odredbodajalca Evropskega parlamenta omejijo na upravičene, dejansko nastale odhodke evropske politične stranke ali evropske politične fundacije do datuma, ko začne veljati odločitev o odpovedi oziroma razveljavitvi.

Ta odstavek se uporablja tudi za primere iz točke (c) člena 16(2) in točk (b) in (d) člena 3(1).

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Zagotavljanje informacij državljanom

Ob upoštevanju členov 21 in 22 ter svojih statotov in notranjih postopkov sprejmejo evropske politične stranke v okviru volitev v Evropski parlament vse ustrezne ukrepe za obveščanje državljanov Unije o povezavah med nacionalnimi političnimi strankami in kandidati ter zadevnimi evropskimi političnimi strankami.

Člen 32

Preglednost

1. Evropski parlament po pooblastilu svojega odredbodajalca ali Organa na spletnem mestu, ustvarjenem v ta namen, objavi:
  - (a) imena in statute vseh registriranih evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij, skupaj z dokumenti, ki so bili predloženi v okviru njihove vloge za registracijo v skladu s členom 8, najpozneje štiri tedne po tem, ko je Organ sprejel svojo odločitev, ter vse naknadne spremembe, o katerih je bil Organ uradno obveščen v skladu s členom 9(5) in (6);
  - (b) seznam vlog, ki so bile zavrnjene, skupaj z dokumenti, predloženimi v okviru vloge za registracijo, skupaj z vlogami za registracijo v skladu s členom 8, in razloge za zavrnitev, najpozneje štiri tedne po tem, ko je Organ sprejel svojo odločitev;

- (c) letno poročilo s preglednico zneskov, plačanih posamezni evropski politični stranki in evropski politični fundaciji za vsako proračunsko leto, za katero je prejela prispevek ali so ji bila izplačana nepovratna sredstva iz splošnega proračuna Evropske unije;
  - (d) letne računovodske izkaze in zunanja revizijska poročila iz člena 23(1) ter, za evropske politične fundacije, končna poročila o izvajanju delovnih programov ali ukrepov;
  - (e) imena donatorjev in njihovih donacij, ki so jih evropske politične stranke in evropske politične fundacije sporočile v skladu s členom 20(2), (3) in (4), razen donacij fizičnih oseb, ki ne presegajo vrednosti 1 500 EUR na leto in na donatorja in ki se sporočijo kot „manjše donacije“. Donacije fizičnih oseb, katerih letna vrednost presega višja od 1 500 EUR in je manjša od ali enaka 3 000 EUR, se ne objavijo brez predhodnega pisnega dovoljenja o njihovi objavi, ki ga da njihov donator. Brez predhodnega dovoljenja se take donacije sporočijo kot „manjše donacije“. Skupno število manjših donacij in število donatorjev na koledarsko leto se tudi objavi;
  - (f) prispevke iz člena 20(7) in (8), ki so jih evropske politične stranke in evropske politične fundacije sporočile v skladu s členom 20(2), vključno z identiteto strank ali organizacij članic, ki so zagotovile prispevke;
  - (g) podrobne informacije in razloge za katero koli končno odločitev, ki jo sprejme Organ v skladu s členom 27, vključno, če je ustrezno, s katerimi koli mnenji, ki jih sprejme odbor neodvisnih uglednih oseb v skladu s členoma 10 in 11, ob ustreznem upoštevanju Uredbe (ES) št. 45/2001;
  - (h) podrobne informacije in razloge za katero koli končno odločitev, ki jo sprejme odredbodajalec Evropskega parlamenta v skladu s členom 27;
  - (i) opis tehnične podpore, zagotovljene evropskim političnim strankam, in
  - (j) ocenjevalno poročilo Evropskega parlamenta o uporabi te uredbe in dejavnostih, financiranih, kakor je navedeno v členu 38.
2. Evropski parlament javno objavi seznam pravnih oseb, ki so članice evropske politične stranke, kakor je priložen statutu stranke v skladu s členom 4(2) in se posodablja v skladu s členom 9(6), ter skupno število posameznih članov.
3. Osebnih podatki se izključijo iz objave na spletnem mestu iz odstavka 1, razen če se objavijo v skladu s točkami (a), (e) ali (g) odstavka 1.

4. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije v javno dostopni izjavi o varstvu zasebnosti potencialnim članom in donatorjem zagotovijo informacije, ki jih zahteva člen 10 Direktive 95/46/ES, in jih obvestijo o tem, da bodo Evropski parlament, Organ, OLAF, Računsko sodišče, države članice ali zunanji organi ali strokovnjaki, ki jih ti pooblašajo, njihove osebne podatke obdelovali za namene revizije in nadzora, ter o tem, da bodo njihovi osebni podatki objavljeni na spletnem mestu iz odstavka 1 v skladu s pogoji iz tega člena. Odredbodajalec Evropskega parlamenta pri izvajanju člena 11 Uredbe (ES) št. 45/2001 enake informacije objavi v razpisih za prispevke ali zbiranje predlogov iz člena 18(1) te uredbe.

Člen 33

Varstvo osebnih podatkov

1. Organ, Evropski parlament in odbor neodvisnih uglednih oseb, ustanovljen s členom 11, pri obdelavi osebnih podatkov na podlagi te uredbe ravnajo v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001. Za namen obdelave osebnih podatkov štejejo za upravljavce podatkov v skladu s točko (d) člena 2 navedene uredbe.
2. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije, države članice, ko izvajajo nadzor nad vidiki financiranja evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij v skladu s členom 24, ter neodvisni organi ali strokovnjaki, pooblašeni za revidiranje računovodskih izkazov v skladu s členom 23(1), pri obdelavi osebnih podatkov na podlagi te uredbe ravnajo v skladu z Direktivo 95/46/ES in nacionalnimi predpisi, sprejetimi na njeni podlagi. Za namen obdelave osebnih podatkov veljajo za upravljavce podatkov v skladu s točko (d) člena 2 navedene direktive.

3. Organ, Evropski parlament in odbor neodvisnih uglednih oseb, ustanovljen s členom 11, zagotovijo, da se osebni podatki, ki jih zberejo na podlagi te uredbe, uporabljajo samo za zagotavljanje zakonitosti, pravilnosti ter preglednosti financiranja evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij ter članstva evropskih političnih strank. Vse osebne podatke, zbrane v ta namen, izbrišejo najpozneje 24 mesecev po objavi njihovih ustreznih delov v skladu s členom 32.

4. Države članice in neodvisni organi ali strokovnjaki, pooblašeni za revidiranje računovodskih izkazov, uporabijo osebne podatke, ki jih prejmejo, samo za izvajanje nadzora nad financiranjem evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij. Te osebne podatke izbrišejo v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, potem ko so jih posredovali v skladu s členom 28.

5. Osebni podatki se lahko hranijo za obdobje, daljše od obdobja iz odstavka 3 ali obdobja, ki je v skladu z odstavkom 4 predvideno v nacionalnem pravu, če je to potrebno zaradi pravnih ali upravnih postopkov, ki se nanašajo na financiranje evropske politične stranke ali evropske politične fundacije ali na članstvo evropske politične stranke. Vsi taki osebni podatki se izbrišejo najpozneje teden dni po datumu zaključka navedenih postopkov s pravnomočno odločbo ali po rešitvi kakršne koli revizije, pritožbe, pravde ali terjatve.

6. Upravljalci podatkov iz odstavkov 1 in 2 izvedejo ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov pred naključnim ali nezakonitim uničenjem, naključno izgubo, spremembo ali nepooblaščenim razkritjem ali dostopom, predvsem kadar obdelava takšnih podatkov vključuje njihov prenos po omrežju, ter pred vsemi drugimi nezakonitimi oblikami obdelave.

7. Evropski nadzornik za varstvo podatkov je odgovoren za spremljanje in zagotavljanje, da Organ, Evropski parlament in odbor neodvisnih uglednih oseb, ustanovljen s členom 11, pri obdelavi osebnih podatkov na podlagi te uredbe spoštujejo in varujejo temeljne pravice in svoboščine fizičnih oseb. Brez poseganja v kakršna koli pravna sredstva lahko vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, vloži pritožbo pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov, če meni, da je bila njegova pravica do varstva osebnih podatkov kršena kot posledica obdelave teh podatkov s strani Organa, Evropskega parlamenta ali odbora.

8. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije, države članice in neodvisni organi ali strokovnjaki, pooblašeni za revidiranje računovodskih izkazov na podlagi te uredbe, so za vsako škodo, ki jo povzročijo pri obdelavi osebnih podatkov na podlagi te uredbe, odgovorni v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Države članice zagotovijo, da se jim lahko izrečejo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za kršitve te uredbe, Direktive 95/46/ES in nacionalnih predpisov, sprejetih na njeni podlagi, ter zlasti za zlorabo osebnih podatkov.

Člen 34

Pravica do zaslišanja

Preden Organ ali odredbodajalec Evropskega parlamenta sprejme odločitev, ki bi lahko negativno posegla v pravice evropske politične stranke, evropske fundacije ali vlagatelja iz člena 8, zasliši predstavnike zadevne(-ga) evropske politične stranke, evropske politične fundacije ali vlagatelja. Organ oziroma Evropski parlament ustrezno obrazloži svojo odločitev.

Člen 35

Pravica do pritožbe

Zoper odločitve, sprejete na podlagi te uredbe, se lahko sproži sodni postopek pred Sodiščem Evropske unije v skladu z ustreznimi določbami PDEU.

Člen 36

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2) in člena 8(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. novembra 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 7(2) in člena 8(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 7(2) in členom 8(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 37

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 38

Ocenjevanje

Evropski parlament po posvetovanju z Organom do sredine leta 2018 objavi poročilo o uporabi te uredbe in o financiranih dejavnostih. V poročilo po potrebi vključi možne spremembe statuta in sistemov financiranja.

Pred koncem leta 2018 Komisija predstavi poročilo o uporabi te uredbe, ki mu po potrebi priloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.

Člen 39

Učinkovita uporaba

Države članice sprejmejo ustrezne določbe, ki zagotavljajo učinkovito uporabo te uredbe.

Člen 40

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 2004/2003 se razveljavi z učinkom od dneva začetka veljavnosti te uredbe. Vendar se še naprej uporablja za akte in obveznosti, povezane s financiranjem političnih strank in političnih fundacij na evropski ravni za proračunska leta 2014, 2015, 2016 in 2017.

Člen 41

Začetek veljavnosti in uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Komisija sprejme delegirane akte iz člena 7(2) in točke (a) člena 8(3) najpozneje do 1. julija 2015.

Ta uredba se uporablja od 1. januarja 2017. Vendar se Organ iz člena 6 ustanovi do 1. septembra 2016. Evropske politične stranke in evropske politične fundacije, ki se registrirajo po 1. januarju 2017, lahko zaprosijo za financiranje na podlagi te uredbe le za dejavnosti, ki se začnejo v proračunskem letu 2018 ali kasneje.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
B. DELLA VEDOVA

—

PRILOGA

Standardna izjava, ki jo izpolni vsak vlagatelj

Spodaj podpisani/-a, ki ima polno pooblastilo [ime evropske politične stranke ali evropske politične fundacije], s to izjavo potrjuje, da je:

[ime evropske politične stranke ali evropske politične fundacije] zavezana k izpolnjevanju pogojev registracije, določenih v točki (c) člena 3(1) oziroma točke (c) člena 3(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014, in sicer da v svojem programu in dejavnostih zlasti spoštuje vrednote, na katerih temelji Evropska unija, kot so izražene v členu 2 Pogodbe o Evropski uniji, in sicer spoštovanje človekovega dostojanstva, svoboda, demokracija, enakost, pravna država in spoštovanje človekovih pravic, vključno s pravicami pripadnikov manjšin.

Pooblaščen podpisnik:

Naziv (ga., g., ...), priimek in ime:	
Funkcija v organizaciji, ki vlaga registracijo kot evropska politična stranka/evropska politična fundacija:	
Kraj/datum:	
Podpis:	

UREDBA (EU, EURATOM) št. 1142/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 22. oktobra 2014
o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 glede financiranja evropskih političnih strank

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 322, v povezavi s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti členom 106a,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Politične stranke na evropski ravni so pomemben povezovalni dejavnik v okviru Unije.
- (2) V členu 10 Pogodbe o Evropski uniji in členu 12(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je določeno, da politične stranke na evropski ravni prispevajo k oblikovanju evropske politične zavesti in k izražanju politične volje državljanov Unije.
- (3) Evropski parlament in Svet sta 4. novembra 2003 sprejela Uredbo (ES) št. 2004/2003 o predpisih, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravilih glede njihovega financiranja ⁽³⁾.
- (4) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 6. aprila 2011 o uporabi Uredbe (ES) št. 2004/2003 o predpisih, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravilih glede njihovega financiranja ⁽⁴⁾ glede na pridobljene izkušnje predlagal vrsto izboljšav, kar zadeva financiranje evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij.
- (5) Evropski parlament in Svet sta 22. oktobra 2014 sprejela Uredbo (EU, Euratom) št. 1141/2014 ⁽⁵⁾, ki razveljavlja Uredbo (ES) št. 2004/2003 in določa nova pravila, ki se med drugim nanašajo na financiranje političnih strank in političnih fundacij na evropski ravni, zlasti kar zadeva pogoje financiranja ter dodelitev in razdelitev financiranja, donacij in prispevkov, financiranje kampanj za volitve v Evropski parlament, povračljive odhodke, prepoved financiranja, računovodstvo, poročanje in revizije, izvajanje in nadzor, kazni, sodelovanje med Organom za evropske politične stranke in fundacije, odredbodajalcem Evropskega parlamenta in državami članicami ter preglednost.
- (6) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba) bi morala vključevati pravila o prispevkih iz splošnega proračuna Unije evropskim političnim strankam, kot je določeno v Uredbi (EU, Euratom) št. 1141/2014. Ta pravila bi morala političnim strankam na evropski ravni omogočati večjo stopnjo prožnosti pri rokih za porabo teh prispevkov, saj to zahteva narava njihovih dejavnosti.
- (7) Sistem finančne podpore evropskim političnim strankam z nepovratnimi sredstvi za poslovanje, kot je določen v členu 125(6) finančne uredbe, ne ustreza potrebam teh strank, zlasti kar zadeva obveznost predložitve letnega delovnega programa, kar je zahteva, ki je ni v zakonodaji držav članic. Zato bi bilo treba finančno podporo evropskim političnim strankam dodeljevati v obliki posebnega prispevka, ki bi ustrezal njihovim posebnim potrebam. Ker pa za evropske politične fundacije še vedno veljajo določbe o nepovratnih sredstvih iz finančne uredbe, bi moralo biti možno, da se zanje uporablja prenos za tri mesece, ki ga trenutno določa člen 125(6) finančne uredbe.

⁽¹⁾ UL C 4, 8.1.2014, str. 1.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 29. septembra 2014.

⁽³⁾ UL L 297, 15.11.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 296 E, 2.10.2012, str. 46.

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 1141/2014 z dne 22. oktobra 2014 o statutu in financiranju evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij (glej stran 1 tega Uradnega lista).

⁽⁶⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (8) Čeprav se finančna podpora dodeljuje, ne da bi bilo za to treba predložiti letni delovni program, bi morale evropske politične stranke naknadno utemeljiti, da so sredstva Unije ustrezno porabile. Zlasti bi moral odgovorni odredbodajalec preveriti, ali so bila sredstva porabljena za plačilo povračljivih izdatkov, kot so določeni v razpisu za prispevke, v rokih, določenih v tej uredbi. Prispevki za evropske politične stranke bi se morali porabiti do konca proračunskega leta, ki sledi njihovi dodelitvi, po tem obdobju pa bi moral pristojni odredbodajalec vsa neporabljena sredstva izterjati.
- (9) Sredstva Unije, dodeljena za financiranje stroškov delovanja evropskih političnih strank, se ne bi smela porabiti za druge namene kot za tiste, ki so določeni v Uredbi (EU, Euratom) št. 1141/2014, zlasti za neposredno ali posredno financiranje drugih subjektov, kot denimo nacionalnih političnih strank. Evropske politične stranke bi morale prispevke porabiti za plačilo odstotnega deleža tekočih in prihodnjih odhodkov, ne pa odhodkov in dolgov, nastalih pred vložitvijo vloge za prispevke.
- (10) Dodelitev prispevkov bi bilo treba tudi poenostaviti in prilagoditi posebnostim evropskih političnih strank, zlasti z opustitvijo meril za izbor, uvedbo enotnega celotnega plačila predhodnega financiranja kot splošnega pravila in z možnostjo uporabe pavšalnih zneskov, pavšalnega financiranja in stroškov na enoto.
- (11) Prispevke iz splošnega proračuna Unije bi bilo treba odložiti, zmanjšati ali opustiti, če evropske politične stranke kršijo obveznosti, določene v Uredbi (EU, Euratom) št. 1141/2014.
- (12) Kazni, določene tako v finančni uredbi kot v Uredbi (EU, Euratom) št. 1141/2014, bi morale biti izrečene na usklajen način in ob upoštevanju načela *ne bis in idem*. V skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 1141/2014 se upravne in/ali denarne kazni, določene v finančni uredbi, ne izrečejo v primerih, v katerih so bile že izrečene kazni na podlagi Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014.
- (13) Finančno uredbo bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 se spremeni:

1. v odstavku 2 člena 121 se doda naslednja točka:

„(j) prispevki evropskim političnim strankam iz naslova VIII drugega dela.“;

2. člen 125 se spremeni:

(a) drugi pododstavek odstavka 3 se črta;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Če prihodki evropske politične fundacije v smislu Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*) na koncu proračunskega leta, za katerega je stranka prejela nepovratna sredstva za poslovanje, presegajo odhodke, se z odstopanjem od pravila o neprofitnosti iz odstavka 4 tega člena del tega presežka v višini največ 25 % celotnih prihodkov tistega leta lahko prenese v naslednje leto, pod pogojem, da bo porabljen pred koncem prvega četrtletja naslednjega leta.

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 1141/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o statutu in financiranju evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij (UL L 317, 4.11.2014, str. 1). “;

3. v drugem delu se doda naslednji naslov:

„NASLOV VIII

PRISPEVKI ZA EVROPSKE POLITIČNE STRANKE

Člen 204a

Splošne določbe

1. V tej uredbi „evropske politične stranke“ pomeni subjekte, registrirane kot take v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 1141/2014.

2. Evropskim političnim strankam se lahko zaradi njihovega prispevka k oblikovanju evropske politične zavesti in izražanju politične volje državljanov Unije dodelijo neposredni finančni prispevki iz proračuna v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 1141/2014.

Člen 204b

Načela

1. Prispevki se porabijo samo za povrnitev odstotnega deleža stroškov za delovanje evropskih političnih strank, ki je določen v členu 17(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014, če so ti stroški neposredno povezani s cilji teh strank, kot je določeno v členu 17(5) in členu 21 navedene uredbe.

2. Prispevki se lahko uporabijo za povračilo odhodkov v zvezi s pogodbami, ki so jih sklenile evropske politične stranke, če ob sklenitvi niso obstajala nasprotja interesov.

3. Prispevki se ne smejo porabiti za neposredno ali posredno dodeljevanje osebnih koristi v denarju ali v naravi nobenim posameznim članom ali uslužbencem evropskih političnih strank. Prav tako ne smejo biti neposredno ali posredno porabljeni za financiranje dejavnosti tretjih oseb, zlasti nacionalnih političnih strank ali političnih fundacij na evropski ali nacionalni ravni, in sicer niti v obliki nepovratnih sredstev, donacij, posojil ali drugih podobnih dogovorov. Prispevki se ne smejo uporabiti za namene, ki jih izključuje člen 22 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014.

4. Za prispevke veljata načeli preglednosti in enakega obravnavanja v skladu z merili, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 1141/2014.

5. Prispevke dodeli Evropski parlament na letni osnovi, informacije o njih pa se objavijo v skladu s členom 35(2) te uredbe in členom 32(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014.

6. Evropske politične stranke, ki prejmejo prispevek, neposredno ali posredno ne prejmejo drugih sredstev iz proračuna. Zlasti so prepovedane donacije iz proračunov političnih skupin Evropskega parlamenta. Ista odhodkovna postavka se iz proračuna nikoli ne financira dvakrat.

Člen 204c

Proračunski vidiki

Prispevki se plačajo iz oddelka proračuna za Evropski parlament. Odobritve, predvidene za neodvisne zunanje revizijske organe ali strokovnjake iz člena 23 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014, neposredno bremenijo proračun Evropskega parlamenta.

Člen 204d

Razpis za prispevke

1. Prispevki se dodelijo na podlagi razpisa za prispevke, ki se objavi vsako leto vsaj na spletnem mestu Evropskega parlamenta.

2. Posamezni evropski politični stranki se lahko dodeli samo en prispevek na leto.

3. Posamezna evropska politična stranka lahko prejme prispevek samo, če vloži vlogo za financiranje pod pogoji, določenimi v razpisu za prispevke.

4. V razpisu za prispevke se določijo merila za upravičenost, ki jih mora izpolniti vlagatelj, in merila za izključitev.

5. V razpisu za prispevke se določi vsaj narava odhodkov, ki se lahko povrnejo s prispevkom.

6. V razpisu za prispevke se zahteva načrt proračuna.

Člen 204e

Postopek dodeljevanja

1. Vloge za prispevke se vložijo pravočasno in pisno, tudi v varni elektronski obliki, če je to primerno.

2. Prispevkov se ne dodeli vlagateljem, ki so v času postopka dodeljevanja prispevka v eni od situacij iz člena 106(1), člena 107 in točke (a) člena 109(1), ter tistim, ki so vpisani v centralno bazo podatkov o izključitvah iz člena 108.
3. Od vlagateljev se zahteva, da potrdijo, da niso v kateri od situacij iz odstavka 2.
4. Prispevki se dodelijo na podlagi sporazuma ali sklepa o prispevku, kot je določeno v razpisu za prispevke.
5. Odgovornemu odredbodajalcu lahko pri ovrednotenju vloge in pripravi sporazuma ali sklepa o prispevku pomaga odbor. Pravila o sestavi, imenovanju in delovanju tega odbora ter pravila za preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov določi odgovorni odredbodajalec ob ustreznem upoštevanju načel preglednosti in nepristranskosti.

Člen 204f

Postopek ovrednotenja

1. Vloge se izberejo na podlagi meril za dodelitev iz Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 izmed vlog, ki izpolnjujejo merila za upravičenost in izključitev.
2. Merila za upravičenost določajo pogoje, pod katerimi lahko vlagatelj prejme prispevek v skladu s pravili, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 1141/2014.
3. Odgovorni odredbodajalec v svoji odločitvi navede vsaj naslednje:
  - (a) predmet odločitve in skupni znesek prispevkov;
  - (b) imena izbranih vlagateljev in sprejete zneske;
  - (c) imena zavrnenih vlagateljev in razloge za njihovo zavrnitev.
4. Odgovorni odredbodajalec pisno obvesti vlagatelje o odločitvi glede njihovih vlog. Če se vloga za financiranje zavrne ali se zneski iz vloge delno ali v celoti ne dodelijo, odgovorni odredbodajalec obrazloži zavrnitev vloge oziroma nedodelitev zneskov iz vloge, zlasti glede na merila za upravičenost in dodelitev iz odstavkov 1 in 2. Če je vloga zavrnjena, odgovorni odredbodajalec vlagatelja obvesti o razpoložljivih upravnih in/ali sodnih pravnih sredstvih, ki jih določa člen 97 te uredbe.

Člen 204g

Oblike prispevkov

1. Prispevki so lahko v kateri koli od naslednjih oblik:
  - (a) povračilo odstotnega deleža dejansko nastalih povračljivih odhodkov;
  - (b) povračilo na osnovi stroškov na enoto;
  - (c) pavšalni zneski;
  - (d) pavšalno financiranje;
  - (e) kombinacija oblik iz točk (a) do (d).
2. Povrnejo se lahko samo odhodki, ki izpolnjujejo merila iz razpisov za prispevke in ki niso nastali pred datumom vložitve vloge.

Člen 204h

Pravila za prispevke

1. Stroški na enoto krijejo vse ali nekatere posebne kategorije povračljivih odhodkov, ki so jasno določeni vnaprej s sklicevanjem na znesek na enoto.
2. Pavšalni zneski v splošnem krijejo nekatere odhodke, ki so potrebni za izvajanje posebnih dejavnosti evropske politične stranke. Pavšalni zneski se uporabijo samo v kombinaciji z drugimi oblikami prispevkov.

3. Pavšalno financiranje krije posebne kategorije povračljivih izdatkov, ki so jasno določeni vnaprej z odstotnim deležem.

4. Kadar se uporabijo pavšalni zneski, pavšalno financiranje ali stroški na enoto, se ti določijo v razpisu za prispevke, skupaj z ustreznimi zneski in stopnjami, kjer je to primerno. V razpisu za prispevke se opišejo tudi načini za izračun pavšalnih zneskov, pavšalnega financiranja ali stroškov na enoto, ki temeljijo na objektivnih elementih, kot so statistični podatki, potrjeni ali z revizijo preverljivi obstoječi podatki o evropskih političnih strankah oziroma njihove običajne prakse stroškovnega računovodstva. Sporazum ali sklep o prispevku vsebuje določila, ki omogočajo preverjanje, da so bili izpolnjeni pogoji za dodelitev pavšalnih zneskov, pavšalnega financiranja ali stroškov na enoto.

Člen 204i

Predhodno financiranje

Prispevki se plačajo v celoti, v obliki enotnega plačila predhodnega financiranja, razen če odgovorni odredbodajalec v ustrezno utemeljenih primerih odloči drugače.

Člen 204j

Jamstva

Če odgovorni odredbodajalec meni, da je ustrezno in sorazmerno, lahko od primera do primera in ob upoštevanju analize tveganja zahteva, da evropska politična stranka vnaprej predloži jamstvo, da bi se zmanjšalo finančno tveganje, povezano s plačilom predhodnega financiranja, vendar le, kadar na osnovi ocene tveganja obstaja neposredna nevarnost, da se bo evropska politična stranka znašla v eni od situacij iz točk (a) in (d) člena 106(1) te uredbe, ali kadar je bil sklep Organa za evropske politične stranke in fundacije, ustanovljenega v skladu s členom 6 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 (v nadaljnjem besedilu: Organ), posredovan Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 10(4) navedene uredbe.

Določbe člena 134 te uredbe o jamstvu za predhodno financiranje za nepovratna sredstva se smiselno uporabljajo za jamstva, ki se lahko zahtevajo v primerih iz prvega odstavka tega člena za plačila predhodnega financiranja evropskim političnim strankam.

Člen 204k

Poraba prispevkov

1. Prispevki se porabijo v skladu s členom 204b.
2. Kateri koli del prispevka, ki se ne porabi v proračunskem letu, za katero je bil prispevek dodeljen (letu n), se porabi za katere koli povračljive izdatke, nastale do 31. decembra leta n + 1. Preostali del prispevka, ki se ne porabi v tem roku, se izterja v skladu s poglavjem 5 naslova IV prvega dela.
3. Evropske politične stranke upoštevajo najvišjo stopnjo sofinanciranja, določeno v členu 17(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014. Preostali zneski prispevkov iz prejšnjega leta se ne smejo porabiti za financiranje dela, ki ga morajo evropske politične stranke zagotoviti iz lastnih sredstev. Prispevki tretjih oseb za skupne prireditve se ne štejejo kot lastna sredstva evropskih političnih strank.
4. Evropske politične stranke porabijo del prispevka, ki ni bil porabljen v proračunskem letu, za katerega je bil ta prispevek dodeljen, preden porabijo prispevke, dodeljene po tem letu.
5. Vse obresti na plačila predhodnega financiranja se štejejo kot del prispevka.

Člen 204l

Poročilo o porabi prispevkov

1. Evropska politična stranka v skladu s členom 23 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 predloži svoje letno poročilo o porabi prispevkov in svoje letne računovodske izkaze v odobritev odgovornemu odredbodajalcu.
2. Odgovorni odredbodajalec pripravi letno poročilo o dejavnostih iz člena 66(9) te uredbe na podlagi letnega poročila in letnih računovodskih izkazov iz odstavka 1 tega člena. Za pripravo poročila lahko uporabi tudi druga dokazila.

*Člen 204m***Plačilo preostanka zneska**

1. Znesek prispevka ni dokončen, dokler odgovorni odredbodajalec ne odobri letnega poročila in letnih računovodskih izkazov iz člena 204l(1). Odobritev letnega poročila in letnih računovodskih izkazov ne posega v poznejše kontrole Organa.
2. Neporabljeni znesek predhodnega financiranja ni dokončen, dokler jih evropska politična stranka ne porabi za plačilo povračljivih odhodkov, ki izpolnjujejo merila, določena v razpisih za prispevke.
3. Če evropska politična stranka ne izpolni svojih obveznosti v zvezi s porabo prispevkov, se prispevki začasno odložijo, zmanjšajo ali opustijo, potem ko je bila evropski politični stranki dana možnost, da izrazi svoje stališče.
4. Pred izplačilom preostanka zneska odgovorni odredbodajalec preveri, da je bila evropska politična stranka med datumom vložitve vloge in koncem proračunskega leta, za katero je prispevek dodeljen, še vedno vpisana v registru iz člena 7 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 in da ji ni bila izrečena kazen iz člena 27 navedene uredbe.
5. Če evropska politična stranka ni več vpisana v registru iz člena 7 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 ali ji je bila izrečena kazen iz člena 27 navedene uredbe, lahko odgovorni odredbodajalec začasno odloži, zmanjša ali opusti prispevek in izterja zneske, ki so bili neupravičeno izplačani v skladu s sporazumom ali sklepom o prispevku, sorazmerno s težo napak, nepravilnosti, goljufij ali drugih kršitev obveznosti v zvezi s porabo prispevka, potem ko je bila evropski politični stranki dana možnost, da izrazi svoje stališče.

*Člen 204n***Nadzor in kazni**

1. Vsak sporazum ali sklep o prispevku izrecno določa, da imajo Evropski parlament, Evropski urad za boj proti goljufijam in Računsko sodišče pooblastila za nadzor dokumentacije in prostorov pri vseh evropskih političnih strankah, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije.
2. Odgovorni odredbodajalec lahko vlagateljem v skladu s členom 109 te uredbe in členom 27 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 izreče upravne in denarne kazni, ki so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
3. Kazni iz odstavka 2 se lahko izrečejo tudi evropskim političnim strankam, ki so ob vložitvi vloge za prispevek ali po prejetju prispevka podale lažne izjave v zvezi z informacijami, ki jih zahteva odgovorni odredbodajalec, ali pa teh informacij niso podale.

*Člen 204o***Hranjenje dokumentov**

1. Evropske politične stranke hranijo vse dokumente in dokazila, ki se nanašajo na prispevek, pet let po predložitvi letnega poročila in letnih računovodskih izkazov iz člena 204l(1).
2. Dokumenti, ki se nanašajo na revizije, pritožbe, pravde ali poravnave zahtevkov, ki izhajajo iz porabe prispevka, se hranijo, dokler te revizije, pritožbe, pravde ali poravnave zahtevkov niso zaključene.

*Člen 204p***Izbor zunanjih revizijskih organov ali strokovnjakov**

Neodvisni zunanji revizijski organi ali strokovnjaki iz člena 23 Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 se izberejo s postopkom za javna naročila. Pogodba z njimi se sklene za največ pet let. Po dveh zaporednih pogodbenih obdobjih se šteje, da so v navzkrižju interesov, kar bi lahko negativno vplivalo na izvajanje revizij.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2017. Drugi pododstavek člena 125(3) in člen 125(6) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 se v različici, veljavni pred spremembami iz člena 1 te uredbe, še naprej uporabljata za akte in obveznosti v zvezi s financiranjem političnih strank na evropski ravni, sprejete do 31. decembra 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
B. DELLA VEDOVA

UREDBA (EU) št. 1143/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 22. oktobra 2014
o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pojav tujerodnih vrst, ki so lahko živali, rastline, glive ali mikroorganizmi, na novih lokacijah ni vedno vzrok za zaskrbljenost. Vendar lahko precejšnje število tujerodnih vrst postane invazivnih, s tem pa imajo lahko resne škodljive vplive na biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve ter tudi druge družbene in gospodarske vplive, kar bi bilo treba preprečiti. V okolju Unije in v drugih evropskih držav je okrog 12 000 tujerodnih vrst in ocenjeno je, da je približno 10–15 % izmed njih invazivnih.
- (2) Invazivne tujerodne vrste so ena glavnih groženj biotski raznovrstnosti in povezanim ekosistemskim storitvam, predvsem v geografsko in evolucijsko izoliranih ekosistemih, kot so majhni otoki. Nevarnost, ki jo predstavljajo take vrste, pa je lahko še intenzivnejša zaradi povečane svetovne trgovine, prometa, turizma in podnebnih sprememb.
- (3) Invazivne tujerodne vrste lahko biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve ogrožajo na različne načine, s spreminjanjem habitatov, plenjenjem, tekmovanjem, prenosom bolezni, izpodrivanjem domorodnih vrst v znatnem delu območja razširjenosti in z genetskimi učinki zaradi križanja, vključno z močnim vplivanjem na domorodne vrste ter strukturo in delovanje ekosistemov. Poleg tega imajo lahko invazivne tujerodne vrste izredno škodljive vplive na človekovo zdravje in gospodarstvo. Biotsko raznovrstnost ter povezane ekosistemske storitve, človekovo zdravje ali gospodarstvo ogrožajo samo živi osebk in deli, ki se lahko razmnožujejo, zato bi morale samo zanje veljati omejitve iz te uredbe.
- (4) Unijo kot pogodbenico Konvencije o biološki raznovrstnosti, ki je bila potrjena s Sklepom Sveta 93/626/EGS ⁽³⁾, zavezuje člen 8(h) Konvencije, v skladu s katerim vsaka pogodbenica, če je to možno in ustrezno, „preprečuje vnos, nadzoruje ali odstrani tiste tuje vrste, ki ogrožajo ekosisteme, habitate ali vrste“.
- (5) Unija se je kot pogodbenica Konvencije o varstvu prosto živečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njenih naravnih življenjskih prostorov, ki je bila potrjena s Sklepom Sveta 82/72/EGS ⁽⁴⁾, zavezala, da bo sprejela vse ustrezne ukrepe za ohranitev habitatov prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst.

⁽¹⁾ UL C 177, 11.6.2014, str. 84.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 29. septembra 2014.

⁽³⁾ Sklep Sveta 93/626/EGS z dne 25. oktobra 1993 o sklenitvi Konvencije o biološki raznovrstnosti (UL L 309, 13.12.1993, str. 1).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 82/72/EGS z dne 3. decembra 1981 o sklenitvi Konvencije o varstvu prosto živečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njenih naravnih življenjskih prostorov (UL L 38, 10.2.1982, str. 1).

- (6) V podporo doseganju ciljev iz direktiv 2000/60/ES ⁽¹⁾, 2008/56/ES ⁽²⁾ in 2009/147/ES ⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive Sveta 92/43/EGS ⁽⁴⁾ bi morala ta uredba določiti pravila za preprečevanje, čim večje zmanjšanje in ublažitev škodljivih vplivov invazivnih tujerodnih vrst na biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve ter na človekovo zdravje in varnost ter zmanjšati njihove družbene in gospodarske vplive.
- (7) Za nekatere vrste je naravno, da se selijo zaradi sprememb v okolju. V novem okolju jih ne bi smeli obravnavati kot tujerodne vrste in bi jih torej morali izvzeti iz področja uporabe te uredbe. Ta uredba bi morala biti osredotočena samo na vrste, ki so bile v Unijo vnesene zaradi posegov človeka.
- (8) Trenutno obstaja več kot 40 zakonodajnih aktov Unije o zdravstvenem varstvu živali, ki vsebujejo določbe o boleznih živali. Poleg tega Direktiva Sveta 2000/29/ES ⁽⁵⁾ vsebuje določbe o organizmih, ki so škodljivi za rastline ali rastlinske proizvode, v Direktivi 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ pa je določen režim za gensko spremenjene organizme. Zato bi morala biti kakršna koli nova pravila o invazivnih tujerodnih vrstah usklajena s temi zakonodajnimi akti Unije in se z njimi ne bi smela prekrivati ter se ne bi smela uporabljati za organizme, ki jih obravnavajo navedeni zakonodajni akti.
- (9) V uredbah (ES) št. 1107/2009 ⁽⁷⁾ in (EU) št. 528/2012 ⁽⁸⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbi Sveta (ES) št. 708/2007 ⁽⁹⁾ so določena pravila o dovoljevanju uporabe nekaterih tujerodnih vrst za določene namene. Ob začetku veljavnosti te uredbe je bila uporaba nekaterih vrst že dovoljena v navedenih ureditvah. Da bi zagotovili skladen pravni okvir, bi morale biti vrste, ki se uporabljajo za te namene, izvzete iz področja uporabe te uredbe.
- (10) Invazivnih tujerodnih vrst je precej in pomembno je zagotoviti, da so prednostno obravnavane tiste invazivne tujerodne vrste, za katere se šteje, da zadevajo Unijo. Zato bi bilo treba pripraviti seznam takih invazivnih tujerodnih vrst, za katere se šteje, da zadevajo Unijo (v nadaljnjem besedilu: seznam Unije), ter ga redno posodabljanjati. Za invazivno tujerodno vrsto bi bilo treba šteti, da zadeva Unijo, če je škoda, ki jo povzroči v prizadetih državah članicah, tako velika, da upravičuje sprejetje posebnih ukrepov, ki se uporabljajo v celotni Uniji, tudi v državah članicah, ki še niso prizadete ali najverjetneje sploh ne bodo. Da bi zagotovili, da opredelitev invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, ostane sorazmerna, bi bilo treba pri pripravi in posodabljanju seznama Unije vrste dodajati postopoma ter se osredotočiti na vrste, pri katerih bi lahko dejansko in stroškovno učinkovito preprečili, čim bolj zmanjšali ali ublažili škodljive vplive teh vrst, če bi jih dodali na seznam Unije. Vrste iz iste taksonomske skupine imajo pogosto podobne ekološke potrebe in lahko predstavljajo podobne nevarnosti, zato bi bilo treba po potrebi dovoliti, da so na seznam Unije uvrščene taksonomske skupine vrst.
- (11) Ključni instrument za uporabo te uredbe so merila za uvrstitev na seznam Unije. Da bi zagotovili učinkovito rabo virov, bi bilo treba s temi merili zagotoviti, da bodo med trenutno poznanimi potencialno invazivnimi tujerodnimi vrstami na seznam uvrščene tiste vrste, ki imajo najbolj škodljive vplive. Komisija bi morala odboru, ustanovljenemu s to uredbo, predložiti predlog seznama Unije, pripravljenega na podlagi teh meril, v enem letu od začetka

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morskii strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

⁽³⁾ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti (UL L 169, 10.7.2000, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS (UL L 106, 17.4.2001, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, 27.6.2012, str. 1).

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 708/2007 z dne 11. junija 2007 o uporabi tujih in lokalno neprisotnih vrst v ribogojstvu (UL L 168, 28.6.2007, str. 1).

veljavnosti te uredbe. Komisija bi morala ob predložitvi seznama Unije ta odbor seznaniti, kako je upoštevala navedena merila. Merila bi morala vključevati oceno tveganja v skladu z veljavnimi določbami ustreznih sporazumov Svetovne trgovinske organizacije (STO) o omejitvi trgovine z vrstami.

- (12) Da nobena država članica ne bi imela nesorazmernih ali pretiranih stroškov in da bi bila zavarovana dodana vrednost ukrepanja Unije na podlagi te uredbe, bi morala Komisija pri predlogu seznama Unije in nadaljnjih ukrepih upoštevati stroške, ki bi jih države članice imele z izvajanjem, stroške, ki bi nastali zaradi neukrepanja, stroškovno učinkovitost in družbenogospodarske vidike. Zato bi bilo treba pri izbiranju invazivnih tujerodnih vrst, ki bodo uvrščene na seznam Unije, posebno pozornost nameniti vrstam, ki se veliko uporabljajo in državi članici prinašajo znatne družbene in gospodarske koristi, kar pa ne bi smelo ogroziti ciljev te uredbe.
- (13) Da bi zagotovili skladnost s pravili ustreznih sporazumov STO in skladno uporabo te uredbe, bi bilo treba določiti skupna merila za opravljanje ocene tveganja. Če je ustrezno, bi bilo treba kot podlago za ta merila uporabiti veljavne nacionalne in mednarodne standarde ter upoštevati različne vidike značilnosti vrst, verjetnost in načine vnosa v Unijo, škodljive vplive vrst na družbo, gospodarstvo in biotsko raznovrstnost, morebitne koristi uporabe in stroške ublažitve ter jih primerjati s škodljivimi vplivi, pa tudi oceno morebitnih stroškov zaradi okoljske, družbene in gospodarske škode, ki bi pokazala, kako pomembne so za Unijo, s čimer bi dodatno upravičili ukrepanje. Splošni pristop bi bilo treba oceniti do 1. junija 2021, da bi lahko sistem progresivno razvijali in izkoristili pridobljene izkušnje.
- (14) Nekatero invazivno tujerodno vrsto so vključene v Prilogo B k Uredbi Sveta (ES) št. 338/97 ⁽¹⁾ in njihov uvoz v Unijo je prepovedan, saj je bilo ugotovljeno, da so invazivne, njihov vnos v Unijo pa ima škodljive vplive na domorodne vrste. Te vrste so: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* in *Trachemys scripta elegans*. Zaradi zagotovitve skladnega pravnega okvira in enotnih pravil o invazivnih tujerodnih vrstah na ravni Unije bi bilo treba te invazivne tujerodne vrste prednostno uvrstiti na seznam invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo.
- (15) Preprečevanje je na splošno bolj zaželeno z vidika okolja in bolj ekonomično kot ukrepanje po izvršenem dejstvu in bi moralo biti prednostno. Zato bi bilo treba na seznam prednostno uvrstiti invazivne tujerodne vrste, ki še niso navzoče v Uniji ali pa se je njihova invazija šele začela, in invazivne tujerodne vrste, ki bodo verjetno imele najbolj škodljive vplive. Ker stalno obstaja možnost vnosa novih invazivnih tujerodnih vrst v Unijo ter se navzoče tujerodne vrste širijo in so razširjene na vse večjem območju, je treba zagotoviti, da se seznam Unije stalno pregleduje in posodablja.
- (16) Države članice, ki jih zadevajo iste vrste, ki pa se niso zmožne naseliti kot preživetja sposobne populacije v velikem delu Unije, bi morale preučiti možnost medsebojnega regionalnega sodelovanja. Kadar je cilje te uredbe mogoče bolje doseči z ukrepi na ravni Unije, bi lahko bile te vrste uvrščene tudi na seznam Unije.
- (17) Pri uresničevanju ciljev te uredbe bi bilo ustrezno upoštevati, da so najbolj oddaljene regije glede ciljev te uredbe v posebnem položaju ter zlasti da so oddaljene in otoške ter da je zanje značilna edinstvena biotska raznovrstnost. Zato bi bilo treba tem posebnostim najbolj oddaljenih regij, kot so opredeljene v Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), prilagoditi zahteve iz te uredbe, po katerih je treba za invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo Unijo, sprejeti omejevalne in preventivne ukrepe, pri čemer je treba upoštevati sklepa Evropskega sveta 2010/718/EU ⁽²⁾ in 2012/419/EU ⁽³⁾.
- (18) Nevarnosti in problemi, ki jih povzročajo invazivne tujerodne vrste, so čezmejni izziv, ki zadeva vso Unijo. Zato je bistveno, da se na ravni Unije sprejme prepoved vnašanja v Unijo, razmnoževanje, gojenje, prevažanje, kupovanje, prodajanje, uporaba, izmenjava, posedovanje in izpuščanje invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, namerno ali iz malomarnosti, da bi zagotovili zgodnje in dosledno ukrepanje po vsej Uniji, preprečili izkrivljanje notranjega trga in zagotovili, da ukrepanje v eni državi članici ne bo manj uspešno zaradi neukrepanja v drugi državi članici.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL L 61, 3.3.1997, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Evropskega sveta 2010/718/EU z dne 29. oktobra 2010 o spremembi položaja otoka Saint-Barthélemy v razmerju do Evropske unije (UL L 325, 9.12.2010, str. 4).

⁽³⁾ Sklep Evropskega sveta 2012/419/EU z dne 11. julija 2012 o spremembi položaja Mayotteja v razmerju do Evropske unije (UL L 204, 31.7.2012, str. 131).

- (19) Da bi omogočili znanstveno raziskovanje in ohranjanje *ex-situ*, je treba določiti posebna pravila za invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo Unijo, ki se uporabljajo v ta namen. Te dejavnosti bi bilo treba izvajati v zaprtih ustanovah, v katerih so organizmi v zaprtem sistemu, in sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi preprečili pobeg ali nezakonito izpustitev invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo. V ustrezno utemeljenih izjemnih primerih bi morale biti zaradi prevladujočega javnega interesa možno ta pravila uporabljati tudi za določene druge dejavnosti, tudi gospodarske, če da za to pooblastilo Komisija. Pri izvajanju teh pravil bi bilo treba v skladu z zadevnim pravom Unije posebno pozorno poskrbeti, da ne bi prišlo do kakršnih koli škodljivih vplivov na zaščitene vrste in habitate.
- (20) Mogoče je, da se na mejah Unije pojavijo ali so na ozemlju Unije odkrite tujerodne vrste, ki še niso opredeljene kot invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo Unijo. Zato bi morale imeti države članice možnost, da na podlagi razpoložljivih znanstvenih dokazov sprejmejo določene izredne ukrepe. Taki izredni ukrepi bi omogočili takojšnje ukrepanje zoper invazivne tujerodne vrste, pri katerih bi lahko obstajala nevarnost, da bi bile vnesene v zadevne države, se tam naselile in širile, medtem ko države članice v skladu z veljavnimi določbami ustreznih sporazumov STO ocenjujejo, kakšno nevarnost te vrste dejansko predstavljajo, predvsem zato da bi jih določile za invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo Unijo. Treba je omogočiti, da se lahko ob nacionalnih izrednih ukrepih sprejmejo tudi izredni ukrepi na ravni Unije, da bi upoštevali določbe ustreznih sporazumov STO. Poleg tega bi izredni ukrepi na ravni Unije tej zagotovili mehanizem za hitro ukrepanje v primeru navzočnosti ali neposredne nevarnosti vstopa nove invazivne tujerodne vrste v skladu s previdnostnim načelom.
- (21) Velik delež invazivnih tujerodnih vrst je v Unijo vnesen nenamerno. Zato je bistveno učinkoviteje obvladovati poti nenamerne vnosa. Ukrepanje na tem področju bi moralo biti postopno, saj je izkušenj z njim sorazmerno malo. Ukrepanje bi moralo vključevati prostovoljne, kot so ukrepi, predlagani v smernicah Mednarodne pomorske organizacije za nadzor in obvladovanje biološkega obraščanja ladij, in obvezne ukrepe. Pri ukrepanju pa bi bilo treba uporabiti izkušnje, ki so bile pridobljene v Uniji in državah članicah pri obvladovanju določenih poti vnosa, vključno z ukrepi, uvedenimi na podlagi Mednarodne konvencije za nadzor in ravnanje z ladijsko balastno vodo in usedlinami, sprejete leta 2004. Komisija bi morala zato narediti vse potrebno, da bi spodbudila države članice k ratifikaciji navedene konvencije.
- (22) Da bi lahko pridobili dovolj znanja za obravnavanje problemov, ki jih povzročajo invazivne tujerodne vrste, je pomembno, da države članice raziskujejo, spremljajo in nadzorujejo te vrste. Ker so sistemi nadzora najprimernejši način zgodnjega odkrivanja novih invazivnih tujerodnih vrst in ugotavljanja razširjenosti že naseljenih vrst, bi morali ti sistemi vključevati tako ciljno usmerjene kot splošne raziskave, pri njih pa bi morali biti udeleženi različni sektorji in deležniki, tudi regionalne in lokalne skupnosti. Pri sistemih nadzora bi bilo treba nenehno posvečati pozornost vsem novim invazivnim tujerodnim vrstam povsod v Uniji, njihov namen pa bi moral biti zagotavljanje dejanskega in popolnega prikaza stanja na ravni Unije. Zaradi učinkovitosti in ekonomičnosti bi bilo treba uporabiti obstoječe sisteme carinske kontrole, nadzora in spremljanja, ki jih je pravo Unije že vzpostavilo, zlasti v direktivah 92/43/EGS, 2000/60/ES, 2008/56/ES in 2009/147/ES.
- (23) Izvajati bi bilo treba uradni nadzor nad živalmi in rastlinami, da bi preprečili namerni vnos invazivnih tujerodnih vrst. Žive živali in rastline bi morale vstopati v Unijo samo prek mejnih kontrolnih organov v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter direktivama Sveta 91/496/EGS ⁽²⁾ in 97/78/ES ⁽³⁾ ali vstopnih točk v skladu z Direktivo 2000/29/ES. Da bi izboljšali učinkovitost in preprečili uvajanje vzporednih sistemov carinske kontrole, bi morali pristojni organi tudi v prvem mejnem kontrolnem organu ali na prvi vstopni točki preveriti, ali so te vrste invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo Unijo.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmu in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EGS (UL L 268, 24.9.1991, str. 56).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav (UL L 24, 30.1.1998, str. 9).

- (24) Po vnosu invazivne tujerodne vrste so za preprečitev njene naselitve in širjenja bistveni ukrepi za zgodnje odkrivanje in hitro odstranitev. Pogosto je najbolj učinkovito in ekonomično populacijo odstraniti čim prej, dokler je število osebkov še omejeno. Če odstranitev ni izvedljiva ali so stroški odstranitve večji kot dolgoročne okoljske, družbene in gospodarske koristi, bi bilo treba izvesti ukrepe za preprečitev širjenja in nadzor. Ukrepi za obvladovanje bi morali biti sorazmerni z vplivi na okolje ter bi morali ustrezno upoštevati biogeografske in podnebne razmere v zadevni državi članici.
- (25) Ukrepi za obvladovanje ne bi smeli imeti nobenih škodljivih vplivov na človekovo okolje in zdravje. Odstranitev in obvladovanje nekaterih invazivnih tujerodnih živalskih vrst sta v nekaterih primerih potrebna, vendar lahko živalim povzročita bolečino, stisko, strah ali druge oblike trpljenja, čeprav so uporabljena najboljša razpoložljiva tehnična sredstva. Zato bi morale države članice in vsi izvajalci, ki sodelujejo pri odstranjevanju, nadzoru ali preprečevanju širjenja invazivnih tujerodnih vrst, sprejeti potrebne ukrepe, da med postopkom ne bi povzročali bolečine, stiske in trpljenja živali, ki se jim da izogniti, ter čim bolj upoštevati najboljše prakse na tem področju, na primer vodilna načela o dobrobiti živali, ki jih je razvila Svetovna organizacija za zdravje živali. Preučiti bi bilo treba uporabo nesmrtonosnih metod, pri vseh sprejetih ukrepih pa bi bilo treba čim bolj zmanjšati vplive na vrste, ki jim ukrepi niso namenjeni.
- (26) Invazivne tujerodne vrste na splošno škodujejo ekosistemom in zmanjšujejo odpornost teh ekosistemov. Zato bi bilo treba sprejeti sorazmerne ukrepe za obnovo, s katerimi bi povečali odpornost ekosistemov proti invazijam, popravili povzročeno škodo in izboljšali stanje ohranjenosti vrst in njihovih habitatov v skladu z direktivama 92/43/EGS in 2009/147/ES, ekološko stanje celinskih površinskih voda, somornic, obalnega morja in podzemnih voda v skladu z Direktivo 2000/60/ES ter okoljsko stanje morskih voda v skladu z Direktivo 2008/56/ES. Stroške takih ukrepov za obnovo bi bilo treba povrniti v skladu z načelom „onesnaževalec plača“.
- (27) Okrepiti bi bilo treba čezmejno sodelovanje, zlasti s sosednjimi državami, in usklajevanje med državami članicami, zlasti v isti biogeografski regiji Unije, ter tako prispevati k učinkoviti uporabi te uredbe.
- (28) Sistem za obravnavanje invazivnih tujerodnih vrst bi moral biti podprt s strani centraliziranega informacijskega sistema, ki bi analiziral obstoječe informacije o tujerodnih vrstah v Uniji in omogočal dostop do informacij o navzočnosti vrst, njihovi razširjenosti, ekologiji in zgodovini invazije ter vseh drugih potrebnih informacij v podporo odločanju o politiki in upravljanju ter omogočal tudi izmenjavo najboljših praks.
- (29) Z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je bil vzpostavljen okvir za javna posvetovanja pri odločitvah, povezanih z okoljem. Dejansko sodelovanje pri določanju ukrepov na področju invazivnih tujerodnih vrst bi moralo javnosti omogočiti, da izraža mnenja in pomisleke, ki so morda pomembni za zadevne odločitve, odločevalcu pa, da jih upošteva. S tem bi se moralo povečati odgovornost in preglednost procesa odločanja ter prispevati k ozaveščenosti javnosti o okoljskih vprašanjih in podpori sprejetih odločitev.
- (30) Udeležba znanstvene skupnosti je pomembna za zagotavljanje ustreznega znanja za odpravljanje problemov, ki jih povzročajo invazivne tujerodne vrste. Ustanoviti bi bilo treba poseben znanstveni forum, ki bi svetoval o znanstvenih vidikih, povezanih z uporabo te uredbe, zlasti pri pripravi in posodabljanju seznama Unije, ocenah tveganja, izrednih ukrepih ter ukrepih za hitro odstranitev.
- (31) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede sprejemanja in posodabljanja seznama Unije, oblike dokumentov, ki predstavljajo dokaze za dovoljenja, sprejemanja izrednih ukrepov na ravni Unije, zahteve za uporabo določenih določb v zadevnih državah članicah v primeru poglobljenega regionalnega sodelovanja, zavrnitve odločitve držav članic, da ne bodo izvedle ukrepov za odstranitev, ter tehničnih oblik poročanja Komisiji. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (32) Da bi upoštevali najnovejša znanstvena dognanja na okoljskem področju, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov, da se določi, kako se lahko ugotovi, da so se invazivne tujerodne vrste zmožne naseliti kot preživetja sposobne populacije in se širiti, ter se določijo skupni elementi za pripravo ocen tveganja. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (33) Za zagotovitev skladnosti s to uredbo je pomembno, da države članice ob kršitvah izrečejo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije ter pri tem upoštevajo naravo in težo kršitve, načelo povračila stroškov in načelo „onesnaževalec plača“.
- (34) Države članice lahko z ukrepi, sprejetimi na podlagi te uredbe, naložijo obveznosti lastnikom ali uporabnikom tujerodnih vrst ter lastnikom in najemnikom zadevnih zemljišč.
- (35) Da bi nekomercialnim lastnikom omogočili, da obdržijo hišne ljubljence, ki so uvrščeni na seznam Unije, do naravne smrti živali, je treba zagotoviti prehodne ukrepe, pod pogojem, da so sprejeti vsi ukrepi za preprečitev razmnoževanja ali pobega.
- (36) Da bi gospodarskim subjektom, ki imajo morda legitimna pričakovanja, na primer tistim, ki so prejeli dovoljenje v skladu z Uredbo (ES) št. 708/2007, omogočili, da po začetku veljavnosti te uredbe izkoristijo svoje zaloge invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, jim je upravičeno dopustiti dve leti, da izvedejo zakol, humano izločitev, prodajo ali, če je ustrezno, predajo osebkov raziskovalnim ustanovam ali ustanovam za ohranjanje *ex-situ*.
- (37) Ker ciljev te uredbe, namreč preprečiti, čim bolj zmanjšati in ublažiti škodljive vplive na biotsko raznovrstnost zaradi vnosa in razširjenja invazivnih tujerodnih vrst v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njunega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (38) Moralo bi biti možno, da države članice obdržijo ali sprejmejo strožja pravila o invazivnih tujerodnih vrstah, ki zadevajo Unijo, kot so določena v tej uredbi; ter da določbe, kot so določbe iz te uredbe o invazivnih tujerodnih vrstah, ki zadevajo Unijo, uporabijo tudi za invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo državo članico. Kakršni koli taki ukrepi bi morali biti skladni s PDEU, o njih pa bi morala biti uradno obveščena Komisija v skladu s pravom Unije
-

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila za preprečevanje, čim večje zmanjšanje in ublažitev škodljivih vplivov namernega in nenamernega vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst na biotsko raznovrstnost v Uniji.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vse invazivne tujerodne vrste.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
  - (a) vrste, ki spreminjajo svoje naravno območje razširjenosti brez človekovih posegov zaradi spremenjenih ekoloških razmer in podnebnih sprememb;
  - (b) gensko spremenjene organizme, kot so opredeljeni v točki 2 člena 2 Direktive 2001/18/ES;

- (c) patogene, ki povzročajo živalske bolezni; v tej uredbi živalska bolezen pomeni pojav okužb in infestacij pri živalih, ki jih povzroči eden ali več patogenov, ki se prenašajo na živali ali na ljudi;
- (d) škodljive organizme s seznama iz Priloge I ali Priloge II k Direktivi 2000/29/ES in škodljive organizme, za katere so bili sprejeti ukrepi v skladu s členom 16(3) navedene direktive;
- (e) vrste s seznama iz Priloge IV k Uredbi (ES) št. 708/2007, kadar se uporabljajo v ribogojstvu;
- (f) mikroorganizme, proizvedene ali uvožene za uporabo v fitofarmaceutskih sredstvih, ki so že registrirana ali za katera se izvaja ocena v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009, ali
- (g) mikroorganizme, proizvedene ali uvožene za uporabo v biocidnih proizvodih, za katere je že bilo izdano dovoljenje ali za katere se izvaja ocena v skladu z Uredbo (EU) št. 528/2012.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „tujerodna vrsta“ pomeni vse žive osebkke vrst, podvrst ali nižjih taksonov živali, rastlin, gliv ali mikroorganizmov, vnesene na območje, ki ni njihovo naravno območje razširjenosti; zajema vse dele, gamete, semena, jajca ali propagule takih vrst, pa tudi križance, sorte ali pasme, ki bi lahko preživele ter se nato razmnoževale;
2. „invazivna tujerodna vrsta“ pomeni tujerodno vrsto, za katero je bilo ugotovljeno, da njen vnos ali širjenje ogroža ali ima škodljive vplive na biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve;
3. „invazivna tujerodna vrsta, ki zadeva Unijo“ pomeni invazivno tujerodno vrsto, za katero se šteje, da ima take škodljive vplive, da je potrebno usklajeno ukrepanje na ravni Unije v skladu s členom 4(3);
4. „invazivna tujerodna vrsta, ki zadeva državo članico“ pomeni invazivno tujerodno vrsto, ki ni invazivna tujerodna vrsta, ki zadeva Unijo, za katero država članica na podlagi znanstvenih dokazov ugotovi, da ima njena izpustitev in širjenje znatne škodljive vplive, kar zadeva njeno ozemlje ali del njenega ozemlja, tudi če to ni popolnoma potrjeno, ter je zato potrebno ukrepanje na ravni zadevne države članice;
5. „biotska raznovrstnost“ pomeni raznolikost živih organizmov iz vseh virov, vključno s kopenskimi, morskimi in drugimi vodnimi ekosistemi in ekološkimi kompleksi, katerih del so; to zajema raznovrstnost znotraj vrst in med vrstami ter raznovrstnost ekosistemov;
6. „ekosistemske storitve“ pomeni neposredne in posredne prispevke ekosistemov k človekovi dobrobiti;
7. „vnos“ pomeni prenos vrste izven njenega naravnega območja razširjenosti zaradi človekovega posega;
8. „raziskava“ pomeni opisno ali eksperimentalno delo, opravljeno v reguliranih pogojih, da bi pridobili nova znanstvena spoznanja ali razvili nove produkte, tudi začetne faze identifikacije, karakterizacije in izolacije genskih lastnosti invazivnih tujerodnih vrst, razen tistih lastnosti, zaradi katerih je vrsta invazivna, le kolikor je nujno, da se omogoči prenos teh lastnosti v vrste, ki niso invazivne;
9. „zaprti sistem“ pomeni, da je organizem v zaprtih prostorih, iz katerih ne more uiti ali se širiti;
10. „ohranjanje *ex-situ*“ pomeni ohranjanje sestavin biotske raznovrstnosti zunaj njihovega naravnega habitata;
11. „poti vnosa“ pomeni poti in mehanizme vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst;
12. „zgodnje odkrivanje“ pomeni potrditev navzočnosti osebka ali osebkov invazivne tujerodne vrste v okolju, preden se močno razširi;
13. „odstranitev“ pomeni popolno in trajno odpravo populacije invazivne tujerodne vrste s smrtonosnimi ali nesmrtonosnimi sredstvi;

14. „nadzor nad populacijo“ pomeni kakršne koli smrtonosne ali nesmrtonosne ukrepe, ki se izvedejo na populaciji invazivne tujerodne vrste, hkrati pa imajo čim manjše vplive na vrste, ki jim ukrepi nadzora niso namenjeni, in njihove habitate, z njimi pa bi zagotovili, da število osebkov populacije invazivne tujerodne vrste, ki je ni mogoče odstraniti, ostane čim nižje in so tako čim bolj omejene možnosti za njeno invazivnost ter njeni škodljivi vplivi na biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve, človekovo zdravje ali gospodarstvo;
15. „preprečitev širjenja“ pomeni kakršno koli ukrepanje, namenjeno ustvarjanju ovir, ki čim bolj zmanjšajo možnost, da bi se populacija invazivne tujerodne vrste razpršila in širila prek območja invazije;
16. „močno razširjen“ pomeni invazivno tujerodno vrsto, katere populacija je preseгла fazo naturalizacije in se sama vzdržuje ter se je razširila in naseljuje velik del potencialnega območja razširjenosti, na katerem lahko preživi in se razmnožuje;
17. „obvladovanje“ pomeni smrtonosne ali nesmrtonosne ukrepe, ki so namenjeni odstranitvi ali preprečitvi širjenja populacije invazivne tujerodne vrste ali nadzoru nad njo, hkrati pa ima čim manjše vplive na tiste vrste, ki jim ukrepi obvladovanja niso namenjeni, in njihove habitate.

Člen 4

Seznam invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme seznam invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo (v nadaljnjem besedilu: seznam Unije), na podlagi meril iz odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2). Osnutek izvedbenih aktov se odboru iz člena 27(1) predloži do 2. januarja 2016.
2. Komisija vsaj vsakih šest let temeljito pregleda seznam Unije ter ga v vmesnem obdobju po potrebi v skladu s postopkom iz odstavka 1 posodablja, tako da:
  - (a) dodaja nove invazivne tujerodne vrste;
  - (b) s seznama Unije črta vrste, če ne izpolnjujejo več enega ali več meril iz odstavka 3.
3. Invazivne tujerodne vrste se uvrstijo na seznam Unije le, če izpolnjujejo vsa naslednja merila:
  - (a) glede na razpoložljive znanstvene dokaze je zanje ugotovljeno, da so tujerodne na ozemlju Unije, z izjemo najbolj oddaljenih regij;
  - (b) glede na razpoložljive znanstvene dokaze je zanje ugotovljeno, da so se v trenutnih razmerah ali v razmerah, ki bodo predvidoma nastale zaradi podnebnih sprememb, zmožne naseliti kot preživetja sposobna populacija ter se širiti v okolju v biogeografski regiji, ki je skupna več kot dvema državam članicama, ali v eni morskii podregiji, z izjemo njihovih najbolj oddaljenih regij;
  - (c) glede na razpoložljive znanstvene dokaze bodo verjetno imele znatne škodljive vplive na biotsko raznovrstnost ali povezane ekosistemske storitve in lahko imajo tudi škodljive vplive na človekovo zdravje ali gospodarstvo;
  - (d) ocena tveganja, opravljena v skladu s členom 5(1), dokazuje, da je za preprečitev njihovega vnosa, naselitve ali širjenja potrebno usklajeno ukrepanje na ravni Unije;
  - (e) zaradi uvrstitve na seznam Unije bodo verjetno preprečeni, čim bolj zmanjšani ali ublaženi njihovi škodljivi vplivi.
4. Države članice lahko Komisiji predložijo zahtevke za uvrstitev invazivnih tujerodnih vrst na seznam Unije. Ti zahtevki vključujejo vse naslednje:
  - (a) ime vrste;
  - (b) oceno tveganja, opravljeno v skladu s členom 5(1);
  - (c) dokazila, da so izpolnjena merila iz odstavka 3 tega člena.

5. Če je ustrezno, se na seznamu Unije zabeleži sklic na blago, s katerim je zadevna invazivna tujerodna vrsta na splošno povezana, ter na njegovo oznako kombinirane nomenklature iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 ⁽¹⁾, s čimer so označene kategorije blaga, glede katerega bo opravljen uradni nadzor v skladu s členom 15 te uredbe.

6. Komisija pri sprejemanju ali posodabljanju seznama Unije uporabi merila iz odstavka 3 ter pri tem ustrezno upošteva stroške, ki jih imajo države članice z izvajanjem, stroške, ki bi nastali zaradi neukrepanja, stroškovno učinkovitost in družbenogospodarske vidike. Na seznam Unije se prednostno uvrstijo invazivne tujerodne vrste, ki:

- (a) še niso navzoče v Uniji ali so šele v zgodnji fazi invazije in za katere je najbolj verjetno, da bodo imele znatne škodljive vplive;
- (b) so že naseljene v Uniji in imajo najznatnejše škodljive vplive.

7. Ko Komisija predlaga seznam Unije, utemelji tudi, kako se cilji te uredbe lažje dosežejo z ukrepi na ravni Unije.

Člen 5

Ocena tveganja

1. Za namene člena 4 se ocena tveganja opravi v zvezi s sedanjim in potencialnim območjem razširjenosti invazivne tujerodne vrste, pri čemer se upoštevajo naslednji elementi:

- (a) opis vrste z njeno taksonomsko opredelitvijo, njeno zgodovino ter njenim naravnim in potencialnim območjem razširjenosti;
- (b) opis vzorcev njenega razmnoževanja in širjenja ter dinamike, vključno z oceno, ali obstajajo okoljske razmere, potrebne za razmnoževanje in širjenje;
- (c) opis potencialnih poti namernega in nenamernega vnosa in širjenja te vrste, po potrebi tudi proizvodov, s katerimi je ta vrsta na splošno povezana;
- (d) temeljita ocena možnosti vnosa, naselitve in širjenja v zadevnih biogeografskih regijah v sedanjih razmerah in razmerah, ki bodo predvidoma nastale zaradi podnebnih sprememb;
- (e) opis sedanje razširjenosti te vrste, vključno z navedbo, ali je ta vrsta že navzoča v Uniji ali sosednjih državah, in projekcijo njene verjetne prihodnje razširjenosti;
- (f) opis škodljivih vplivov na biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve, tudi na domorodne vrste, zaščitena območja, ogrožene habitate, pa tudi človekovo zdravje in varnost ter gospodarstvo, vključno z oceno morebitnih prihodnjih vplivov glede na razpoložljivo znanstveno vedenje;
- (g) ocena morebitnih stroškov zaradi škode;
- (h) opis znane uporabe za to vrsto ter družbenih in gospodarskih koristi te uporabe.

2. Ko Komisija predlaga vrste za uvrstitev na seznam Unije invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, opravi oceno tveganja iz odstavka 1.

Kadar koli država članica predloži zahtevek za uvrstitev vrste na seznam Unije, je odgovorna, da opravi oceno tveganja iz odstavka 1. Komisija lahko po potrebi pomaga državam članicam pri pripravi takih ocen tveganja, kolikor gre pri tem za povezavo z njihovo evropsko razsežnostjo.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 29, s katerimi podrobneje določi vrste sprejemljivih dokazov za namene točke (b) člena 4(3) ter pripravi podroben opis uporabe točk (a) do (h) odstavka 1 tega člena. Podroben opis vključuje metodologijo, ki se uporabi pri oceni tveganja, pri kateri se upoštevajo ustrezni nacionalni in mednarodni standardi ter potreba po prednostni razvrstitvi ukrepov proti invazivnim tujerodnim vrstam, ki so povezane z znatnimi škodljivimi vplivi na biotsko raznovrstnost ali povezane ekosistemske storitve ali bi lahko imele take škodljive vplive ter imajo ali bi lahko imele take škodljive vplive na človekovo zdravje ali gospodarstvo, kar šteje za dodaten dejavnik pri prednostnem razvrščanju. Zlasti je pomembno, da Komisija ne odstopa od običajne prakse in se pred sprejetjem teh delegiranih aktov posvetuje s strokovnjaki, tudi strokovnjaki iz držav članic.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).

Člen 6

Določbe za najbolj oddaljene regije

1. Za invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo Unijo, se v najbolj oddaljenih regijah ne uporabljajo člen 7 ali členi 13 do 20.
2. Vsaka država članica z najbolj oddaljenimi regijami do 2. januarja 2017 ob posvetovanju s temi regijami za vsako od teh regij sprejme seznam invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo posamezno regijo.
3. Države članice lahko v zadevnih najbolj oddaljenih regijah za invazivne tujerodne vrste s seznamov iz odstavka 2 tega člena, kakor je ustrezno, izvedejo ukrepe, kot so tisti, določeni v členih 7 do 9, 13 do 17, 19 oziroma 20. Ti ukrepi morajo biti skladni s PDEU, o njih pa se uradno obvesti Komisija v skladu s pravom Unije.
4. Države članice Komisiji nemudoma priglasiijo sezname iz odstavka 2 in vse posodobitve teh seznamov ter o njih obvestijo druge države članice.

POGLAVJE II

PREPREČEVANJE

Člen 7

Omejitve

1. Invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, ni dovoljeno namerno:
  - (a) vnesti na ozemlje Unije, niti med tranzitom pod carinskim nadzorom;
  - (b) posedovati, niti v zaprtem sistemu;
  - (c) gojiti, niti v zaprtem sistemu;
  - (d) prevažati v Unijo, iz Unije ali po Uniji, z izjemo prevoza vrst v objekte za odstranitev;
  - (e) dajati na trg;
  - (f) uporabljati ali izmenjavati;
  - (g) dovoliti, da se razmnožujejo, jih gojiti ali kultivirati, niti v zaprtem sistemu, ali
  - (h) izpustiti v okolje.
2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečitev nenamernega vnosa ali širjenja, vključno iz hude malomarnosti, kjer je to primerno, invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo.

Člen 8

Dovoljenja

1. Države članice z odstopanjem od omejitev iz točk (a), (b), (c), (d), (f) in (g) člena 7(1) in ob upoštevanju odstavka 2 tega člena uvedejo sistem dovoljenj, ki ustanovam omogoča raziskave o invazivnih tujerodnih vrstah, ki zadevajo Unijo, ali njihovo ohranjanje *ex-situ*. Kadar se pri varstvu človekovega zdravja ni mogoče izogniti uporabi proizvodov, pridobljenih iz invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, lahko države članice v njihov sistem dovoljenj vključijo tudi znanstveno proizvodnjo in poznejšo uporabo v zdravstvene namene.
2. Države članice pooblastijo svoje pristojne organe za izdajo dovoljenj iz odstavka 1 za dejavnosti, ki se izvajajo v zaprtem sistemu in izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
  - (a) invazivna tujerodna vrsta, ki zadeva Unijo, je zaprta v zaprtem sistemu v skladu z odstavkom 3, v katerem se jo tudi obravnava;
  - (b) dejavnost izvaja ustrezno usposobljeno osebje, kakor določijo pristojni organi;
  - (c) prevoz do zaprtega sistema in od njega se opravi pod pogoji, določenimi v dovoljenju, ki onemogočajo pobeg invazivne tujerodne vrste;

- (d) če so invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo Unijo, živali, se označijo oziroma se njihova identifikacija omogoči na drug način, če je to ustrezno, pri tem pa se uporabijo postopki, ki ne povzročajo bolečine, stiske ali trpljenja, ki se jim da izogniti;
- (e) nevarnost pobega, širjenja ali premestitve se učinkovito obvladuje glede na identiteto, biologijo in način razpršitve vrste, predvideno dejavnost in zaprti sistem, interakcijo z okoljem in druge zadevne dejavnike;
- (f) zagotovljen je sistem stalnega nadzora, pri čemer prosilec pripravi načrt ukrepov v primeru morebitnega pobega ali širjenja, vključno z načrtom odstranitve. Načrt ukrepov v primeru pobega odobri pristojni organ. Če pride do pobega ali širjenja, se načrt ukrepov začne izvajati takoj, dovoljenje pa se lahko začasno ali trajno odvzame.

Dovoljenje iz odstavka 1 se omeji na število invazivnih tujerodnih vrst ali osebkov, ki ne presega zmogljivosti zaprtega sistema. Vključuje omejitve, ki so potrebne za zmanjšanje možnosti pobega ali širjenja zadevne vrste. Dovoljenje mora spremljati invazivno tujerodno vrsto, za katero je bilo izdano, ves čas med njenim posedovanjem, vnosom in prevozom znotraj Unije.

3. Šteje se, da so osebkii zaprti v zaprtem sistemu, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) osebkii so fizično izolirani in ne morejo pobegniti ali se širiti, niti jih ne morejo iz sistema, v katerem so zaprti, premestiti nepooblašene osebe;
- (b) s protokoli o čiščenju, ravnanju z odpadki in vzdrževanju je zagotovljeno, da osebkii ali deli, ki so sposobni razmnoževanja, ne morejo pobegniti, se širiti, niti jih ne morejo premestiti nepooblašene osebe;
- (c) premestitev osebkov iz sistemov, odprava, uničenje ali humana izločitev je izvedena tako, da se onemogoči njihova propagacija ali razmnoževanje zunaj sistemov.

4. Ko prosilec zaprosi za dovoljenje, predloži vsa potrebna dokazila, da lahko pristojni organ oceni, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 2 in 3.

5. Države članice pooblastijo svoje pristojne organe, da kadar koli začasno ali trajno odvzamejo dovoljenje, če se pojavijo nepredvideni dogodki, ki imajo škodljive vplive na biotsko raznovrstnost ali povezane ekosistemske storitve. Vsak odvzem dovoljenja mora biti znanstveno utemeljen, če so znanstveni podatki še nezadostni, pa mora biti utemeljen z načelom previdnosti ob ustreznem upoštevanju nacionalnih upravnih predpisov.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi obliko dokumenta, ki predstavlja dokazilo za dovoljenje, ki ga izdajo pristojni organi države članice. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2). Države članice uporabijo to obliko za dokument, ki je priložen dovoljenju.

7. Države članice za vsa dovoljenja, izdana v skladu z odstavkom 1 tega člena, brez odlašanja na spletu objavijo vsaj:

- (a) znanstveno in domače ime invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo, za katero je bilo izdano dovoljenje;
- (b) število ali količino zadevnih osebkov;
- (c) namen, za katerega je bilo izdano dovoljenje, in
- (d) oznake kombinirane nomenklature, kot so določene v Uredbi (EGS) št. 2658/87.

8. Države članice zagotovijo, da preglede opravljajo njihovi pristojni organi, da bi zagotovili, da ustanove izpolnjujejo pogoje iz teh izdanih dovoljenj.

Člen 9

Pooblastila

1. Države članice lahko v izjemnih primerih, med drugim pri družbenih ali gospodarskih vprašanjih, zaradi prevladujočega javnega interesa izdajo dovoljenja, ki dopustijo, da ustanove opravljajo druge dejavnosti kot tiste iz člena 8(1), pod pogojem, da je za to izdala pooblastilo Komisija v skladu s postopkom iz tega člena in ob upoštevanju pogojev iz člena 8(2) in (3).

2. Komisija vzpostavi in upravlja elektronski sistem za pooblašcanje ter o prošnjah za pooblastila odloči v 60 dneh od prejema prošnje.

3. Prošnje za pooblastilo vložijo države članice z uporabo sistema iz odstavka 2.

4. Prošnja za pooblastilo vsebuje:
- (a) podrobne podatke o ustanovi ali skupini ustanov, skupaj z njihovim imenom in naslovom;
  - (b) znanstveno in domače ime invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo, za katero se prosi za pooblastilo;
  - (c) oznake kombinirane nomenklature, kot so določene v Uredbi (EGS) št. 2658/87;
  - (d) število ali količino zadevnih osebkov;
  - (e) razloge za zaproseno pooblastilo;
  - (f) podroben opis predvidenih ukrepov, ki onemogočajo pobeg ali širjenje iz objektov zaprtega sistema, v katerih bo invazivna tujerodna vrsta, ki zadeva Unijo, zaprta in v katerih bo obravnavana, ter ukrepov za zagotovitev, da je vsakršen morebiti potreben prevoz vrste opravljen v pogojih, ki onemogočajo pobeg;
  - (g) oceno nevarnosti pobega invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo, za katero se prosi za pooblastilo, skupaj z opisom uvedenih ukrepov za zmanjšanje te nevarnosti;
  - (h) opis načrtovanega sistema nadzora in načrta ukrepov, pripravljenega za odziv na morebitni pobeg ali širjenje, po potrebi tudi načrta za odstranitev;
  - (i) opis ustreznega nacionalnega prava, ki se uporablja za te ustanove.
5. O pooblastilih, ki jih izda Komisija, se obvesti pristojni organ zadevne države članice. Pooblastilo je specifično glede na posamezno ustanovo, ne glede na postopek uporabe v skladu s točko (a) odstavka 4, in vsebuje informacije iz odstavka 4 in podatke o časovni veljavnosti pooblastila. Pooblastilo vsebuje tudi določbe o preskrbi ustanove z dodatnimi osebki ali osebki za nadomestitev osebkov, za uporabo v dejavnosti, za katero se prosi za pooblastilo.
6. Potem ko Komisija izda pooblastilo, lahko pristojni organ izda dovoljenje iz odstavka 1 tega člena v skladu s členom 8(4) do (8). Dovoljenje vsebuje vse določbe, ki so določene v pooblastilu, ki ga izda Komisija.
7. Komisija zavrne prošnjo za pooblastilo, če ni izpolnjena katera od ustreznih obveznosti, določenih v tej uredbi.
8. Komisija takoj, ko je to mogoče, obvesti zadevno državo članico o vsaki zavrnitvi prošnje na podlagi odstavka 7 in navede razlog za zavrnitev.

Člen 10

Izredni ukrepi

1. Če ima država članica dokaze, da je na njenem ozemlju navzoča ali da obstaja neposredna nevarnost, da bo na njeno ozemlje vnesena invazivna tujerodna vrsta, ki ni uvrščena na seznam Unije, vendar so zanjo pristojni organi na podlagi preliminarnih znanstvenih dokazov ugotovili, da bo verjetno izpolnila merila iz člena 4(3), lahko nemudoma sprejme izredne ukrepe, ki vključujejo katero koli omejitev iz člena 7(1).
2. Države članice, ki na svojem nacionalnem ozemlju uvedejo izredne ukrepe, ki vključujejo uporabo točk (a), (d) ali (e) člena 7(1), nemudoma obvestijo Komisijo in vse druge države članice o sprejetih ukrepih in dokazih, ki te ukrepe upravičujejo.
3. Zadevna država članica za invazivno tujerodno vrsto, za katero veljajo izredni ukrepi, brez odlašanja opravi oceno tveganja v skladu s členom 5 glede na razpoložljive tehnične in znanstvene informacije, v vsakem primeru pa v 24 mesecih od dneva sprejetja odločitve o uvedbi izrednih ukrepov, da bi to vrsto uvrstili na seznam Unije.
4. Če Komisija prejme obvestilo iz odstavka 2 tega člena ali ima druge dokaze, da je na ozemlju Unije navzoča ali da obstaja neposredna nevarnost, da bo v Unijo vnesena invazivna tujerodna vrsta, ki ni uvrščena na seznam Unije, vendar bo verjetno izpolnila merila iz člena 4(3), z izvedbenimi akti na podlagi preliminarnih znanstvenih dokazov preuči, ali bo vrsta verjetno izpolnila ta merila, in sprejme izredne ukrepe za Unijo, ki vključujejo katero koli omejitev iz člena 7(1) glede na nevarnosti, ki jih predstavlja zadevna vrsta, kadar Komisija ugotovi, da bodo merila iz člena 4(3) verjetno izpolnjena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).

5. Kadar Komisija sprejme izvedbeni akt iz odstavka 4, države članice prekličejo ali spremenijo, kot je primerno, kakršne koli izredne ukrepe, ki so jih sprejele.
6. Kadar Komisija invazivno tujerodno vrsto uvrsti na seznam Unije, države članice tudi prekličejo ali spremenijo svoje izredne ukrepe.
7. Če Komisija invazivne tujerodne vrste po oceni tveganja, opravljeni na podlagi odstavka 3 tega člena, ne uvrsti na seznam Unije, države članice prekličejo svoje izredne ukrepe, sprejete na podlagi odstavka 1 tega člena, te vrste pa lahko vključijo na nacionalni seznam invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo državo članico, v skladu s členom 12(1) ter preučijo možnost poglobljenega regionalnega sodelovanja v skladu s členom 11.

Člen 11

Invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo regijo, in domorodne vrste v Uniji

1. Države članice lahko na podlagi svojih nacionalnih seznamov invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo državo članico, iz člena 12 določijo, pri katerih vrstah, ki so v Uniji domorodne ali nedomorodne, je potrebno poglobljeno regionalno sodelovanje.
2. Komisija na zahtevo udeleženih držav članic ukrepa tako, da olajša sodelovanje in usklajevanje med temi udeleženi državami članicami v skladu s členom 22(1). Komisija lahko, če je to potrebno zaradi vplivov nekaterih invazivnih tujerodnih vrst na biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve ter na človekovo zdravje in gospodarstvo ter v celoti podprto z vsestransko analizo utemeljenosti poglobljenega regionalnega sodelovanja, ki so jo opravile države članice prosilke, z izvedbenimi akti zahteva, da zadevne države članice na svojem ozemlju ali delu svojega ozemlja smiselno uporabljajo določbe členov 13, 14 in 16, 17, ne glede na določbe člena 18, ter, če je ustrezno, členov 19 in 20. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).
3. Za invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo regijo, ki so domorodne v državi članici, na ozemlju te države članice ne veljajo določbe členov 13, 14, 16, 17, 19, 20 in 24. Države članice, v katerih so te vrste domorodne, skupaj z zadevnimi državami članicami ocenijo poti vnosa v skladu s členom 13 ter lahko ob posvetovanju z drugimi državami članicami sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev nadaljnega širjenja teh vrst v skladu s postopkom iz člena 22(1).

Člen 12

Invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo državo članico

1. Države članice lahko pripravijo nacionalni seznam invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo državo članico. Države članice lahko za te invazivne tujerodne vrste na svojem ozemlju uporabijo ukrepe, kot so določeni v členih 7, 8, 13 do 17, 19 oziroma 20. Ti ukrepi morajo biti skladni s PDEU, o njih pa se uradno obvesti Komisija v skladu s pravom Unije.
2. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o vrstah, ki jih štejejo za invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo državo članico, in o ukrepih, ki se uporabljajo v skladu z odstavkom 1.

Člen 13

Akcijski načrti o poteh invazivnih tujerodnih vrst

1. Države članice v 18 mesecih od sprejetja seznama Unije naredijo vsestransko analizo poti nenamernega vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, vsaj za svoje ozemlje in svoje morske vode, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive 2008/56/ES, ter določijo, katere poti je treba prednostno obravnavati (v nadaljnjem besedilu: prednostne poti) zaradi števila vrst ali morebitne škode, ki jo povzročajo vrste, ki v Unijo prihajajo po teh poteh.
2. Vsaka država članica v treh letih od sprejetja seznama Unije pripravi in izvaja enoten akcijski načrt ali niz akcijskih načrtov za obravnavanje prednostnih poti, ki jih je določila v skladu z odstavkom 1. Akcijski načrti vključujejo časovni razpored in opis ukrepov, ki bodo sprejeti, ter, če je ustrezno, prostovoljnih ukrepov in kodeksov dobre prakse, s katerimi bodo obravnavane prednostne poti ter preprečena nenamerni vnos in širjenje invazivnih tujerodnih vrst v Unijo ali v njej.
3. Države članice zagotovijo usklajevanje, da bi tako pripravile enoten akcijski načrt ali niz akcijskih načrtov, usklajenih na ustrezni regionalni ravni v skladu s členom 22(1). Če taki regionalni akcijski načrti niso pripravljene, države članice pripravijo in izvajajo akcijske načrte za svoje ozemlje, ki so čim bolj usklajeni na ustrezni regionalni ravni.

4. Akcijski načrti iz odstavka 2 tega člena vsebujejo zlasti ukrepe, ki temeljijo na analizi stroškov in koristi ter so namenjeni:

- (a) ozaveščanju;
- (b) čim večjemu zmanjšanju kontaminacije blaga, proizvodov, vozil in opreme z osebki invazivnih tujerodnih vrst, tudi z ukrepi, ki obravnavajo prevoz invazivnih tujerodnih vrst iz tretjih držav;
- (c) zagotavljanju ustreznih pregledov na mejah Unije, ki niso uradni nadzor v skladu s členom 15.

5. Akcijski načrti, pripravljene v skladu z odstavkom 2, se brez odlašanja predložijo Komisiji. Države članice vsaj vsakih šest let pregledajo svoje akcijske načrte in jih predložijo Komisiji.

POGLAVJE III

ZGODNJE ODKRIVANJE IN HITRA ODSTRANITEV

Člen 14

Sistem nadzora

1. Države članice v 18 mesecih od sprejetja seznama Unije vzpostavijo sistem nadzora nad invazivnimi tujerodnimi vrstami, ki zadevajo Unijo, ali ga vključijo v že obstoječi sistem ter v njem zbirajo in evidentirajo podatke o pojavu invazivnih tujerodnih vrst v okolju, do katerih pridejo z raziskavami, spremljanjem ali drugimi postopki za preprečevanje širjenja invazivnih tujerodnih vrst v Unijo ali v njej.

2. Sistem nadzora iz odstavka 1 tega člena:

- (a) pokriva ozemlje, tudi teritorialno morje, držav članic zaradi ugotavljanja navzočnosti in razširjenosti novih in že naseljenih invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo;
- (b) je dovolj dinamičen, da v okolju ozemlja ali dela ozemlja držav članic hitro odkrije pojav katere koli invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo, katere navzočnost dotlej ni bila znana;
- (c) temelji na ustreznih določbah za ocenjevanje in spremljanje, določenih v pravu Unije ali mednarodnih sporazumih, je skladen z njimi in jih ne podvaja ter izkorišča informacije iz obstoječih sistemov nadzora in spremljanja iz člena 11 Direktive 92/43/EGS, člena 8 Direktive 2000/60/ES ter člena 11 Direktive 2008/56/ES;
- (d) kolikor je mogoče, upošteva zadevne čezmejne vplive in čezmejne značilnosti.

Člen 15

Uradni nadzor

1. Države članice do 2. januarja 2016 vzpostavijo popolnoma delujoče strukture za izvajanje uradnega nadzora, ki je potreben za preprečevanje namernega vnosa invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, v Unijo. Ta uradni nadzor se uporablja za kategorije blaga z oznakami kombinirane nomenklature, na katere je v skladu s členom 4(5) zabeležen sklic na seznamu Unije.

2. Pristojni organi ustrezno nadzirajo blago iz odstavka 1 tega člena glede na tveganje, ki ga predstavlja, ter preverijo, da:

- (a) ni na seznamu Unije ali
- (b) zanj obstaja veljavno dovoljenje iz člena 8.

3. Nadzor iz odstavka 2 tega člena, ki zajema preglede dokumentov in identitete ter po potrebi fizične preglede, se opravi, ko blago iz odstavka 1 tega člena prispe v Unijo. Če je v pravu Unije o uradnem nadzoru za kategorije blaga iz odstavka 1 tega člena že določen poseben uradni nadzor pri mejnih organih, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 882/2004 ter direktivah 91/496/EGS in 97/78/ES, ali na vstopnih točkah v skladu z Direktivo 2000/29/ES, države članice prenesajo odgovornost za izvajanje nadzora iz odstavka 2 tega člena na pristojne organe, ki so zadolženi za ta nadzor v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 882/2004 ali s točko (g) člena 2(1) Direktive 2000/29/ES.

4. Za obravnavanje blaga iz odstavka 1 v prostih conah ali prostih skladiščih ter za začetek carinskih postopkov za sprostitve tega blaga v prosti promet, njegov tranzit, carinsko skladiščenje, aktivno oplemenitenje, predelavo pod carinskim nadzorom in začasni uvoz je treba carinskim organom predložiti:

- (a) kadar je bil nadzor opravljen pri mejnih organih v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 ter direktivama 91/496/EGS in 97/78/ES ali na vstopnih točkah v skladu s točko (j) člena 2(1) Direktive 2000/29/ES, ustrezní vstopni dokument, ki so ga ustrezno izpolnili pristojni organi iz odstavka 3 tega člena in ki potrjuje, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 tega člena. Uporabi se carinski postopek, naveden v njem, ali
- (b) kadar za blago ni treba opraviti uradnega nadzora v skladu s pravom Unije, drugo dokumentacijo, ki izkazuje, da je bil opravljen nadzor z zadovoljivimi rezultati ter naknadni vstopni dokument.

Te dokumente se lahko pošlje tudi elektronsko.

5. Če je med nadzorom ugotovljena neskladnost s to uredbo:

- (a) carinski organi odložijo začetek carinskega postopka ali zadržijo blago;
- (b) pristojni organi iz odstavka 3 zadržijo blago.

Kadar je blago zadržano, se zaupa pristojnemu organu, ki je odgovoren za izvajanje te uredbe. Ta pristojni organ ravna v skladu z nacionalno zakonodajo. Države članice lahko posebne naloge prenesejo na druge organe.

6. Stroške, ki nastanejo med izvajanjem preverjanja, in stroške, ki nastanejo zaradi kakršne koli neskladnosti, krije fizična ali pravna oseba iz Unije, ki je blago pripeljala v Unijo, razen če zadevna država članica ne določi drugače.

7. Države članice vzpostavijo postopke za zagotovitev izmenjave ustreznih informacij ter učinkovitega in uspešnega usklajevanja in sodelovanja med vsemi sodelujočimi organi pri preverjanju iz odstavka 2.

8. Komisija skupaj z vsemi državami članicami na podlagi najboljših praks pripravi smernice in programe usposabljanja za lažje identificiranje in odkrivanje invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, in izvajanje učinkovitega nadzora.

9. Kadar so bila izdana dovoljenja v skladu s členom 8, se v carinski deklaraciji ali ustreznih obvestilih mejnemu organu zabeleži sklic na veljavno dovoljenje za deklarirano blago.

Člen 16

Obvestila o zgodnjem odkritju

1. Države članice uporabijo sistem nadzora, vzpostavljen v skladu s členom 14, in informacije, pridobljene med uradnim nadzorom iz člena 15, za potrditev zgodnjega odkritja vnosa ali navzočnosti invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo.

2. Države članice zgodnje odkritje vnosa ali navzočnost invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo, brez odlašanja pisno priglasijo Komisiji in druge države članice obvestijo zlasti o tem, da se je na njihovem ozemlju ali delu njihovega ozemlja:

- (a) pojavila katera koli vrsta s seznama Unije, katere navzočnost na njihovem ozemlju ali delu njihovega ozemlja dotlej ni bila znana;
- (b) znova pojavila katera koli vrsta s seznama Unije, potem ko je že bila evidentirana kot odstranjena.

Člen 17

Hitra odstranitev v zgodnji fazi invazije

1. Države članice po zgodnjem odkritju in v treh mesecih po priglasitvi zgodnjega odkritja iz člena 16 izvedejo ukrepe za odstranitev in jih priglasijo Komisiji ter obvestijo druge države članice.

2. Države članice pri izvajanju ukrepov za odstranitev zagotovijo, da je z uporabljenimi metodami učinkovito ter popolnoma in trajno odpravljena populacija zadevne invazivne tujerodne vrste ter da sta pri tem ustrezno upoštevana človekovo zdravje in okolje, zlasti vrste, ki jim ukrepi niso namenjeni, in njihovi habitati, živalim pa prihranjena bolečina, stiska ali trpljenje, ki se jim da izogniti.

3. Države članice spremljajo, kako učinkovita je odstranitev. Pri tem lahko uporabijo sistem nadzora iz člena 14. Med spremljanjem se po potrebi oceni tudi vplive na vrste, ki jim ukrepi niso namenjeni.

4. Države članice obveščajo Komisijo o učinkovitosti sprejetih ukrepov in jo uradno obvestijo, ko je populacija invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo, odstranjena. O tem obveščajo tudi druge države članice.

Člen 18

Odstopanja od obveznosti hitre odstranitve

1. Država članica se lahko na podlagi trdnih znanstvenih dokazov v dveh mesecih od odkritja invazivne tujerodne vrste iz člena 16 odloči, da ne bo uporabila ukrepov za odstranitev, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) dokazano je, da odstranitev ni tehnično izvedljiva, ker razpoložljivih metod za odstranitev ni mogoče uporabiti v okolju, v katerem je invazivna tujerodna vrsta naseljena;
- (b) analiza stroškov in koristi na podlagi razpoložljivih podatkov s precejšnjo gotovostjo kaže, da bodo stroški dolgoročno izjemno visoki in nesorazmerni s koristmi odstranitve;
- (c) metod za odstranitev ni na voljo ali pa imajo metode, ki so na voljo, zelo resne škodljive vplive na človekovo zdravje, okolje ali druge vrste.

Zadevna država članica brez odlašanja pisno uradno obvesti Komisijo o svoji odločitvi. Uradnemu obvestilu se priložijo vsi dokazi iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka.

2. Komisija lahko z izvedbenimi akti odloči, da se zavrne odločitev, o kateri je bila uradno obveščena v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1, kadar pogoji, določeni v njem, niso izpolnjeni.

3. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2). Osnutki izvedbenih aktov se odboru iz člena 27(1) predložijo v dveh mesecih po prejemu uradnega obvestila države članice.

4. Kadar se v skladu z odstavkom 1 ne izvedejo nobeni ukrepi za odstranitev, države članice zagotovijo, da se uvedejo ukrepi za preprečitev širjenja, tako da se prepreči nadaljnje širjenje invazivne tujerodne vrste v druge države članice.

5. Kadar Komisija odločitev, o kateri je bila uradno obveščena v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 tega člena, zavrne, zadevna država članica nemudoma izvede ukrepe za odstranitev iz člena 17.

6. Kadar Komisija odločitve, o kateri je bila uradno obveščena v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 tega člena, ne zavrne, se za invazivno tujerodno vrsto izvedejo ukrepi za obvladovanje iz člena 19.

POGLAVJE IV

OBVLADOVANJE MOČNO RAZŠIRJENIH INVAZIVNIH TUJERODNIH VRST

Člen 19

Ukrepi za obvladovanje

1. Države članice v 18 mesecih po uvrstitvi invazivne tujerodne vrste na seznam Unije uvedejo učinkovite ukrepe za obvladovanje tistih invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo, za katere so ugotovile, da so močno razširjene na njihovem ozemlju, tako da čim bolj zmanjšajo njihove vplive na biotsko raznovrstnost, povezane ekosistemske storitve ter, če je ustrezno, človekovo zdravje ali gospodarstvo.

Ti ukrepi za obvladovanje morajo biti sorazmerni z vplivi na okolje in primerni glede na posebne razmere v državah članicah, utemeljeni z analizo stroškov in koristi ter zajemajo tudi ukrepe za obnovo iz člena 20, kolikor so ti izvedljivi. Na podlagi ocene tveganja in stroškovne učinkovitosti se določi njihov prednostni vrstni red.

2. Ukrepi za obvladovanje vključujejo smrtonosne ali nesmrtonosne fizične, kemične ali biološke ukrepe, ki so namenjeni odstranitvi invazivne tujerodne vrste, nadzoru nad njeno populacijo ali preprečevanju njenega širjenja. Po potrebi so med ukrepi za obvladovanje posegi v sprejemni ekosistem, namenjeni povečanju njegove odpornosti proti sedanjim in prihodnjim invazijam. V okviru ukrepov obvladovanja, namenjenih odstranitvi invazivne tujerodne vrste, nadzoru nad njeno populacijo ali preprečevanju njenega širjenja, se lahko začasno dovoli uporabo že naseljene invazivne tujerodne vrste v komercialne namene, če je to natančno utemeljeno in je uveden ustrezen nadzor, tako da se prepreči nadaljnje širjenje.

3. Države članice pri izvajanju ukrepov za obvladovanje in izbiri metod, ki se uporabijo, upoštevajo človekovo zdravje in okolje, zlasti vrste, ki jim ukrepi niso namenjeni, in njihove habitate, kadar se ukrepi uporabljajo za živali, pa zagotovijo, da jim je prihranjena bolečina, stiska ali trpljenje, ki se jim da izogniti, ne da bi navedeno zmanjšalo učinkovitost ukrepov za obvladovanje.

4. Sistem nadzora iz člena 14 se zasnuje in uporablja za spremljanje, kako učinkovito ukrepi za odstranitev, nadzor nad populacijo ali preprečevanje širjenja zmanjšujejo vplive na biotsko raznovrstnost in povezane ekosistemske storitve ter, če je ustrezno, na človekovo zdravje ali gospodarstvo. Med spremljanjem se po potrebi ocenijo tudi vplivi na vrste, ki jim ukrepi niso namenjeni.

5. Če obstaja znatna nevarnost, da se bo invazivna tujerodna vrsta, ki zadeva Unijo, razširila v drugo državo članico, države članice, v katerih je ta vrsta navzoča, nemudoma uradno obvesti druge države članice in Komisijo. Zadevne države članice po potrebi uvedejo ukrepe za obvladovanje, o katerih se skupaj dogovorijo. Če bi se lahko invazivna tujerodna vrsta razširila tudi v tretje države, si prizadeta država članica prizadeva obvestiti zadevne tretje države.

Člen 20

Obnova poškodovanih ekosistemov

1. Države članice izvedejo ustrezne ukrepe za obnovo, s katerimi pripomorejo k obnovi ekosistema, ki ga je degradirala, poškodovala ali uničila invazivna tujerodna vrsta, ki zadeva Unijo, razen če analiza stroškov in koristi na podlagi razpoložljivih podatkov s precejšnjo gotovostjo kaže, da bodo stroški teh ukrepov visoki in nesorazmerni s koristmi obnove.

2. Med ukrepi za obnovo iz odstavka 1 so vsaj:

(a) ukrepi za povečanje zmoglosti ekosistema, izpostavljenega motnji, ki nastane zaradi navzočnosti invazivne tujerodne vrste, ki zadeva Unijo, da se ubrani motnje, jo absorbira, se ji prilagodi in si opomore od njenih posledic;

(b) ukrepi v podporo preprečevanju ponovne invazije po operaciji za odstranitev.

POGLAVJE V

HORIZONTALNE DOLOČBE

Člen 21

Povračilo stroškov

Države članice si bodo v skladu z načelom „onesnaževalec plača“ in brez poseganja v Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ prizadevale povrniti stroške ukrepov, potrebnih za preprečitev, čim večje zmanjšanje ali ublažitev škodljivih vplivov invazivnih tujerodnih vrst, tudi okoljske stroške in stroške za vire ter stroške obnove.

Člen 22

Sodelovanje in usklajevanje

1. Države članice med izpolnjevanjem svojih obveznosti iz te uredbe naredijo vse, da zagotovijo tesno usklajevanje z vsemi zadevnimi državami članicami ter, če je izvedljivo in ustrezno, uporabijo obstoječe strukture iz regionalnih ali mednarodnih sporazumov. Zadevne države članice si prizadevajo zlasti, da bi zagotovile usklajevanje z drugimi državami članicami, s katerimi delijo:

(a) iste morske podregije v skladu s členom 4(2) Direktive 2008/56/ES, za morske vrste;

(b) isto biogeografsko regijo v skladu s točko (iii) točke (c) člena 1 Direktive 92/43/EGS, za vrste, ki niso morske;

(c) iste meje;

(d) isto povodje v skladu s točko 13 člena 2 Direktive 2000/60/ES, za sladkovodne vrste, ali

(e) katera koli druga vprašanja v skupnem interesu.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanaciji okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

Komisija si na zahtevo udeleženih držav članic prizadeva olajšati usklajevanje.

2. Države članice si med izpolnjevanjem svojih obveznosti iz te uredbe prizadevajo, da bi za namene doseganja ciljev te uredbe ustrezno sodelovale s tretjimi državami, tudi z uporabo obstoječih struktur iz regionalnih ali mednarodnih sporazumov.

3. Države članice lahko tudi z uporabo določb, kot so določbe iz odstavka 1 tega člena, zagotovijo usklajevanje in sodelovanje z drugimi zadevnimi državami članicami glede invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo državo članico, kot so določene na nacionalnih seznamih, sprejetih v skladu s členom 12(1). Države članice lahko glede teh invazivnih tujerodnih vrst vzpostavijo tudi mehanizme za sodelovanje na ustrezni ravni. Med temi mehanizmi so lahko izmenjava informacij in podatkov, akcijski načrti o poteh ter izmenjava najboljših praks pri obvladovanju, nadzoru in odstranitvi invazivnih tujerodnih vrst, sistemih zgodnega opozarjanja in programih za ozaveščanje ali izobraževanje javnosti.

Člen 23

Strožja nacionalna pravila

Države članice lahko obdržijo ali sprejmejo strožja nacionalna pravila za preprečevanje vnosa, naselitve in širjenja invazivnih tujerodnih vrst. Ti ukrepi morajo biti skladni s PDEU, o njih pa se uradno obvesti Komisija v skladu s pravom Unije.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Poročanje in pregled

1. Države članice do 1. junija 2019 in nato vsakih šest let posodobijo in Komisiji posredujejo naslednje:
  - (a) opis ali posodobljeni različici opisa sistema nadzora v skladu s členom 14 in sistema uradnega nadzora nad tujerodnimi vrstami, ki vstopajo v Unijo, v skladu s členom 15;
  - (b) informacije o razširjenosti invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo ali regijo, v skladu s členom 11(2), ki so navzoče na njihovem ozemlju, vključno z informacijami o vzorcih selitev ali razmnoževanja;
  - (c) informacije o vrstah, za katere se šteje, da so invazivne tujerodne vrste, ki zadevajo državo članico, v skladu s členom 12(2);
  - (d) akcijske načrte iz člena 13(2);
  - (e) zbirne informacije za celotno nacionalno ozemlje o ukrepih za odstranitev, sprejetih v skladu s členom 17, ukrepih za obvladovanje, sprejetih v skladu s členom 19, njihovi učinkovitosti, ter o njihovih vplivih na vrste, ki jim ukrepi niso namenjeni;
  - (f) podatke o številu dovoljenj iz člena 8 in namenu, za katerega so bila izdana;
  - (g) informacije o ukrepih za obveščanje javnosti o navzočnosti invazivnih tujerodnih vrst in o ravnanju, ki se zahteva od državljanov;
  - (h) informacije o pregledih, ki so potrebni v skladu s členom 8(8), in
  - (i) informacije o stroških ukrepov, ki so bili sprejeti zaradi skladnosti s to uredbo, če so znani.
2. Države članice do 5. novembra 2015 Komisiji priglasijo pristojne organe, odgovorne za uporabo te uredbe, in o njih obvestijo druge države članice.
3. Komisija do 1. junija 2021 pregleda uporabo te uredbe, vključno s seznamom Unije, akcijskimi načrti iz člena 13(2), sistemom nadzora, carinskim nadzorom, obveznostjo odstranitve in obveznostmi obvladovanja, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki so mu lahko priloženi zakonodajni predlogi za spremembo te uredbe, vključno s spremembami seznama Unije. V tem pregledu se preveri tudi, kako učinkovito se izvajajo določbe o invazivnih tujerodnih vrstah, ki zadevajo regijo, ali je treba in ali je izvedljivo, da se na seznam Unije uvrstijo vrste, ki so domorodne v Uniji, in ali je potrebna nadaljnja harmonizacija, da bi izboljšali učinkovitost akcijskih načrtov in ukrepov, ki jih sprejmejo države članice.

4. Komisija z izvedbenimi akti določi tehnično obliko poročanja ter tako poenostavi in racionalizira obveznosti poročanja držav članic glede informacij na podlagi odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).

Člen 25

Sistem informacijske podpore

1. Komisija postopoma vzpostavi sistem informacijske podpore, potreben za lažjo uporabo te uredbe.
2. V ta sistem se do 2. januarja 2016 vključi mehanizem za podatkovno podporo, ki med seboj povezuje obstoječe podatkovne sisteme o invazivnih tujerodnih vrstah, pri čemer je posebna pozornost posvečena informacijam o invazivnih tujerodnih vrstah, ki zadevajo Unijo, s čimer se olajša poročanje v skladu s členom 24.

Mehanizem za podatkovno podporo iz prvega pododstavka postane orodje, ki Komisiji in državam članicam pomaga pri obravnavanju različnih priglasitev in obvestil, ki jih zahteva člen 16(2).

3. Mehanizem za podatkovno podporo iz odstavka 2 do 2. januarja 2019 postane mehanizem za izmenjavo informacij o drugih vidikih uporabe te uredbe.

Zajema lahko tudi informacije o invazivnih tujerodnih vrstah, ki zadevajo države članice, in o poteh, ocenah tveganja ter ukrepih za obvladovanje in odstranitev, če so te informacije na voljo.

Člen 26

Sodelovanje javnosti

Države članice pri oblikovanju akcijskih načrtov iz člena 13 te uredbe in uvedbi ukrepov za obvladovanje iz člena 19 te uredbe zagotovijo, da lahko javnost zgodaj in dejavno sodeluje pri njihovi pripravi, spreminjanju ali pregledu, za kar uporabijo določbe, ki so jih že določile v skladu z drugim pododstavkom člena 2(3) Direktive 2003/35/ES.

Člen 27

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011, pri njegovem delu pa mu lahko pomaga znanstveni forum iz člena 28.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Če odbor ne predloži mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 28

Znanstveni forum

Komisija zagotovi sodelovanje predstavnikov znanstvene skupnosti, ki jih imenujejo države članice in ki svetujejo o vseh znanstvenih vprašanjih glede uporabe te uredbe, zlasti glede členov 4, 5, 10 in 18. Ti predstavniki se sestajajo se v znanstvenem forumu. Poslovnik foruma določi Komisija.

Člen 29

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. januarja 2015. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 5(3) lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 5(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 30

Kazni

1. Države članice sprejmejo predpise o kaznih za kršitve te uredbe. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvrševanja.
2. Predpisane kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
3. Med določenimi kaznimi so med drugim lahko:
  - (a) globe;
  - (b) zaseg neskladnih invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo;
  - (c) takojšen začasni preklic ali odvzem dovoljenja, izdanega v skladu s členom 8.
4. Države članice do 2. januarja 2016 Komisijo obvestijo o predpisih iz odstavka 1, brez odlašanja pa ji sporočijo tudi vse morebitne poznejše spremembe teh predpisov.

Člen 31

Prehodne določbe za nekomercialne lastnike

1. Z odstopanjem od točk (b) in (d) člena 7(1) je lastnikom hišnih živali, ki živali invazivne tujerodne vrste s seznama Unije ne posedujejo v komercialne namene, dovoljeno, da jih posedujejo do naravne smrti živali, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - (a) živali so posedovali, še preden so bile uvrščene na seznam Unije;
  - (b) živali so zaprte v zaprtem sistemu in so uvedeni vsi primerni ukrepi za zagotovitev, da razmnoževanje ali pobeg nista mogoča.
2. Pristojni organi sprejmejo vse razumne ukrepe, da prek programov ozaveščanja in izobraževanja, ki jih organizirajo države članice, seznanijo nekomercialne lastnike z nevarnostmi, ki jih predstavlja posedovanje živali iz odstavka 1, in z ukrepi, ki jih je treba sprejeti, da se čim bolj zmanjša možnost njihovega razmnoževanja in pobega.
3. Nekomercialni lastnik, ki ne more zagotoviti, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, ne sme posedovati zadevnih živali. Države članice jim lahko dajo možnost, da se te živali prevzamejo od njih. Pri tem se ustrezno upošteva dobro počutje živali.
4. Živali iz odstavka 3 tega člena lahko posedujejo ustanove iz člena 8, mogoče pa jih je posedovati tudi v objektih, ki jih v ta namen postavijo države članice.

Člen 32

Prehodne določbe za uporabo v komercialne namene

1. Subjekti, ki posedujejo osebke invazivnih tujerodnih vrst v komercialne namene in so jih pridobili, preden so bili uvrščeni na seznam Unije, lahko posedujejo in prevažajo žive osebke teh vrst ali njihove dele, ki so sposobni razmnoževanja, še dve leti po uvrstitvi teh vrst na ta seznam, da bi jih prodali ali predali raziskovalnim ustanovam ali ustanovam za ohranjanje *ex-situ* in za namene zdravstvenih dejavnosti iz člena 8, pod pogojem, da so ti osebki zaprti in se prevažajo v zaprtem sistemu ter so uvedeni vsi ustrezni ukrepi za zagotovitev, da razmnoževanje ali pobeg nista mogoča, ali za zakol ali humano izločitev teh osebkov, da bi tako izkoristili svoje zaloge.

2. Prodaja ali predaja živih osebkov nekomercialnim uporabnikom je dovoljena še eno leto po uvrstitvi vrste na seznam Unije, pod pogojem, da so ti osebki zaprti in se prevažajo do zaprtega sistema ter so uvedeni vsi ustrezni ukrepi za zagotovitev, da razmnoževanje ali pobeg nista mogoča.
3. Če je bilo izdano dovoljenje v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 708/2007 za ribogojno vrsto, ki je bila pozneje uvrščena na seznam Unije, in je dovoljenje veljavno dlje, kot traja obdobje iz odstavka 1 tega člena, država članica odvzame dovoljenje v skladu s členom 12 Uredbe (ES) št. 708/2007 do konca obdobja iz odstavka 1 tega člena.

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

B. DELLA VEDOVA

UREDBA (EU) št. 1144/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 22. oktobra 2014****o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija lahko v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 3/2008 ⁽⁴⁾ na notranjem trgu in v tretjih državah izvaja ukrepe za informiranje in promocijo v zvezi s kmetijskimi proizvodi in metodami njihove proizvodnje ter nekaterimi živilskimi proizvodi iz kmetijskih proizvodov.
- (2) Glede na pridobljene izkušnje ter verjetni razvoj kmetijskega sektorja in trgov v Uniji in zunaj nje bi bilo treba pregledati shemo, vzpostavljeno z Uredbo (ES) št. 3/2008, ter zagotoviti njeno večjo skladnost in učinkovitost. Zato bi bilo treba Uredbo (ES) št. 3/2008 razveljaviti in jo nadomestiti z novo uredbo.
- (3) Cilj takšnih ukrepov za informiranje in promocijo je okrepiti konkurenčnost kmetijskega sektorja Unije, s čimer bodo konkurenčni pogoji bolj izenačeni tako na notranjem trgu kot v tretjih državah. Zlasti bi moral biti cilj ukrepov za informiranje in promocijo povečati potrošnikovo ozaveščenost o prednostih kmetijskih proizvodov in proizvodnih metod Unije ter o shemah kakovosti Unije in njihovi prepoznavnosti. Poleg tega bi morali ukrepi povečati konkurenčnost in porabo kmetijskih proizvodov Unije, njihovo prepoznavnost tako znotraj kot zunaj Unije, njihov tržni delež, s posebnim poudarkom na trgih tretjih držav z najvišjim potencialom rasti. V primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov bi morali ti ukrepi vzpostaviti normalne tržne pogoje. Takšni ukrepi za informiranje in promocijo bi morali koristno dopolnjevati in krepiti ukrepe, ki jih izvajajo države članice. Da bi dosegli njihove cilje, bi se morali ukrepi za informiranje in promocijo še nadalje izvajati tako znotraj kot zunaj Unije.
- (4) Namen ukrepov bi moral biti tudi krepiti podobo pristnosti proizvodov Unije, da bi se izboljšala seznanjenost potrošnikov z lastnostmi pristnih proizvodov v primerjavi s proizvodi, s katerimi se posnema pristno blago, ali ponaredki; to bi bistveno prispevalo k temu, da bodo potrošniki tako v Uniji kot tretjih državah bolje seznanjeni s simboli, označbami in kraticami, iz katerih je razvidna udeležba v evropskih shemah kakovosti, določenih z Uredbo (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (5) Ena izmed prednosti Unije pri proizvodnji živil je raznolikost njenih proizvodov in njihovih posebnih značilnosti, vezanih na različna zemljepisna območja in različne tradicionalne metode, ki omogočajo edinstvene okuse, raznolikost in pristnost, po katerih vse bolj povprašujejo potrošniki tako znotraj kot zunaj Unije.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu), in odločitev Sveta z dne 13. oktobra 2014.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3/2008 z dne 17. decembra 2007 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (UL L 3, 5.1.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

- (6) Poleg informacij o bistvenih značilnostih kmetijskih in živilskih proizvodov Unije lahko upravičeni ukrepi posredujejo tudi potrošnikom prijazna sporočila, ki se med drugim osredotočajo na hranljivost, okus, tradicijo, raznolikost in kulturo.
- (7) Ukrepi za informiranje in promocijo ne bi smeli biti usmerjeni v blagovne znamke ali označbe o poreklu. Da pa bi se izboljšala kakovost in učinkovitost predstavitev, poskušaj ter informacijskega in promocijskega gradiva, bi bilo treba omogočiti navajanje blagovnih znamk in porekla proizvoda, pod pogojem, da se upošteva načelo nediskriminacije ter da namen ukrepov ni spodbujanje potrošnje nekega proizvoda le zaradi njegovega porekla. Poleg tega bi morali ti ukrepi upoštevati splošna načela prava Unije in ne bi smeli omejevati prostega gibanja kmetijskih in živilskih proizvodov v nasprotju s členom 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). V zvezi z glavnim sporočilom Unije v kampanji bi bilo treba določiti posebna pravila o vidnosti blagovne znamke in porekla.
- (8) Unija v glavnem izvažata končne kmetijske proizvode, vključno s kmetijskimi proizvodi, ki niso naštetih v Prilogi I k PDEU. Ukrepi za informiranje in promocijo bi morali zato biti odprti za vključevanje nekaterih proizvodov, ki ne spadajo na področje uporabe Priloge I k PDEU. To bi bilo skladno z drugimi shemami skupne kmetijske politike (SKP), kot so evropske sheme kakovosti, ki so že odprte za takšne proizvode.
- (9) Ukrepi za informiranje in promocijo s strani Unije glede vina predstavljata enega od mejnikov podpornih programov v vinskem sektorju, določenih s SKP. Ukrepi za informiranje in promocijo bi morali veljati le za vina z označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo ter za vina, pri katerih je navedena sorta vinske trte. V primeru enostavnih programov pa bi moral tudi zadevni program zajemati druge kmetijske ali živilske proizvode. Podobno Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa promocijo ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva. Zato bi bilo treba upravičenost ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, navedenih v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, do ukrepov za informiranje in promocijo v okviru te sheme omejiti izključno na ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, ki so povezani z drugim kmetijskim ali živilskim proizvodom.
- (10) Proizvodi, ki jih zajemajo sheme kakovosti Unije in sheme kakovosti, ki jih priznavajo države članice, bi morali biti upravičeni do ukrepov za informiranje in promocijo, saj takšne sheme potrošnikom jamčijo za kakovost in značilnosti proizvoda ali uporabljenega proizvodnega procesa, zadevnim proizvodom pa dajejo dodano vrednost ter povečujejo njihove tržne priložnosti. Podobno bi morala biti upravičena do ukrepov za informiranje in promocijo metoda ekološke pridelave ter grafični znak za kakovostne kmetijske proizvode, značilne za najbolj oddaljene regije.
- (11) V obdobju 2001–2011 je bilo le 30 % proračunskih sredstev, ki so bila dodeljena ukrepom za informiranje in promocijo, namenjenih za ukrepe na trgih tretjih držav, čeprav je potencial rasti na teh trgih velik. Določiti bi bilo treba metode za spodbujanje izvajanja večjega števila ukrepov za informiranje o kmetijskih proizvodih Unije in njihovo promocijo v tretjih državah, zlasti z zagotavljanjem obsežnejše finančne podpore.
- (12) Za zagotovitev učinkovitosti ukrepov za informiranje in promocijo, ki se izvajajo, bi bilo treba te ukrepe oblikovati v okviru programov za informiranje in promocijo. Doslej je bila predložitev teh programov naloga trgovinskih in/ali medtrgovinskih organizacij. Da bi se povečalo število predlaganih ukrepov in izboljšala njihova kakovost, bi bilo treba obseg upravičencev razširiti na organizacije proizvajalcev in njihova združenja, skupine in organe agroživilskega sektorja, katerih cilj in dejavnosti so namenjeni informiranju o kmetijskih proizvodih ter njihovi promociji.
- (13) Ukrepi za informiranje in promocijo, ki jih sofinancira Unija, bi morali odražati posebno razsežnost Unije. V ta namen ter za preprečevanje razpršenosti sredstev in povečanje prepoznavnosti Evrope preko teh ukrepov za informiranje o kmetijskih in nekaterih živilskih proizvodih in njihovo promocijo bi bilo treba predvideti pripravo delovnega programa, v katerem bi bile opredeljene strateške prednostne naloge za te ukrepe, kar zadeva populacije, proizvode, sheme ali trge, na katere se je treba osredotočiti, ter v katerem bi bile določene značilnosti informacijskih in promocijskih sporočil. Program bi bilo treba razvijati na podlagi splošnih in posebnih ciljev, ki jih določa ta

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 20.5.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

uredba, ter upoštevati možnosti, ki jih ponujajo trgi, in potrebo po dopolnjevanju in krepitvi dejavnosti, ki jih izvajajo države članice in izvajalci tako na notranjem trgu kot na trgu tretjih držav, da se zagotovi usklajenost politike promocije in informiranja. Zato bi se morala Komisija pri oblikovanju programa posvetovati z državami članicami in ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

- (14) Delovni program bi moral med drugim določati posebne metode za odziv v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov. Poleg tega bi morala Komisija zlasti upoštevati prevladujoč položaj malih in srednjih podjetij v agroživilskem sektorju, sektorju, ki je upravičen do izrednih ukrepov, določenih v členih 219, 220 in 221 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ter – za ukrepe, namenjene tretjim državam – sporazume o prosti trgovini, ki spadajo na področje skupne trgovinske politike Unije. Pri oblikovanju navedenega programa bi morala Komisija upoštevati tudi naravne omejitve goratih območij, otokov in najbolj oddaljenih regij Unije.
- (15) Za zagotovitev učinkovitega izvajanja ukrepov za informiranje in promocijo bi bilo treba njihovo izvajanje zaupati izvajalskim organom, izbranim z natečajnim postopkom. Vendar bi morale organizacije predlagateljice v ustrezno utemeljenih primerih imeti možnost neposrednega izvajanja nekaterih delov svojega programa.
- (16) Komisija bi morala imeti možnost, da na lastno pobudo izvaja ukrepe za informiranje in promocijo, vključno z obiski na visoki ravni, zlasti da bi prispevali k odpiranju novih trgov. Prav tako bi morala Komisija imeti možnost izvajati svoje kampanje za zagotovitev hitrega in učinkovitega odziva v primeru resnih motenj trga ali izgube zaupanja potrošnikov. Komisija bi morala po potrebi pregledati svoje pobude za izvajanje takšnih kampanj. Odobritve, dodeljene obstoječim enostavnim ali multiprogramom za informiranje in promocijo, se ne bi smele zmanjšati v primeru ukrepov Komisije v takih okoliščinah.
- (17) Komisija mora zunaj okvira ukrepov za informiranje in promocijo na ravni Unije vzpostaviti in usklajevati službe za tehnično podporo, ki subjektom pomagajo pri sodelovanju v sofinanciranih programih, vodenju učinkovitih kampanj ali razvoju njihovih izvoznih dejavnosti. Te storitve bi morale zlasti vključevati zagotavljanje smernic za pomoč potencialnim upravičencem, da spoštujejo pravila in postopke v zvezi s to politiko.
- (18) Prizadevanjem za promocijo proizvodov Unije na trgih tretjih držav včasih škodujejo konkurenčni proizvodi, ki posnemajo pristno blago, in ponaredki. Službe za tehnično podporo pri Komisiji bi vključevale svetovanje sektorju pri zaščiti proizvodov Unije pred posnemanjem in ponarejanjem.
- (19) Poenostavitev regulativnega okolja SKP je pomembna prednostna naloga Unije. Ta pristop bi bilo treba tudi uporabiti pri tej uredbi. Predvsem bi bilo treba pregledati načela upravnega upravljanja programov za informiranje in promocijo, da bi ta načela poenostavili ter Komisiji omogočili, da določi pravila in postopke, s katerimi sta urejena predložitev, ocena in izbor predlogov za programe. Vendar bi Komisija morala tudi zagotoviti, da države članice pravočasno prejmejo informacije o vseh predlaganih in izbranih programih. Te informacije bi morale zlasti vsebovati število prejetih predlogov, države članice in sektorje, na katere se nanašajo, ter rezultate ocen teh predlogov.
- (20) Sodelovanje med gospodarskimi akterji iz različnih držav članic znatno prispeva k zviševanju dodane vrednosti Unije in večji prepoznavnosti raznovrstnosti njenih kmetijskih proizvodov. Kljub dajanju prednosti programom, pripravljenim skupaj z organizacijami predlagateljicami iz različnih držav članic, je bilo v obdobju 2001–2011 za takšne programe porabljenih zgolj 16 % proračunskih sredstev, dodeljenih ukrepom za informiranje in promocijo. Zato bi bilo treba predvideti nove določbe, zlasti kar zadeva upravljanje multiprogramov, za odpravo sedanjih ovir za njihovo izvajanje.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi Uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

- (21) Določiti bi bilo treba finančna pravila. Unija bi morala praviloma nositi samo del stroškov programov, da bi zagotovila, da bi zainteresirane organizacije predlagateljice prevzele svoj del odgovornosti. Vendar so nekateri upravni stroški in stroški za osebje, ki niso povezani z izvajanjem SKP, sestavni del ukrepov za informiranje in promocijo ter bi morali biti upravičeni do financiranja s strani Unije.
- (22) Vsak ukrep bi bilo treba spremljati in ocenjevati, da bi se izboljšala njegova kakovost in pokazali njegovi dosežki. V tem okviru bi bilo treba določiti seznam kazalnikov in oceniti učinek promocijske politike glede na njene strateške cilje. Komisija bi morala za to politiko določiti okvir spremljanja in ocenjevanja, ki bo skladna s skupnim okvirom spremljanja in ocenjevanja SKP.
- (23) Da bi se dopolnili ali spremenili nekateri nebitveni elementi te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. To pooblastilo bi moralo zajemati dopolnjevanje seznama v Prilogi I k tej uredbi, merila za določitev upravičenosti organizacij predlagateljic, pogoje, ki urejajo natečajni postopek za izbor izvajalskih organov, posebne pogoje za upravičenost glede enostavnih programov, stroške za ukrepe za informiranje in promocijo ter upravne stroške in stroške za osebje ter določbe za lažji prehod med Uredbo (ES) št. 3/2008 in to uredbo. Zlasti je pomembno, da Komisija pri pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (24) Za zagotovitev notnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s podrobnimi pravili o vidnosti blagovnih znamk na predstavitvah ali pokušnjah proizvodov in v informacijskem in promocijskem gradivu ter o vidnosti porekla proizvodov v informacijskem in promocijskem gradivu; letnimi delovnimi programi; izborom enostavnih programov; podrobnimi pravili, na podlagi katerih lahko organizacija predlagateljica sama izvaja nekatere dele enostavnega programa, pravili za izvajanje, spremljanje in nadziranje enostavnih programov; pravili za sklepanje pogodb o izvajanju enostavnih programov, izbranih v skladu s to uredbo; in skupnim okvirom za ocenjevanje učinka programov ter sistemom kazalnikov. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (25) Ker ciljev te uredbe glede na povezave med promocijsko politiko in drugimi instrumenti SKP in ob upoštevanju večletnega jamstva sredstev Unije in njihovega osredotočanja na jasno določene prednostne naloge države ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pogoje, pod katerimi se lahko ukrepi za informiranje o kmetijskih proizvodih in nekaterih živilskih proizvodih iz kmetijskih proizvodov ter za njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu ali v tretjih državah (v nadaljnjem besedilu: ukrepi za informiranje in promocijo), v celoti ali delno financirajo iz proračuna Unije.

Člen 2

Splošni in posebni cilji ukrepov za informiranje in promocijo

1. Splošni cilj ukrepov za informiranje in promocijo je povečati konkurenčnost kmetijskega sektorja Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

2. Posebni cilji ukrepov za informiranje in promocijo so:
- (a) povečanje ozaveščenosti o prednostih kmetijskih proizvodov Unije in o visokih standardih, ki veljajo za proizvodne metode v Uniji;
  - (b) povečanje konkurenčnosti in porabe kmetijskih proizvodov Unije in nekaterih živilskih proizvodov ter njihove prepoznavnosti tako znotraj kot zunaj Unije;
  - (c) povečanje ozaveščenosti in priznavanja shem kakovosti Unije;
  - (d) povečanje tržnega deleža kmetijskih proizvodov Unije in nekaterih živilskih proizvodov, s posebnim poudarkom na trgih tretjih držav z največjim potencialom rasti;
  - (e) ponovna vzpostavitev običajnih tržnih razmer v primeru hudih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov.

Člen 3

Opis ukrepov za informiranje in promocijo

Namen ukrepov za informiranje in promocijo je:

- (a) poudariti posebnosti metod kmetijske proizvodnje Unije, zlasti v zvezi z varnostjo hrane, sledljivostjo, pristnostjo, označevanjem, hranilnimi in zdravstvenimi vidiki, dobrobitjo živali, varstvom okolja in trajnostjo, ter značilnosti kmetijskih in živilskih proizvodov, zlasti v zvezi z njihovo kakovostjo, okusom, raznolikostjo ali tradicijo;
- (b) povečati ozaveščenost o pristnosti evropskih zaščiteneh označb porekla, zaščiteneh geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti.

Ti ukrepi zlasti vključujejo odnose z javnostmi in informacijske kampanje, lahko pa so v obliki sodelovanja na prireditvah, sejnih in razstavah nacionalnega, evropskega ali mednarodnega pomena.

Člen 4

Značilnosti ukrepov

1. Ukrepi za informiranje in promocijo niso usmerjeni v blagovne znamke. Kljub temu so lahko blagovne znamke proizvodov vidne na predstavitvah ali pokušnjah proizvodov ter v informacijskem in promocijskem gradivu, pod pogojem, da se spoštuje načelo nediskriminacije in da se splošne značilnosti ukrepov, ki niso usmerjeni v blagovne znamke, ne spremenijo. Zagotavlja se načelo nediskriminacije, s katerim se zagotavlja enakovredna obravnava in dostop vseh blagovnih znamk organizacij predlagateljic ter enakovredna obravnava med državami članicami. Vsaka blagovna znamka mora biti vidna v enaki meri, njen grafični prikaz pa mora biti manjšega formata kot glavno sporočilo Unije v kampanji. Prikazane morajo biti različne blagovne znamke, razen v ustrezno utemeljenih okoliščinah, povezanih s posebnim položajem zadevnih držav članic.

2. Ukrepi za informiranje in promocijo niso usmerjeni v zaščitene blagovne znamke. Namen takšnih ukrepov ne sme biti spodbujanje potrošnje proizvoda zgolj zaradi njegovega porekla. Kljub temu je lahko poreklo proizvodov vidno v informacijskem in promocijskem gradivu, pod naslednjimi pogoji:

- (a) na notranjem trgu mora biti navajanje porekla vedno manj pomembno od glavnega sporočila Unije v kampanji;
- (b) v tretjih državah je navajanje porekla lahko le na enaki ravni kot glavno sporočilo Unije v kampanji;
- (c) pri proizvodih, ki spadajo v sheme kakovosti iz točke (a) člena 5(4), se poreklo, kot je navedeno v označbi, lahko navaja brez omejitev.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se določijo natančna pravila o:

- (a) vidnosti blagovnih znamk na predstavitev ali pakušnjah ali v informacijskem in promocijskem gradivu iz odstavka 1 ter o enotnih pogojih, pod katerimi se posamezna blagovna znamka lahko prikaže; ter
- (b) o vidnosti porekla proizvodov v informacijskem in promocijskem gradivu iz odstavka 2.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Člen 5

Upravičeni proizvodi in sheme

1. Ukrepi za informiranje in promocijo lahko zajemajo naslednje proizvode:
  - (a) proizvode, navedene na seznamu v Prilogi I k PDEU, razen tobaka;
  - (b) proizvode, navedene v Prilogi I k tej uredbi;
  - (c) žgane pijače z zaščiteno geografsko označbo na podlagi Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
2. Da se upošteva spremembe na trgu, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, da se na seznam v Prilogi I k tej uredbi doda živilske proizvode.
3. Ne glede na odstavek 1:
  - (a) lahko ukrepi za informiranje in promocijo zajemajo le vino z označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo ter vino, na katerem je označena sorta vinske trte; v primeru enostavnih programov iz člena 6(3) mora zadevni program vključevati tudi druge proizvode iz točk (a) in (b) odstavka 1.
  - (b) za žgane pijače iz točke (c) odstavka 1, vino iz točke (a) tega odstavka in pivo so ukrepi, usmerjeni na notranji trg, omejeni na informiranje potrošnikov o shemah, določenih v odstavku 4, in o odgovornem uživanju teh pijač;
  - (c) ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva s seznama iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1379/2013, so lahko predmet ukrepov za informiranje in promocijo, le če se zadevni program nanaša tudi na druge proizvode iz odstavka 1.
4. Ukrepi za informiranje in promocijo lahko zajemajo naslednje sheme:
  - (a) sheme kakovosti, določene v Uredbi (EU) št. 1151/2012, Uredbi (ES) št. 110/2008 in členu 93 Uredbe (EU) št. 1308/2013;
  - (b) metoda ekološke pridelave, kot je opredeljena z Uredbo Sveta (ES) št. 834/2007 ⁽²⁾;
  - (c) grafični znak za kakovostne kmetijske proizvode, značilne za najbolj oddaljene regije, iz člena 21 Uredbe (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 23).

(d) sheme kakovosti iz točk (b) in (c) člena 16(1) Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

POGLAVJE II

IZVAJANJE UKREPOV ZA INFORMIRANJE IN PROMOCIJO

ODDELEK 1

Skupne določbe

Člen 6

Vrste ukrepov

1. Ukrepi za informiranje in promocijo se izvajajo v obliki:
  - (a) programov za informiranje in promocijo (v nadaljnjem besedilu: programi) in
  - (b) ukrepov na pobudo Komisije iz člena 9.
2. Programi vsebujejo skladen niz dejavnosti in se izvajajo najmanj eno leto, a ne več kot tri leta.
3. Enostavne programe, podrobnosti katerih so nadalje določene v Oddelku 2 tega poglavja, lahko predlagajo ena ali več organizacij predlagateljic iz točk (a), (c) ali (d) člena 7(1), pri čemer morajo biti vse iz iste države članice.
4. Multiprograme, podrobnosti katerih so nadalje določene v oddelku 3 tega poglavja, lahko predlaga(-ta):
  - (a) vsaj dve organizaciji predlagateljici iz točk (a), (c) ali (d) člena 7(1), ki morata biti iz vsaj dveh držav članic; ali
  - (b) ena ali več organizacij Unije iz točke (b) člena 7(1).

Člen 7

Organizacije predlagateljice

1. Program lahko predlagajo:
  - (a) trgovinske in medtrgovinske organizacije, ki so ustanovljene v državi članici in so reprezentativne za zadevni sektor ali zadevne sektorje v tej državi članici, zlasti medpanožne organizacije iz člena 157 Uredbe (EU) št. 1308/2013, in skupine iz točke 2 člena 3 Uredbe (EU) št. 1151/2012, v kolikor so reprezentativne za ime, ki je zaščiten na podlagi slednje uredbe in ga zajema zadevni program;
  - (b) trgovinske in medtrgovinske organizacije, ki so reprezentativni za zadevne sektorje ali sektor na ravni Unije;
  - (c) organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev iz členov 152 in 156 Uredbe (EU) št. 1308/2013, ki jih priznava država članica.
  - (d) organi agroživilskega sektorja, katerih cilj in dejavnosti so namenjeni informiranju o kmetijskih proizvodih in njihovi promociji ter ki jim je zadevna država članica podelila jasno opredeljeno javno nalogo na tem področju; ti organi morajo biti zakonito ustanovljeni v zadevni državi članici najmanj dve leti pred datumom razpisa za zbiranje predlogov iz člena 8(2).
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, s katerimi se določijo posebni pogoji, pod katerimi lahko vsaka izmed organizacij predlagateljic, skupin ali organov iz odstavka 1 predloži program. Ti pogoji zlasti zagotovijo, da so te organizacije, skupine in organi reprezentativni ter da je program dovolj obsežen.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

Člen 8

Letni delovni program

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se za vsako leto določi letni delovni program, v katerem so določeni operativni cilji, ki jih je treba doseči, prednostne delovne naloge, pričakovani rezultati, način izvajanja in skupni znesek finančnega načrta. Ta letni delovni program in zlasti njegove prednostne delovne naloge so skladne s splošnimi in posebnimi cilji iz člena 2. Ta program posebej določa posebne začasno ureditev za odzivanje na resne motnje na trgu, izgubo zaupanja potrošnikov ali druge specifične probleme iz točke (e) člena 2(2). Letni delovni program vsebuje tudi glavna merila za ocenjevanje, opis ukrepov, ki bodo financirani, okvirne zneske, dodeljene za vsako vrsto ukrepa, okvirni časovni raspored izvajanja in, za nepovratna sredstva, najvišjo stopnjo finančnega prispevka Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

2. Komisija izvaja delovni program iz odstavka 1 za enostavne programe in multiprograme z objavo razpisov za zbiranje predlogov v skladu z naslovom VI prvega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 9

Ukrepi na pobudo Komisije

1. Komisija lahko izvaja ukrepe za informiranje in promocijo, kot so opisani v členu 3, vključno s kampanjami, v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov iz točke (e) člena 2(2). Ti ukrepi so lahko zlasti v obliki obiskov na visoki ravni, udeležbe na tržnih sejmih in razstavah mednarodnega pomena, in sicer s stojnicami ali dejavnostmi, namenjenimi promociji podobe proizvodov Unije.

2. Komisija vzpostavi službe za tehnično podporo, zlasti za:

(a) spodbujanje poznavanja različnih trgov, vključno s seznanitvenimi poslovnimi srečanji;

(b) ohranjanje razgibane strokovne mreže v zvezi z informacijsko in promocijsko politiko, vključno s svetovanjem sektorju glede grožnje, ki jo v tretjih državah predstavljajo proizvodi, s katerimi se posnema pristno blago, in ponaredki, ter

(c) boljšo seznanjenost s pravili Unije o pripravi in izvajanju programov.

Člen 10

Prepoved dvojnega financiranja

Ukrepi za informiranje in promocijo, ki se financirajo na podlagi te uredbe, niso upravičeni do nobenega drugega financiranja iz proračuna Unije.

ODDELEK 2

Izvajanje in upravljanje enostavnih programov

Člen 11

Izbor enostavnih programov

1. Komisija oceni in izbere predloge za enostavne programe, ki jih prejme na podlagi razpisa za zbiranje predlogov iz člena 8(2). Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, s katerimi se določijo posebni pogoji za upravičenost glede enostavnih programov.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se določi izbrane enostavne programe, morebitne potrebne spremembe v zvezi z njimi in pripadajoče proračune. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

Člen 12

Informacije o izboru enostavnih programov

Komisija odboru iz člena 23, in s tem državam članicam, pravočasno zagotovi informacije o vseh predlaganih ali izbranih programih.

Brez poseganja v Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Komisija državam članicam zlasti zagotovi:

- (a) informacije o številu prejetih predlogov, državah članicah, v katerih imajo sedež organizacije predlagateljice, udeleženi sektorjih in o ciljnem trgu ali trgih;
- (b) informacije o rezultatu ocenjevanja predlogov in kratek opis ocenjevanja oziroma predlogov.

Člen 13

Organi, odgovorni za izvajanje enostavnih programov

1. Organizacija predlagateljica po ustrezni izvedbi natečajnega postopka izbere organe, ki bodo izvajali izbrane enostavne programe, zlasti z namenom zagotoviti učinkovito izvajanje ukrepov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 24, s katerimi se določijo pogoji, ki urejajo natečajni postopek za izbor organov za izvajanje iz prvega pododstavka.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko organizacija predlagateljica sama izvaja nekatere dele programa, pod pogoji, ki se nanašajo na izkušnje organizacije predlagateljice pri izvajanju takšnih ukrepov, stroške takšnih ukrepov glede na običajne tržne cene in delež celotnih stroškov za tisti del programa, ki ga izvaja organizacija predlagateljica.

Komisija sprejme izvedbene akte, ki določijo podrobna pravila, v skladu s katerimi se lahko organizacija predlagateljica pooblasti, da sama izvede določene dele programa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Člen 14

Izvajanje, spremljanje in nadziranje enostavnih programov

1. Zadevne države članice so odgovorne za pravilno izvajanje enostavnih programov, izbranih v skladu s členom 11, in pripadajoča plačila. Države članice zagotovijo, da je informacijsko in promocijsko gradivo, pripravljeno v okviru teh programov, skladno s pravom Unije.

Komisija sprejme izvedbene akte, ki določijo ureditve za izvajanje, spremljanje in nadziranje ter pravila v zvezi s sklepanjem pogodb za izvajanje enostavnih programov, ki so izbrani v okviru te uredbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

2. Države članice zagotovijo izvajanje, spremljanje in nadziranje enostavnih programov v skladu z Uredbo (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu z odstavkom 1.

Člen 15

Finančne določbe v zvezi z enostavnimi programi

1. Finančni prispevek Unije za enostavne programe na notranjem trgu znaša 70 % upravičenih odhodkov. Finančni prispevek Unije za enostavne programe v tretjih državah znaša 80 % upravičenih odhodkov. Preostale odhodke krijejo izključno organizacije predlagateljice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

2. Deleža iz odstavka 1 se v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov iz točke (e) člena 2(2) zvišata na 85 %.
  3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 za organizacije predlagateljice s sedežem v državah članicah, ki 1. januarja 2014 ali kasneje prejema finančno pomoč v skladu s členoma 136 in 143 PDEU, deleža iz odstavka 1 znašata 75 % oziroma 85 %, delež iz odstavka 2 pa 90 %.
- Prvi pododstavek se uporablja samo za tiste programe, o katerih Komisija odloči pred datumom, od katerega zadevna država članica ne prejema več takšne finančne pomoči.
4. Študije za oceno rezultatov ukrepov za informiranje in promocijo v skladu s skupnim okvirom iz člena 25, so upravičene do financiranja Unije pod podobnimi pogoji, kot veljajo za zadevni enostavni program.
  5. Unija v celoti financira nadomestila za delo strokovnjakov, povezano z izborom programov na podlagi točke (a) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013.
  6. Za zagotovitev pravilnega izvajanja enostavnih programov organizacije predlagateljice priskrbijo jamstva.
  7. Unija financira ukrepe za informiranje in promocijo, ki se izvajajo na podlagi enostavnih programov na podlagi točke (c) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.
  8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22 v zvezi s posebnimi pogoji, na podlagi katerih so stroški za ukrepe za informiranje in promocijo, ter po potrebi upravni stroški in stroški za osebje, upravičeni do financiranja s strani Unije.

ODDELEK 3

Izvajanje in upravljanje multiprogramov in ukrepov na pobudo komisije

Člen 16

Oblike financiranja

1. Financiranje se lahko izvaja v eni ali več oblikah, določenih z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012, vključno z:
  - (a) nepovratnimi sredstvi za multiprograme;
  - (b) javnimi naročili za ukrepe na pobudo Komisije.
2. Unija financira ukrepe za informiranje in promocijo, ki se izvajajo na podlagi multiprogramov ali na pobudo Komisije na podlagi točke (a) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Člen 17

Ocenjevanje multiprogramov

Predlogi za multiprograme se ocenijo in izberejo na podlagi meril, navedenih v razpisu za zbiranje predlogov iz člena 8(2).

Člen 18

Informacije o izvajanju multiprogramov

Komisija odboru iz člena 23, in s tem državam članicam, pravočasno zagotovi informacije o vseh predlaganih ali izbranih programih.

Člen 19

Finančne določbe v zvezi z multiprogrami

1. Finančni prispevek Unije za multiprograme znaša 80 % upravičenih odhodkov. Preostale odhodke krijejo izključno organizacije predlagateljice.

2. Delež iz odstavka 1 se v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov iz točke (e) člena 2(2) poveča na 85 %.

3. Ne glede na odstavka 1 in 2 za organizacije predlagateljice s sedežem v državah članicah, ki 1. januarja 2014 ali kasneje prejemajo finančno pomoč v skladu s členoma 136 in 143 PDEU, deleža iz odstavkov 1 in 2 znašata 85 % oziroma 90 %.

Prvi pododstavek se uporablja samo za tiste programe, o katerih Komisija odloči pred datumom, od katerega zadevna država članica ne prejema več takšne finančne pomoči.

Člen 20

Oddaja javnih naročil za ukrepe na pobudo Komisije

Za vsako javno naročilo, ki ga odda Komisija v svojem imenu ali skupaj z državami članicami, veljajo pravila za oddajo javnih naročil, določena v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012 in Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽¹⁾.

Člen 21

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi tega oddelka, finančni interesi Unije zaščiteni z izvedbo ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in vseh drugih nezakonitih dejavnosti ter z izvajanjem učinkovitih pregledov, v primeru ugotovljenih nepravilnosti pa z izterjavo napačno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvrtačnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblašeni za opravljanje revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽³⁾ opravi preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi v zvezi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, ki se nanaša na sredstva Unije, ugotovil morebitne primere goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ter pogodbe, sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki izhajajo iz izvajanja programa na podlagi te uredbe, vsebujejo določbe, ki izrecno pooblašajo Evropsko računsko sodišče in OLAF za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu s svojimi pristojnostmi.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

ODDELEK 1

Prenos pooblastil in izvedbene določbe

Člen 22

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 5(2), 7(2), 11(1), 13(1), 15(8) in 29(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. novembra 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 5(2), 7(2), 11(1), 13(1), 15(8) in 29(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s to uredbo, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se lahko na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 23

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (ES) št. 1308/2013. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

ODDELEK 2

Posvetovanje, ocenjevanje in poročanje

Člen 24

Posvetovanje

Komisija se lahko v okviru izvajanja te uredbe posvetuje s skupino za civilni dialog glede kakovosti in promocije, ustanovljeno na podlagi Sklepa Komisije 2013/767/EU ⁽¹⁾.

Člen 25

Skupni okvir za ocenjevanje učinka ukrepov

V skladu s skupnim okvirom spremljanja in vrednotenja skupne kmetijske politike, določenim v členu 110 Uredbe (EU) št. 1306/2013, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se določita skupni okvir za ocenjevanje učinka programov za informiranje in promocijo, financiranih na podlagi te uredbe, ter sistem kazalnikov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Vse zainteresirane strani Komisiji posredujejo vse podatke in informacije, ki so potrebni za ocenjevanje učinka ukrepov.

Člen 26

Poročanje

1. Komisija do 31. decembra 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži vmesno poročilo o uporabi te uredbe. To vmesno poročilo vključuje stopnjo izvajanja v različnih državah članicah, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2013/767/EU z dne 16. decembra 2013 o vzpostavitvi okvira za civilni dialog o zadevah, ki jih ureja skupna kmetijska politika, in razveljavitvi Sklepa 2004/391/ES (UL L 338, 17.12.2013, str. 115).

2. Komisija do 31. decembra 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

ODDELEK 3

Državna pomoč, razveljavitev in prehodne določbe ter začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

Člen 27

Državna pomoč

V primeru programov, ki so upravičeni do podpore Unije in jih je Komisija izbrala v skladu s to uredbo ter z odstopanjem od člena 211(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 in člena 3 Uredbe Sveta (ES) št. 1184/2006 ⁽¹⁾ ter na podlagi prvega odstavka člena 42 PDEU se členi 107, 108 in 109 PDEU ne uporabljajo za plačila, ki jih izvedejo države članice na podlagi te uredbe in v skladu z njenimi določbami, niti za finančne prispevke, ki izvirajo iz davkom podobnih dajatev ali obveznih prispevkov držav članic ali drugih finančnih instrumentov.

Člen 28

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 3/2008 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se razumejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 29

Prehodne določbe

1. Uredba (ES) št. 3/2008 se še naprej uporablja za tiste ukrepe za informiranje in promocijo, o financiranju katerih je Komisija odločila pred 1. decembrom 2015.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, da se zagotovi nemoten prehod med Uredbo (ES) št. 3/2008 in to uredbo.

Člen 30

Začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. decembra 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1184/2006 z dne 24. julija 2006 o uporabi nekaterih pravil konkurence v proizvodnji in trgovini s kmetijskimi proizvodi (UL L 214, 4.8.2006, str. 7).

PRILOGA I

Proizvodi iz točke (b) člena 5(1)

- (a) pivo;
  - (b) čokolada in izdelki iz nje;
  - (c) kruh, fino pecivo, slaščice, keksi in drugi pekovski izdelki;
  - (d) pijače iz rastlinskih izvlečkov;
  - (e) testenine;
  - (f) sol;
  - (g) naravne gume in smole;
  - (h) gorčična pasta;
  - (i) sladka koruza;
  - (j) bombaž.
-

PRILOGA II

Korelacijska tabela

iz člena 30

Uredba (ES) št. 3/2008	Ta uredba
Člen 1(1), prvi pododstavek	Člen 1
Člen 1(1), drugi pododstavek	Točka (a) člena 6(1)
Člen 1(2)	Člen 4(1) in (2)
Člen 2	Člen 3
Člena 3 in 4	Člen 5
Člen 5	Člen 8
Člen 6(1)	Člen 7
Člen 6(2)	—
Člen 7	—
Člen 8	Členi 11, 12 in 17
Člen 9	—
Člen 10	Člen 9
Člen 11	Člen 13
Člen 12(1)	—
Člen 12(2)	Člen 14
Člen 13(1)	Člen 16(1)(b)
Člen 13(2), prvi pododstavek	Člen 15(1), (2) in (3) in člen 19
Člen 13(2), drugi pododstavek	—
člen 13(2), tretji pododstavek	—
Člen 13(3), (4) in (5)	—
Člen 13(6)	Člen 27
Člen 14	Člen 15(5) in (7) ter člen 16(2)
Člena 15 in 16	Členi 4(3), 5(2), 7(2), 8(1), 11, 13, 14(1), 15(8), 22, 23, 25 in 29
Člen 17	Člen 24
Člen 18	Člen 26
Člen 19	Člen 28
Člen 20	Člen 30

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL